

Bản Giao Hưởng Của Sự Trả Thù

Contents

Bản Giao Hưởng Của Sự Trả Thù	2
1. Chương 1 Khúc Đạo Đầu (Nốt Nhạc Thứ 1)	2
2. Chương 2 Khúc Đạo Đầu (Nốt Nhạc Thứ 2)	3
3. Chương 3 Khúc Đạo Đầu (Nốt Nhạc Thứ 3)	5
4. Chương 3 Khúc Đạo Đầu (Nốt Nhạc Thứ 3)	6
5. Chương 4 Khúc Đạo Đầu (Nốt Nhạc Thứ 4)	7
6. Chương 5 Khúc Đạo Đầu (Nốt Nhạc Thứ 5)	8
7. Chương 6 Khúc Đạo Đầu (Nốt Nhạc Thứ 6)	9
8. Chương 7 Khúc Đạo Đầu (Nốt Nhạc Thứ 7)	9
9. Chương 8 Khúc Đạo Đầu (Nốt Nhạc Thứ 8)	10
10. Chương 9 Khúc Đạo Đầu (Nốt Nhạc Cuối Cùng) Kế Hoạch Trả Thù Bắt Đầu.	11
11. Chương 10 Khúc Giao Hưởng (Nốt Nhạc Thứ 1)	12
12. Chương 11 Khúc Giao Hưởng (Nốt Nhạc Thứ 2)	13
13. Chương 12 Khúc Giao Hưởng (Nốt Nhạc Thứ 3)	13
14. Chương 13 Khúc Giao Hưởng (Nốt Nhạc Thứ 4)	14
15. Chương 14 Khúc Giao Hưởng (Nốt Nhạc Thứ 5)	15
16. Chương 15 Khúc Giao Hưởng (Nốt Nhạc Thứ 6)	16
17. Chương 16 Khúc Giao Hưởng (Nốt Nhạc Thứ 7)	17
18. Chương 17 Khúc Giao Hưởng (Nốt Nhạc Thứ 8)	18
19. Chương 18 Khúc Giao Hưởng (Nốt Nhạc Thứ 9)	19
20. Chương 19 Khúc Giao Hưởng (Nốt Nhạc Thứ 10)	19
21. Chương 20 Khúc Đạo Nhạc (Nốt Nhạc Thứ 1)	21
22. Chương 21 Khúc Đạo Nhạc (Nốt Nhạc Thứ 2)	22
23. Chương 22 Khúc Đạo Nhạc (Nốt Nhạc Thứ 3)	23
24. Chương 23 Khúc Đạo Nhạc (Nốt Nhạc Thứ 4)	24
25. Chương 24 Khúc Đạo Nhạc (Nốt Nhạc Thứ 5) Tình Yêu Hạnh Phúc...	25
26. Chương 25 Khúc Đạo Nhạc (Nốt Nhạc Thứ 6)	27
27. Chương 26 Khúc Đạo Nhạc (Nốt Nhạc Thứ 7)	28
28. Chương 27 Khúc Đạo Nhạc (Nốt Nhạc Thứ 8)	29
29. Chương 28 Khúc Đạo Nhạc (Nốt Nhạc Thứ 9)	30
30. Chương 29 Khúc Đạo Nhạc (Nốt Nhạc Thứ 10)	31
31. Chương 30 Khúc Đạo Nhạc (Nốt Nhạc Thứ 11)	32
32. Chương 31 Khúc Đạo Nhạc (Nốt Nhạc Thứ 12)	33
33. Chương 32 Khúc Đạo Nhạc (Nốt Nhạc Thứ 13)	34
34. Chương 33 Khúc Đạo Nhạc (Nốt Nhạc Thứ 14)	35
35. Chương 34 Khúc Đạo Nhạc (Nốt Nhạc Thứ 15)	37
36. Chương 35 Khúc Đạo Nhạc (Nốt Nhạc Thứ 16)	38
37. Chương 36 Khúc Đạo Nhạc (Nốt Nhạc Thứ 17)	40
38. Chương 37 Khúc Đạo Nhạc (Nốt Nhạc Thứ 18)	43
39. Chương 38 Khúc Giao Hưởng (Nốt Nhạc Thứ 1)	44
40. Chương 39 Khúc Giao Hưởng (Nốt Nhạc Thứ 2)	46
41. Chương 40 Khúc Giao Hưởng (Nốt Nhạc Thứ 3)	48

42. Chương 41 Khúc Giao Hưởng (Nốt Nhạc Thứ 4)	51
43. Chương 42 Khúc Giao Hưởng (Nốt Nhạc Thứ 5)	52
44. Chương 43 Khúc Giao Hưởng (Nốt Nhạc Thứ 6)	54
45. Chương 44 Khúc Giao Hưởng (Nốt Nhạc Thứ 7)happy Ending	56

Bản Giao Hưởng Của Sự Trả Thù

Giới thiệu

~~~13 năm về trước~~~ Nhà kính tráng lệ của gia tộc Nguyễn được làm bằng những viên pha lê có t

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/ban-giao-huong-cua-su-tra-thu>

1. Chương 1 Khúc Dạo Đầu (Nốt Nhạc Thứ 1)

~ Kí ức của sự trả thù

~

13 năm về trước

Nhà kính tráng lệ của gia tộc Nguyễn được làm bằng những viên pha lê có thể nói là hàng đầu thế giới, được sắp xếp bởi những nhà điêu khắc nổi tiếng trên toàn nước. Ánh nắng len lỏi vào nhà kính chiếu vào những viên pha lê mang một nét đẹp nhẹ nhàng mà mê hồn người nhìn, nhưng tuyệt vời hơn là ánh nắng chiếu nhẹ lên những lọn tóc nâu của cậu bé Nguyễn Vũ Nam Phong, làn da mềm và trắng của tuổi trẻ con, nụ cười hồn nhiên vui đùa chơi với những sóng nước trong hồ nước nhỏ của nhà kính. Nhưng nụ cười ấy tưởng chừng như sẽ mãi không bao giờ bị tắt bởi chuyện gì .....thì “Choang” một tiếng động được phát ra đã cắt ngang sự cười đùa của cậu bé. Làn gió cuốn lời chửi bới liên hồi và tiếng đổ vỡ ra xung quanh. Cậu bé Phong lo lắng cố đi thật nhanh đến chỗ tiếng động phát ra (5 tuổi thì bước đi vẫn chưa gọi là vững chắc), khuôn mặt lo lắng nhưng chỉ dám liếc nhìn từ khung cửa xem chuyện gì đang xảy ra.

Người đàn ông với mái tóc đã có vài sợi bạc và khuôn mặt đã xuất hiện vài nếp nhăn nhưng ko ai có thể phủ nhận được điều trên khuôn mặt lạnh dăm và lạnh lùng của người đàn ông này toát ra vẻ đẹp trai và tuổi hào nhoáng của tuổi thanh xuân mà ông đã từng trải

Người đàn ông đó là cha của Phong (Nguyễn Du Thiên), người đã luôn cố gắng và vun đắp cho gia tộc họ Nguyễn phát triển. Trước mặt Phong là người mẹ đang quỳ trước mặt của cha. Khuôn mặt thanh tú toát vẻ quý phái của bà đang bị che lấp bởi những dòng nước mắt rơi nhẹ trên gương mặt của bà

” Đi ra khỏi căn nhà này và đừng bao giờ bước chân quay lại, hay tìm thằng Phong !! Bà và tôi bây giờ không quen biết nhau, (ly hôn á) cũng như tất cả mọi tài sản của bà đều được chuyển nhượng về cho tôi. Giờ bà sẽ ko còn là phu nhân của gia tộc họ Nguyễn hay là mẹ của thằng Phong nữa! đi ra ngoài!!!!” lời nói tàn nhẫn với khuôn mặt lạnh lùng của cha của Phong vang rộng căn phòng. Những dòng nước mắt ko biết từ lúc nào đã xuất hiện trên gương mặt ngây thơ của Phong

Người mẹ nói : " Tôi sẽ đi " lời của bà vừa dứt lời thì những tiếng kho khan và xuất hiện trên lòng bàn tay bà hiện giờ chỉ toàn máu và máu, bà lấy chiếc khăn và lau nhẹ nhàng nó rồi cố gắng đứng dậy để đi khỏi căn nhà . Chỉ vừa đẩy nhẹ cửa thì trước mặt bà là cậu con trai bé bỏng Phong của mình đang khóc nức từng tiếng . Cậu bé nắm lấy tay mẹ , càng ngày càng chặt , đôi tay khẽ run vì Phong nghĩ nếu giờ chỉ cần cậu thả tay ra là người mẹ cậu yêu quý sẽ đi mất , lời nói được phát ra kèm theo những tiếng nức : " Mẹ ak !! .....làm....ơ....đừng ...đi ....đừng bỏ.....rời con " Mẹ cậu chỉ đáp lại là nụ cười nhẹ trên môi rồi hôn nhẹ lên trán cậu " Phong ak ! mẹ thực sự rất xin lỗi con " .....người mẹ gỡ nhẹ đôi bàn tay đang cố nắm chặt mình .....rồi bỏ đi bỏ mặc những tiếng khóc những lời gào thét của người con trai kêu mình ở lại

Trời đang sáng bỗng nhiên tối sầm lại , bỗng chốc mưa lớn , có thể cho rằng là ông trời đang thương tiếc cho số phận trớ trêu của cậu bé Phong ko ?

Ông Thiên bỏ ngoài tai những lời kêu gào van nài của người con trai đang cố gắng níu giữ mẹ của mình . Ông lạnh lùng kêu những người hầu mang Phong vào phòng rồi ông lặng lẽ đi ra ngoài .

—Sự tiếp nối của số phận trớ trêu —

Có thể ông trời đang coi đây là trò đùa nhưng nó lại chưa hề dừng lại . Nếu mọi việc dừng lại thì có lẽ sẽ ổn nhưng trớ trêu thay

Mọi việc tưởng chừng như sẽ dừng lại ở chỗ đó , nhưng khi ông Thiên quay về thì bên cạnh ông lại là một người phụ nữ trẻ.Cô gái có thân hình thon gọn , gương mặt khả ái sen lặn vào là những đường nét sắc sảo , mang trên mình một bộ váy bó ôm người . Phong thì vừa hoàn tất trong việc trốn thoát khỏi những người hầu cố gắng giữ mình lại .Hơi thở của Phong gấp gáp , chạy dọc hành lang để đến phòng của cha . Khi thấy cánh cửa của phòng cha đang sáng , Phong vui mừng vì nghĩ " vậy là cha đã về rồi , phải cầu xin cha đi tìm mẹ về " ,cậu bé chỉ vừa mới mang nụ cười mừng rỡ vì nghĩ sắp được gặp lại mẹ thì .....cảnh tượng trước mắt sao lại quá tàn nhẫn , nó như đâm nát trái tim của một cậu bé chỉ mới 5 tuổi, Phong hoảng loạn tự đặt ra ình rất nhiều câu hỏi : " họ đang làm gì vậy ỉ , " người đàn bà kia là ai ?" , " chuyện gì đang xảy ra vậy ỉ , "ngay sau khi mẹ đi thôi sao ?" , ...

Một cái ôm bất ngờ từ đằng sau lưng cậu , những dòng nước mắt vừa nãy chưa kịp khô thì những hàng mi lại ướt ,rồi những giọt nước mắt lại bỗng trào ra, tại sao chứ ? dù sao cũng chỉ là một cậu bé thôi mà .....có cần phải tàn nhẫn đến vậy không ? một cậu bé phải chịu những đau khổ như vậy có quá độc ác ko ?

Tiếng nức bị kìm nén của Phong vì cảm giác cô đơn cần người bên cạnh hơn bao giờ hết ít nhất có lẽ là vào lúc đó . Hơi ấm của cái ôm bất ngờ kia là từ quần gia Hương , đây là người quần gia thân thiết với gia đình của Phong từ rất lâu , quần gia Hương coi Phong như người con thứ hai của mình . Vì có lẽ là thương cảm cho tương lai của Phong , nỗi đau mà Phong đang và sẽ phải trải qua trong thời gian tới , quần gia Hương thực sự ko thể kìm lòng mà nhìn cậu bé chỉ mới 5 tuổi đang có kìm nén tiếng khóc và tiếng nức ko phát ra âm thanh trước những cảnh tượng xảy ra trước mắt cậu bé. Cứ vậy Phong khóc và dựa người vào quần gia Hương để xoa dịu nỗi đau chỉ ít có thể là trong khoảnh khắc đó , mọi vật cứ im lặng khoảng không như chìm vào giấc ngủ riêng chỉ có những tiếng sau cánh cửa

Phong tự nhốt mình trong căn phòng , không ăn không uống , cứ thế được gần sang ngày thứ 3 Phong đã ngất lịm đi. Khi chỉ vừa mới tỉnh dậy .....Phong nghe tin được rằng người mẹ mà cậu yêu quý đã bị giết còn người phụ nữ mà cậu nhìn thấy đêm hôm đó đã chính thức trở thành mẹ kế của cậu

Phong tự đóng cổng trái tim mình lại , từ một cậu bé mới đó đang vui tươi cười đùa hồn nhiên , giờ gương mặt cậu chỉ toát ra nét lạnh lùng ,vô cảm ,..... Cậu đã thay đổi giờ người cậu được khắc lên bởi 2 chữ HẬN THÙ

2. Chương 2 Khúc Đạo Đầu (Nốt Nhạc Thứ 2)

Những kí ức đó đã in hằn sâu vào trái tim ngây thơ của Phong khi chỉ mới 5 tuổi , có quá tàn nhẫn ko ? nếu ông trời lại sắp xếp chuyện này để trong con người Phong hiện giờ chỉ mang hiện lên hai chữ HẬN THÙ Dù câu chuyện bi thương , dù ông trời có chứng kiến thì dòng thời vẫn sẽ tiếp tục xoay bánh. Độc ác, tàn

nhấn đối với một cậu bé như vậy, thì việc để điều khiển ý thức mang hận thù trong mình là khó tránh khỏi . Phong đã mất niềm tin quá nhiều về cuộc sống. Cậu ngày càng tự tạo ình một vỏ bọc ,thứ để có thể dấu những nỗi đau , niềm nhớ thương ,..... Cậu luôn cố gắng học tập ,lẫn việc học võ . Cậu đạt được những thành tích đáng kể khiến ai cũng phải nể phục nhưng mục đích chính , để đạt được mong muốn của cậu chỉ là TRẢ THÙ CHO NGƯỜI MẸ QUÁ CỐ

10 năm đó cũng là lúc Phong và Hải Minh cùng nhau gia nhập một tổ chức được mệnh danh là hàng đầu của thế giới đêm,những ai trong thế ngầm đều phải biết đến cái tên này “ WIN ”. Một tổ chức được lập lên, chuyên đào tạo các sát thủ để an táng bất cứ tên nào trong thế giới ngầm dám phá luật. Mỗi năm sẽ đều lập ra một kì sát hạch để nhận thêm những người có tài năng và điểm mạnh cần được đào tạo, tuy nhiên nó không hề dễ . Rất ít người có thể được nhận vào tổ chức và năm Hải Minh và Phong tham gia cũng vậy , cũng chỉ có duy nhất 4 người được chấp nhận vào tổ chức đó là :

~~ 10 năm sau

~“Nguyễn Vũ Nam Phong” “Vũ Hải Minh” “Phạm Hoàng Ngọc Linh” “Đương Khánh Hân” Dù chỉ mới chỉ ở lứa tuổi 14, 15t nhưng họ đã làm từ những người tham gia kì sát hạch và cả người ra thử thách cho họ cũng phải ngạc nhiên đến kết quả mà họ đạt được trong kì sát hạch. Cũng là 2 tháng tiếp theo sau kì sát hạch được xảy ra , họ đạt được những chiến công lừng lẫy có thể sánh ngang với những nhiệm vụ được chia nhánh cao cấp. Đc chia ra như (hạng B là nhiệm vụ dành cho những người mới được nhận sau kì sát hạch , nó chỉ được mang tính chất là thử thách để kiểm tra thực lực thực sự của họ , và cuối cùng là nhiệm vụ khó nhất, hạng A là nhiệm vụ dành cho những người tham gia tổ chức được thời gian ngắn nhưng có triển vọng có thể nói nhiệm vụ này là nhiệm vụ dành cho những người mang tính sát thương khá, hạng S là dành cho người được tham gia tổ chức được thời gian dài * có tài năng và phải có những điểm mạnh , đạt hoặc mang nhiều thành tích đáng kể cho tổ chức và cuối cùng là nhiệm vụ khó nhất , nhiệm vụ hạng “SS” đây là nhiệm vụ dành cho những người mà master - ông Keijn tin tưởng giao phó mà ông tin tưởng. Và đương nhiên nhiệm vụ này ko còn được coi là thử thách như hạng B ,A hay S nữa mà sự sống còn trên đấu trường). Họ đã ko biết bao nhiêu lần nhận nhiệm vụ SS từ master . Họ đứng trên vạn người nhưng dưới một người, duy nhất chỉ có người đó , người đó là master và họ cũng là một trong số 10 người biết được tên thật của master. Kenji, Sahato Kenji người đứng đầu và sáng lập ra “ WIN” luôn hoàn thành những nhiệm vụ cấp “SS” một cách hoàn hảo và thông minh. Những người trong thế giới ngầm phải luôn nể phục ông, và nếu là người khôn ngoan thì thành viên trong tổ chức sẽ ko bao giờ nghĩ đến 2 từ Phán Bội lại Keni - sama. Và 4 người họ cũng vậy luôn kính trọng và nể phục Kenji như người cha và Kenji cũng là người thầy đáng kính của họ. Họ được mang bí danh do Kenji -sama đặt : __~ Nguyễn Vũ Nam Phong : Devil __~ Vũ Hải Minh : Hell __~ Phạm Hoàng Ngọc Linh : Dark Angle (D.A) __~ Đương Khánh Hân : Blood Angle (B.A) Devil và Hell được mệnh danh là Nhị Quái và Linh, Hân không hề kém cạnh khi họ được mọi người mệnh danh là Nhị Ma Nữ. Một khi hai nhóm được tái hợp chắc chắn một nhóm mới được lập thành nó được gọi là :

“Tứ Quỷ”

Nhưng họ chỉ được tái hợp lại nếu có lệnh của kenji_sama. Bởi vì tổ chức có nhiều chi nhánh và nhiệm vụ. Nếu Kenji phái nhóm Nhị Quái kiểm soát Châu Á thì Nhị Ma Nữ sẽ ở bên nửa kia của Trái Đất. Phong luôn hoàn thành mọi nhiệm vụ một cách hoàn hảo cùng với Hải Minh. Nhưng cậu cũng chăm chỉ phái rất nhiều người đi tìm mọi manh mối về cái chết của người mẹ yêu quý của cậu. Cậu tìm hiểu và người cậu nghi ngờ nhất đó là người đàn ông đứng đầu tập đoàn MIA. Hai chữ Trả Thù càng ngày được bộc lộ rõ trên con người của cậu

Thời điểm hiện tại

Nhị Quái được 18 tuổi , đương nhiên Nhị Ma nữ sẽ 17 tuổi. Kenji (thầy của họ) đã cho tất cả hoàn thành nhiệm vụ trong thời gian sớm và trở về Việt Nam cùng một ngày. __~ Trong phòng của thầy Kenji~__ “Thưa ông Tứ Quỷ đã được tái hợp lại đầy đủ ,theo đúng ý muốn của ngài” –Từ đầu dây bên kia được mang giọng nói của nữ mk há chừng chặc vì người đó là thư kí cũng như là trợ thủ đắc lực của Kenji_sama, mọi điều phải làm một cách nghiêm túc và đương nhiên ko được mắc sai lầm.

“Cho họ vào” – đáp lại người thư kí là giọng nói có gì đó mang sự nghiêm nghị ,đầy uy lực. Trước mặt ông hiện giờ là Tứ Quỷ xuất chúng , luôn hoàn thành nhiệm vụ một cách hoàn hảo ,khiến ông hài lòng. Nhị Ma Nữ cùng nhau chạy vào ôm chầm lấy người thầy yêu quý của họ, nhưng ngược lại Nhị Quái lại cúi đầu chào

thầy một cách lễ phép và tôn trọng. Rồi tất cả ngồi xuống ghế. Nhị Quái vẫn mang trên khuôn mặt những sắc thái của sự nghiêm nghị, lạnh lùng. Đợi đến khi Tứ Quý ngồi trước mặt mình. Kenji mới nghiêm nghị đứng trước mặt 4 học trò yêu quý của mình, giọng nói khan khàn : “ Sở dĩ ta tái hợp các con lại vào bây giờ, là vì có một nhiệm vụ hết sức khó khăn cần các con. Trước tiên các con phải đến trường JAM để học và phục vụ cho nhiệm vụ lần này. Yêu cầu của nhiệm vụ ta sẽ nói cho các con sau còn bây giờ các con phải đi học!” Lời vừa dứt ,Tứ Quý ngớ ngàng đồng thanh hét lớn: “ Đi học á ??????” trừ DEVIL vẫn giữ sắc thái lạnh lùng. Anh chống cằm lên ghế, rồi khẽ nhếch đôi lông được thể hiện một điều khó hiểu. Đôi theo nhìn người thầy trước mặt mình để chờ đợi câu trả lời. Nhưng Kenji chỉ đáp lại họ một cái gật đầu nhẹ. B.A lên tiếng : “Nhưng Tứ Quý đã hoàn thành xong mấy cái chương trình học đấy từ lâu rồi mà thầy! Tứ Quý cũng đã có đến gần chục bằng đại học từ các đại học danh giá trên thế giới rồi còn gì?” câu nói than vãn vì lại phải đi học. Và dường như nếu Kenji mà không trả lời rõ thì chắc B.A sẽ đưa hàng loạt những câu hỏi về việc lí do phải bước đến trường lần nữa. Giọng nói nghiêm nghị của ông Kenji được phát ra: “Nhiệm vụ lần này bắt buộc phải thế, nếu các con ko nghe ta thì sẽ coi như phản bội lại tổ chức. Và hình phạt dành cho các con, có lẽ cũng sẽ tự đoán được đúng chứ!!?” Devil lạnh lùng phát ra lời nói : “ Vậy mấu chốt của nhiệm vụ lần này là gì ?” Đáp lại anh, thầy Keijn vẫn ko trả lời rõ: “ Thầy sẽ báo với các con sau, giờ thì chuẩn bị ngày mai còn vào học.” Đáp lại cho Devil là câu nói nghiêm khắc từ thầy Kenji. Hell đau khổ kêu lên : “ Cái gì chứ ? Mai đã phải đến trường rồi sao ?” . Kenji khẽ gật đầu rồi nói : “Còn nữa, nhiệm vụ lần này Tứ Quý sẽ phải xuất hiện ở trường,nên gọi bằng tên thường ko đc phép để lộ thân phận là Tứ Quý nghe chưa?Việc này là điều căn bản ko được phép quên của sát thủ nên hãy nhớ lấy Tứ Quý. Devil sẽ là chỉ huy còn D.A là nhóm phó cho nhiệm vụ lần này. Ta tin vào hai đứa con.” – “Dạ thưa thầy !!” Lời nói được phát thanh đồng đều từ Tứ Quý , họ cúi đầu chào thầy. Lấy lại trên khuôn mặt nghiêm túc vốn có mỗi lúc nhận nhiệm vụ của mình. Họ chào thầy rồi rủ nhau đi shopping.

3. Chương 3 Khúc Đạo Đầu (Nốt Nhạc Thứ 3)

_____** Lúc Tứ Quý đi shopping **_____

Phong và Minh phải đảm nhận vị trí lái xe chở hai cô gái Linh, Hân. Sở dĩ như vậy là vì Linh và Hân đc tài xế đưa đến nên cuối cùng phải nhờ Minh với Phong chở đi. Tứ Quý đi hai chiếc mui trần, Phong lái chiếc xe màu đỏ đi với tốc độ ” bàn thờ ” thì Minh cũng ko kém cạnh, có khi còn nhường đường cho Phong.

Đến bãi đỗ xe thì Linh và Hân xuống xe để Phong và Minh cất xe. Hôm nay Linh cùng Hân ăn mặc rất phá cách. Linh mặc một quần short ngắn để lộ đôi chân trắng trẻo ko tì vết. Áo cánh dơi với những sọc trắng đen cách điệu. Còn Hân thì lại mặc một bộ váy màu hồng phớt chạm tới đầu gối với nhiều hình trang trí dễ thương.

Xuống xe đc một lúc thì có vài gã mất xanh mỡ đỏ đầu tóc vuốt keo dựng đứng lại gần Linh và Hân ” Mấy cô em này có vẻ ngon, đi chơi với tụi anh đảm bảo bọn em sẽ đc sung sướng.”- Một tên ăn mặc lôi thôi lếch thếch bước lên giọng dõ dạnh.

” Kinh tởm ” - Hân ném cho hắn vồn vện hai từ còn Linh thì tặng cho bọn hắn cái nhếch môi khinh khỉnh.

” Nói cái gì cơ? Mấy cô em này xinh mà chảnh mà đánh đá gớm ha!”- Tên khác xông lên giải vây cho bạn.

Linh hét chịu nổi cất tiếng ” Tại có mà hoá ra bị điếc sao? Đáng thương!”

” Ghê vậy ta?” Tên kia sấn lại, bạn tay đang có ý định điên rồ nơi trốn đông người.

Linh và Hân đang định cho chúng một bài học thì tiếng của Phong vang lên kèm theo lời nói là hành động làm mọi người ngạc nhiên.” Dừng lại, đây là bạn gái tôi, mấy cậu định làm gì hả?” Dứt lời, Phong lấy tay vòng qua eo Linh như chứng minh lời nói của mình là sự thật.

Mấy tên đó đứng hình nhưng nhanh chóng chuyển hết sang Hân thì chứng kiến cảnh Minh nhếch môi cười đều rồi ôm Hân vào lòng. Hân vừa tức vừa bất ngờ, ko biết làm thế nào nên đành để cho Minh lợi dụng.Ném lại một vài câu cho oai rồi mấy tên đó quay người bỏ đi.

Đến lúc này, Linh thì hất mạnh tay Phong ra, Hân thì vùng vẫy trong lòng Minh.

” Tôi với anh quen biết nhau chỉ trong kỳ sát hạch và một nhiệm vụ thôi gì mà đến nỗi thân quen tới làm bạn gái??” Linh vừa nói vừa hướng mặt vào Phong thể hiện sự ko đồng tình.

Hân cũng hòa theo, vừa nói vừa nguýt đểu Minh” Đây! Một Playboyboy chính hiệu như anh thì hành động cẩn thận vào ko mấy em chân dài của anh tới đánh ghen tôi chết!”

” Lợi dụng? Được cứ cho là vậy đi vậy nếu ko có sự lợi dụng của tôi thì chắc mấy cô sẵn sàng về mà chịu hình phạt của thầy đi kìa.” Minh nói với giọng ầm ức.

” Gì cơ? Anh có lỗi thì sao lại lôi thầy vào.” Hân ko chịu thua.

” Chúng tôi làm thế là đúng!” Phong vẫn chất giọng trầm mà lạnh lên tiếng khẳng định cho hành động của mình.

” Đúng?” Lần này là Linh với giọng thách thức.

” Nếu ko có chúng tôi, chắc chắn các cô sẽ động thủ phải ko? Nếu công khai đánh nhau trc cái TTTM này thì khác gì công khai luôn các cô là Nhị Ma Nữ. Đây là Việt Nam chứ ko phải những nơi dễ dãi như lúc các cô từng làm nhiệm vụ đâu!” Giọng nói có phần cứng rắn hơn của Phong dùng để răn đe.

Tứ Quý chìm vào im lặng, ko khí trở nên lắng xuống.

” Thôi, thôi biết rồi!” - Linh lên tiếng xua tan bầu ko khí u ám đang bao trùm lấy Ngũ Quý rồi kéo tay Hân chạy vào TTTM để hai chàng nhà ta nhún vai đuổi theo.

4. Chương 3 Khúc Đạo Đầu (Nốt Nhạc Thứ 3)

_____** Lúc Tứ Quý đi shopping **_____

Phong và Minh phải đảm nhận vị trí lái xe chở hai cô gái Linh, Hân. Sở dĩ như vậy là vì Linh và Hân dc tài xế đưa đến nên cuối cùng phải nhờ Minh với Phong chở đi. Tứ Quý đi hai chiếc mui trần, Phong lái chiếc xe màu đỏ đi với tốc độ ” bàn thờ ” thì Minh cũng ko kém cạnh, có khi còn nhường đường cho Phong.

Đến bãi đỗ xe thì Linh và Hân xuống xe để Phong và Minh cất xe. Hôm nay Linh cùng Hân ăn mặc rất phá cách. Linh mặc một quần short ngắn để lộ đôi chân trắng trẻo ko tì vết. Áo cánh dơi với những sọc trắng đen cách điệu. Còn Hân thì lại mặc một bộ váy màu hồng phớt chạm tới đầu gối với nhiều hình trang trí dễ thương.

Xuống xe dc một lúc thì có vài gã mắt xanh mỡ đỏ đầu tóc vuốt keo dựng đứng lại gần Linh và Hân ” Mấy cô em này có vẻ ngon, đi chơi với tụi anh đảm bảo bọn em sẽ dc sung sướng.”- Một tên ăn mặc lôi thôi lếch thếch bước lên giữ giọng dõ dạnh.

” Kính tởm ” - Hân ném cho hắn vồn vện hai từ còn Linh thì tặng cho bọn hắn cái nhếch môi khinh khỉnh.

” Nói cái gì cơ? Mấy cô em này xinh mà chảnh mà đánh đá gớm ha!”- Tên khác xông lên giải vây cho bạn.

Linh hét chịu nổi cất tiếng ” Tại có mà hoá ra bị điếc sao? Đáng thương!”

” Ghê vậy ta?” Tên kia sấn lại, bạn tay đang có ý định điên rồ nơi trốn đông người.

Linh và Hân đang định cho chúng một bài học thì tiếng của Phong vang lên kèm theo lời nói là hành động làm mọi người ngạc nhiên.” Dừng lại, đây là bạn gái tôi, mấy cậu định làm gì hả?” Dứt lời, Phong lấy tay vòng qua eo Linh như chứng minh lời nói của mình là sự thật.

Mấy tên đó đứng hình nhưng nhanh chóng chuyển hết sang Hân thì chứng kiến cảnh Minh nhếch môi cười đêu rồi ôm Hân vào lòng. Hân vừa tức vừa bất ngờ, ko biết làm thế nào nên đành để cho Minh lợi dụng.Ném lại một vài câu cho oai rồi mấy tên đó quay người bỏ đi.

Đến lúc này, Linh thì hất mạnh tay Phong ra, Hân thì vùng vẫy trong lòng Minh.

” Tôi với anh quen biết nhau chỉ trong kỳ sát hạch và một nhiệm vụ thôi gì mà đến nỗi thân quen tới làm bạn gái??” Linh vừa nói vừa hướng mặt vào Phong thể hiện sự ko đồng tình.

Hân cũng hòa theo, vừa nói vừa nguýt đểu Minh” Đây! Một Playboy chính hiệu như anh thì hành động cẩn thận vào ko mấy em chân dài của anh tới đánh ghen tôi chết!”

” Lợi dụng? Được cứ cho là vậy đi vậy nếu ko có sự lợi dụng của tôi thì chắc mấy cô sẵn sàng về mà chịu hình phạt của thầy đi kìa.” Minh nói với giọng ầm ức.

” Gì cơ? Anh có lỗi thì sao lại lỗi thầy vào.” Hân ko chịu thua.

” Chúng tôi làm thế là đúng!” Phong vẫn chất giọng trầm mà lạnh lên tiếng khẳng định cho hành động của mình.

” Đúng?” Lần này là Linh với giọng thách thức.

” Nếu ko có chúng tôi, chắc chắn các cô sẽ động thủ phải ko? Nếu công khai đánh nhau trc cái TTTM này thì khác gì công khai luôn các cô là Nhị Ma Nữ. Đây là Việt Nam chứ ko phải những nơi dễ dãi như lúc các cô từng làm nhiệm vụ đâu!” Giọng nói có phần cứng rắn hơn của Phong dùng để rắn đe.

Tứ Quỷ chìm vào im lặng, ko khí trở nên lắng xuống.

” Thôi, thôi biết rồi!” - Linh lên tiếng xua tan bầu ko khí u ám đang bao trùm lấy Ngũ Quỷ rồi kéo tay Hân chạy vào TTTM để hai chàng nhà ta nhún vai đuổi theo.

5. Chương 4 Khúc Đạo Đầu (Nốt Nhạc Thứ 4)

____ ** Trong TTTM ** _____

” Nè đi, đi mua quần áo trước đi ha!” Hân lên tiếng khai mạc...

” Đi mua đồ dùng trc cơ Hân” Linh nói bằng giọng cún con cute vô cùng luôn.

” Thôi đi mua sách vở trc” Minh cất tiếng khuyên hai cô bạn.

” ĐI ĂN TRC!” Giọng nói của Phong khiến mọi người sồn cả gai ốc.

” Vì sao?” Linh bật lại với giọng đầy thách thức.

” Vậy tôi hỏi cô, bây giờ là mấy giờ?” Phong đáp lại.

” 14h30’ ” - ” Thế cô đến văn phòng thầy lúc mấy giờ?” - ” 9h ”

” Các cô đã ăn sáng chưa?” - ” Rồi!” Giọng thản nhiên của Linh làm Phong tức hộc máu.

” Vậy các cô có biết là ai lo cho chuyến bay của các cô mà ko đi ăn sáng, cũng ko đc ăn trưa ko?” Phong tức giận nói.

” À! Ra vậy thế thì thôi đã nhin đc đến bây giờ thì anh cố gắng nhin nốt đến khi nào bọn tôi mua xong thì đi ăn nha!” Hân giở chiêu làm lũng.

” Ko!” Phong vẫn cương quyết ko cho. -” Vì sao?” Linh thắc mắc.

” Tôi là chỉ huy!” Phong nói với chất giọng hết sức thản nhiên.

Cả lũ sút té ngựa. Minh này giờ im lặng vẫn phải lên tiếng nói thẳng bạn thân.

” Vậy mà cũng nói dc!” Cả bọn cũng phải nhận Phong làm sư phụ mất.

Vậy là Tứ Quỷ đi ăn, sao đó đi mua đồ dùng cá nhân, sách vở rồi đồng phục. Phải phục sát đất đội này thật, cứ nhìn thấy cái gì là tổng vào giỏ xe nhiều mà cảm tưởng như mua cả siêu thị luôn ấy! Đến lúc tính tiền, Phong và Minh bị đẩy lên thanh toán thế là Minh té trc bảo ra lấy xe còn lại Phong phải khóc thương cho cái thể tín dụng của mình.

” Cô thanh toán cho tôi rồi cho người đưa về địa chỉ này hộ tôi!” Phong nói với giọng chuẩn men luôn làm cô thu ngân ngất ngây con Hà tay mà nhìn Phong luôn.

Linh thấy thế cười đều cô thu ngân rồi khoác lấy tay Phong” Này đây là bạn trai tôi nhìn gì mà ghê vậy hả?” Phong giật mình rồi nhận ra nụ cười đều của Linh thì ban tặng cho à Linh ánh mắt hình viên đạn xém cháy áo.

Cô thu ngân nhận đc một cục tức thối cả mặt ko biết làm gì đành thanh toán cho bọn họ trong lòng ko ngừng chửi rửa Linh.

Họ đi ra khỏi TTTM rồi Phong mới cất tiếng” Trả thù hay quá ha!”

” Đúng rồi đó tại anh làm trc mà” - Linh vênh mặt lên nói với giọng đắc thắng.

Phong lườm nguýt rồi nói” Cứ đợi đấy!” Sau đó là cái nhếch môi đầy bí ẩn. Khiến bao cô nàng đi qua nhìn được phải té xỉu vì độ đẹp trai của anh.

6. Chương 5 Khúc Đạo Đầu (Nốt Nhạc Thứ 5)

Minh và Phong lấy xe chở hai cô tiểu thư này về một căn biệt thự cấu trúc phương tây rất đẹp mắt. Minh bấm mã khoá bằng điện tử để cổng mở rồi cho xe vào gara. Đây là một căn biệt thự khá là to. Xung quanh là khu vườn trồng hoa hồng đủ các loại màu sắc.

Trầm trồ khen ngợi trc vẻ đẹp nguy nga của căn biệt thự, Linh mở đầu ” Biệt thự này đẹp thật! Thầy rất có mắt thẩm mĩ khi chọn căn này cho bọn mình! Yêu thầy nhất! Lúc nào phải cảm ơn thầy mới được.”

Phong thấy Linh như vậy nén bật lại” Ko cần cảm ơn thầy đâu! Đâu phải người chọn là thầy!”

Hân thích thú hỏi ngược” Thế ai là người chọn vậy?” - ” Thằng Phong tự thiết kế đấy” Minh đi từ gara ra.

” Cái gì? Một kẻ vô dụng như anh ta mà cũng thiết kế đc căn nhà cơ đấy!” Linh nói với giọng điệu đầy mỉa mai.

” Vô dụng? Vậy thôi cô đừng ở nhà của một thằng vô dụng thiết kế nữa đi mà năn nỉ thầy mua căn nhà đẹp hơn đây! Nói cho biết đây là căn nhà đẹp nhất, to nhất trong cái đất Hà Nội này đấy!” Tức giận vì thành quả thiết kế từ trong ra ngoài hơn tháng trời của mình bị chê bai, Phong phun một bài ca ra giáng đạo lại Linh rồi đi vào nhà.

Linh cười khúc khích vì đã trêu đc một tảng băng, nhìn Hân nhún vai rồi đi theo vào nhà.

Vào nhà thì trong lòng Linh cũng phải thán phục bởi nội thất rồi đến cách trang trí rất hoàn hảo ko có chút sai sót gì đến cả kiến trúc sư nổi tiếng chưa chắc đã làm đc.

” Phòng tôi đâu?” Hân huých nhẹ vai Minh rồi hỏi.

” Phòng cô ở tầng 3 phòng 2 còn phòng Linh ở tầng 2 phòng 2.” Minh vừa nói vừa chỉ về phía cầu thang.

” Vì sao chúng tôi ko đc ở chung một tầng vậy?” Linh khéo léo hỏi.

” Hình như cô rất thích câu ” vì sao” thì phải! Mỗi tầng chỉ có hai phòng mà phòng đối diện phòng cô là phòng tôi nên cô với Hân ko thể ở chung phòng đc!” Phong giải thích nhưng ko quên mỉa mai Linh.

” Cái gì các anh ở cùng nhà với chúng tôi sao?” Hân ngạc nhiên hỏi.

” Biết sao đc, thầy dặn dò thế chứ các cô còn lâu mới đc ở đây. Mà đã thế thầy còn dặn Linh với Phong phải ở sát phòng nhau còn cô với tôi cũng ko khác! Haizz..” Nói xong một tràng giang sơn đại hải, Minh kèm theo cả tiếng thở dài bất lực.

Ko ai nói gì tự lên phòng mình sắp xếp đồ một lúc sau thì có người đến đưa đồ mà bọn họ mua từ TTTM. Lúc bọn họ dọn xong thì đi ăn tối. Tứ Quý hẹn nhau ra bar để Thông báo sự trở lại của Tứ Quý.

7. Chương 6 Khúc Đạo Đầu (Nốt Nhạc Thứ 6)

Cả bọn đến Bar Ghost, chọn bar Ghost làm địa điểm họp mặt. Bar Ghost là bar lớn nhất và đc cho là tốt nhất ở Hà Nội.

Cả bọn ai cũng đeo một mặt nạ Nhị Quái màu bạch kim, còn Nhị Ma Nữ màu tím huyền ảo. Trên mặt nạ của cả bốn đều khắc hai chữ, đúng hai chữ nổi bật màu máu ” TQ”. Chữ viết tắt của Tứ Quỷ lừng danh

Bọn họ mỗi người một motor chạy trên đường như muốn xé toạc gió, đến trc bar, D.A đi trc đập cửa xông vào.

Tiếng động lớn phát ra khiến mọi hoạt động trong bar dừng lại đổ hết ánh mắt về phía cô gái vừa đập cửa. Hôm nay, D.A và B.A đều mặc hai bộ quần áo đen da bó sát người, lộ rõ từng đường cong quyến rũ của cơ thể khiến ko ít lão sói già nhỏ dãi thêm thường.

D.A cất tiếng ra lệnh ” Chủ bar đâu? Gọi ra đây! Từ giờ bar chính thức trở thành căn cứ của Tứ Quỷ. Tứ Quỷ chính thức tái xuất giang hồ.” Vừa nói, cả bọn vừa đi vào bar vào quầy bán rượu thản nhiên mặc ọi người ai cũng phải kiêng rè nhường đường. Mọi người ai cũng ko tin vì sau bao nhiêu năm hoạt động riêng lẻ sao bây giờ lại tái hợp. Nhưng muốn ko tin cũng phải tin khi nhìn vào những chiếc mặt nạ chỉ có Tứ Quỷ là sử hữu nó thì lập tức ai ai đều phải run sợ trc sát khí mà Tứ Quỷ tỏa ra.

Một người con trai có vẻ chững chạc có lẽ là chủ bar đi từ trong ra dùng dằng nổi giận cất tiếng hỏi” Đứa nào cả gan dám làm loạn bar của tao?”

Đáp lại tiếng của hắn là Devil ” Anh mày đây!” Hắn nghe giọng nói đó thì run người quay ra nơi mà giọng nói phát ra. Mặt hắn trắng bệch. Vốn dĩ như vậy là vì hắn rất sợ Devil. Tuy hắn là em họ của Devil nhưng Devil chẳng bao giờ nương tay với hắn. Chỉ cần hắn sai sót chút gì là bị phạt. Thật sự rất đáng sợ.

” Ấy anh về Việt Nam bao giờ mà là ko báo trc cho em một tiếng để em còn ra đón vậy?” Hắn- Jun run rẩy lên tiếng.

” Anh mày về từ sáng nay, à mà từ giờ bar này là nơi tập trung của Tứ Quỷ nên chú mày nhớ chuẩn bị chu đáo vào!” Devil càng nói thì mặt Jun càng trắng bệch hơn rồi dần chuyển sang tái xanh.

” Gì chứ? Nơi tập trung của Tứ Quỷ sao? Vậy lại phải gặp hai ông anh ác quy này nhiều hơn à?” Lắm bầm, Jun nói một mình nhưng nào ngờ lời nói lại lọt vào tai Hell.

” Chú nói gì cơ?” Hell ranh mãnh hỏi lại Jun.

” Ấy ấy anh nghe nhầm chứ em có nói gì đâu! Thôi mấy anh cứ chơi đi em đi đây.” Jun nói rồi chơi bài té.

” Thôi hôm nay mọi người quây thoải mái, tôi bao.” Devil vừa nói dứt lời thì cả bọn reo lên rồi hoà mình theo điệu nhạc.

Mọi người một việc, D.A ra sàn nhảy cho đã, B.A làm DJ, Hell thì mỗi tay một cô em chân dài ăn mặc thiếu vải vô cùng. Riêng Devil chỉ ngồi uống rượu trầm tư suy nghĩ.

Mọi người chơi đến 1h rồi về nhà chuẩn bị ngày mai đi học.

8. Chương 7 Khúc Đạo Đầu (Nốt Nhạc Thứ 7)

_____ * 6h00 * _____

Sáng hôm sau khi đi bar về, Phong và Minh đều có thể gượng dậy đi thì chứng kiến một cảnh tượng khá là bi đát đó là...

Có hai chiếc đồng hồ đc rơi từ tầng 2, tầng 3 đáp xuống vườn và đc hai chị Hân và Linh tiến lên thiên đường một cách đau lòng. Hai người ngán ngẩm nhìn nhau, người thì nhún vai, người thì lắc đầu trông chán đời một cách kinh khủng khiếp. Đường đường là Nhị Quái danh tiếng lẫy lừng nay phải thực thi một” nhiệm vụ cao cả” đó là đi gọi Linh và Hân dậy.

____** Trong phòng Linh trc nha!!**____

Phong tiến lại gần giường Linh, thấy cô đang ngủ thật ngon giấc mà muốn đánh cho vài nhát. Giờ nào rồi mà còn ngủ nếu cả bọn mà đi học muộn thì ko biết thầy phạt sao. Ngắm nhìn Linh ngủ Phong cảm thấy Linh có khuôn mặt khá là sắc nét nếu ko muốn nói là hoàn mỹ. Lật chăn lên định gọi Linh dậy thì” Này tên sở khanh, anh muốn làm gì tôi đây hả? Mà còn nhìn tôi với ánh mắt... rồi còn lật chăn nữa định làm gì hả?” Linh vừa nói vừa lấy chăn che người nhìn Phong với ánh mắt ko mấy thiện cảm.

” Diên à? Tôi có lòng tốt gọi cô dậy, cô ko dậy thì thôi, xác định đi học muộn để về nhận hình phạt từ thầy đây!” Phong nói với giọng kiêu mình là người tốt ý!

” Oh! Hoá ra bạn Phong đây lại có lòng tốt đến thế cơ hả? Vậy mình xin đa tạ!” Vừa nói Linh vừa mĩa mai Phong, vừa chạy mất hút vào nhà tắm làm vsen để lại Phong với cục tức to đùng.

____** Tiếp theo là phòng của Hân____

9. Chương 8 Khúc Đạo Đầu (Nốt Nhạc Thứ 8)

Bốn người họ đi oto cả. Linh và Minh đi BMW còn Phong và Hân thì đi Ferrari đến trường thì..

Có rất nhiều hs vây quanh chiếc mui trần màu đen. Bước ra từ chiếc mui trần có thể nói là một cặp nam thanh nữ tú. Các fan là nam thì chạy ùa cô gái đó kêu tên” Mỹ An!” Còn các fan nữ thì còn cuồng nhiệt hơn khi liên mồm gọi ” Anh Khánh! Anh Khánh” rồi đưa những hộp hình trái tim, băng zôn, ...

Hình như mọi học sinh trong trường nắm bắt tin tức rất nhanh thì phải. Khi nhìn thấy bốn chiếc siêu xe chuẩn bị vào trường thì m.n đều ngừng hoạt động của mình lại.

Khi bốn người họ xuống xe thì ngay lập tức, Mỹ An và Anh Khánh ko còn là tâm điểm nữa mà bốn người họ lại trở thành trọng tâm của mọi ánh nhìn. Hs lập tức liên mồm hỏi những câu như” Các bạn học trường này ak? Các bạn học lớp nào? Các bạn tên là gì? Gia đình bạn ntn mà đc vào đây học? Các bạn là học sinh nhận học bổng ak?..” Khá nhiều câu hỏi đi đưa ra cho bọn họ nhưng các học sinh cũng chỉ nhận đc những cái nhếch môi của Hân, nụ cười tỏa nắng của Minh và Linh và nhận đc cái dáng đi phớt lờ tất cả của Phong.

Bốn người họ tiến thẳng vào phòng hiệu trưởng thì ” Bác!!!! Con nhớ bác lắm! ” Hân vừa mở cửa bước vào thì chạy ùa tới người đàn ông đang ngồi vị trí hiệu trưởng vui đầu vào lòng ông. Người hiệu trưởng này là Bác Lâm, bác ruột của Hân.” Thôi đi cô nương cô nhớ tôi đến nỗi gì mà 1 năm rồi mới về thăm tôi hả?” Giọng nói khàn khàn có phần trách móc nhưng cũng vẫn vương chút gì đó yêu thương còn đọng lại.

” À chắc việc bọn con chuyển học tới đây, thầy có báo rồi đúng ko hả bác?” Lần này là Linh lên tiếng lễ phép với người hiệu trưởng này.

” Uk thầy các con có báo lại cho ta rồi nhưng lưu ý một điều khi các con học ở đây đừng đập nát trường ta ra đây! Độ quậy của hai con thì đã đc mệnh danh là Ma Nữ còn thêm hai thằng nhóc Nhị Quái nữa thì ! Chắc chắc ta lỗ thật rồi!” Bác Lâm đùa vui bọn học rồi chỉ ra phía cửa” GVCN của các con đến rồi đây! Cô ấy sẽ là người dẫn các con tới lớp.” - ” Vâng chúng con đi ạ! Con chào bác!” Hân đại diện nói còn cả bọn đằng sau cúi đầu lễ phép rồi đi theo GVCN.

____** Trên lớp 11A1**____

Tất cả học sinh, mỗi người một việc riêng chẳng ai màng đến ai. Ngay cả khi co giáo vào, khổ sở lấy chiếc thước bằng gỗ đập mạnh xuống bàn thì họ cũng chỉ quay len xem là cái gì rồi lại tiếp tục làm vc.

” Im đi.” Vỗ vện hai từ mà Phong nói ra mà khiến cả lớp ai cũng cảm nhận đc cái sát khí lạnh băng đó, mới chịu quay lên chú ý đến cô. Cô gật đầu tỏ ý cảm ơn Phong còn anh chỉ hờ hững liếc mắt cho qua rồi nhún vai tỏ vẻ “chuyện nên làm”

” Lớp chúng ta có bạn mới, đề nghị chúng ta chào đón các bạn. Các em vào đây.” Kết thúc cái giọng nói dịu dàng mà trong trẻo đó, cô vẫy tay ý bảo bọn họ đi vào.

“Các em tự giới thiệu tên mình đi!” - Minh ra tay sát gái với nụ cười quá ư xinh trai” Minh là Vũ Hải Minh. Rất vui được làm quen với các bạn.”

Hân nổi tiếp” Minh là Dương Khánh Hân” - Linh thì khiến con trai trong lớp xị máu mũi khi nháy mắt với họ và kèm theo là nụ cười duyên được mang lại bởi hai má núm đồng tiền” Ngọc Linh, Phạm Hoàng Ngọc Linh là tên đầy đủ của mình.” - Phong là người ngắn gọn nhất” Nguyễn Vũ Nam Phong.”

Chỉ bốn cái tên cũng đủ làm cả lớp phải xì xầm to nhỏ. Ai trong ngôi trường đẳng cấp quốc tế này mà ko biết đến những gia tộc nhất nhì thế giới như ” Vũ, Nguyễn Vũ, Phạm Hoàng, Dương” thì chắc chắn họ ko phải người ở giới thượng lưu.

10. Chương 9 Khúc Đạo Đầu (Nốt Nhạc Cuối Cùng) Kế Hoạch Trả Thù Bắt Đầu.

Khi bọn họ đã ổn định chỗ ngồi thì cô chủ nhiệm cũng đi ra để trả lại tiết cho thầy bộ môn. Hình như lớp này học theo cái chủ nghĩ thầy làm gì kệ thầy, trò làm gì kệ trò thì phải. Thầy thì cứ giảng. Học trò thì người nghịch máy điện thoại, người viết thư, người đắp máy bay quanh lớp, người bàn chuyện rôm rả.

Hai người bàn bên cạnh Tứ Quý quay ra bắt chuyện với họ. Có lẽ là Mỹ An và Anh Khánh. Mỹ An và Anh Khánh nói chuyện khá vui với Minh và Hân. Đến khi Mỹ An và

Anh Khánh giới thiệu họ và tên của mình thì..

” Cái gì?” Phong và Linh đồng thanh hét lên nhưng may là ko đánh động tới các hs khác.

” Hửm? Cái gì là cái gì?” Hân hỏi lại. Nhưng biết sao được, đáp lại cô là hai nụ cười nhếch mép của Phong và Linh. (ko biết trong đầu họ suy tính cái gì nữa.)

Phong quay sang chỗ Mỹ An lịch thiệp hôn nhẹ lên tay cô rồi hỏi” Ra đây là thiên kim tiểu thư của Đặng thứ 3 thế giới đây sao?” - Mỹ An cười nhẹ đáp lại kèm theo cái liếc mắt đưa tình ” Đúng vậy! Nếu tôi ko nhầm thì có phải anh là thiếu gia nhà họ Nguyễn Vũ còn gì! Rất vinh hạnh vì được gặp anh ở đây!” - “Tôi mới là người nên nói câu đấy mới phải. Cô khách sáo quá rồi.”

Đúng là một khi có con cá nào được chọn là mục tiêu thì y như rằng, con cá ấy phải lọt vào lưới tình của Phong. Hân và Linh thì thấy có chút là lạ nhưng họ lý giải một câu rất đơn giản là Phong cũng giống Minh là một Playboy.

Riêng Minh, anh hiểu rõ bạn mình nhất. Trước giờ Phong ko bao giờ làm vậy trừ phi nhiệm vụ bắt buộc hai người. Còn ko, toàn là một mình Minh ra tay. Cậu đang suy luận từ cái hành động ngạc nhiên đến nổi hét lên của Phong. Linh thì ko nói làm gì chứ Phong là người kiểm chế cảm xúc giỏi nhất trong nhóm. Lấy cái cớ gì Phong phải hét lên? Còn cái nhếch môi nữa. Chắc chắn rằng Minh phải tìm ra được việc này.

Phong hỏi Mỹ An một cách ân cần” Cô có bạn trai chưa?” - ” Tôi chưa còn anh?” - ” Tôi cũng chưa có bạn gái.”

Không khí đã ko rơi vào im lặng bao trùm Tứ Quý khi Phong ko thốt ra câu nói” Vậy thiên kim tiểu thư đây có thể làm bạn của tôi được ko?” - Mỹ An mỉm cười sung sướng” Được thôi!”

Đúng lúc đó, chuông reo, cả bọn kéo nhau ra canteen. Minh hẹn Phong ở lại nói chuyện.

” Có chuyện gì liên quan đến gia tộc của cô ta sao mà cậu ngạc nhiên đến nổi vậy? Lại còn tán cô ta nữa? Hôm nay sao vậy?” Minh hỏi dồn.

Phong vẫn cứ thản nhiên nói như thường” Bố cô ta là người đứng đầu tổ chức MIA cậu cũng biết ông ta được liệt vào danh sách tình nghi là giết mẹ chứ? Tổ sẽ moi móc thông tin từ con gái của ông ta. Dù sao cô ta cũng được coi là hàng mỹ nữ đỡ mặt mặt tổ.”

Minh ngạc nhiên” Gì cơ Mỹ An là con ông ta sao? Được tổ sẽ giúp cậu trả thù ẹ.”

Sở dĩ Minh cũng gọi mẹ của Phong là mẹ bởi vì Phong và Minh thân nhau từ khi mới sinh ra nên Phong gọi mẹ của Minh là mẹ và Minh cũng thế. Minh rất quý mẹ của Phong như mẹ mình vì bà rất chiều chuộng và thương yêu cậu. Coi cậu như con trai ruột của mình. Mất đi người mẹ này giống như thiếu đi một người quan tâm chăm sóc cho hai cậu vậy. Hẳn đó là một cú sốc rất lớn.

” Thêm một người, quả đất sẽ nặng hơn. Nhưng nếu thiếu mẹ, thế gian đầy nước mắt

11. Chương 10 Khúc Giao Hưởng (Nốt Nhạc Thứ 1)

Khi đã nghe đủ thứ mình muốn nghe, cần nghe. Người nấp sau cánh cửa theo dõi Minh và Phong nói chuyện, cũng đi ra và cất tiếng nói” Ra vậy! Chúng ta cùng chung mục tiêu rồi. Hợp tác nhé!”

Phong và Minh từ ngạc nhiên dần chuyển sang thích thú khi nhìn người nói ra câu nói đó. ” Ra là cô. Nhưng muốn hợp tác phải trả lời vài câu hỏi của chúng tôi” Linh nhếch môi một cái rồi đáp lại” Ok! No problem.”

Một tay giơ ra những kí hiệu số. Một tay chỉ về phía Linh từ từ liệt kê các câu hỏi” Thứ nhất, sao cô lại ở đây? Cô theo dõi chúng tôi à? Thứ hai, cô và ông ta có liên quan gì tới nhau và tập đoàn MIA? Thứ ba, chúng tôi lấy cái gì để tin cô?” Dứt lời, cả hai ánh mắt của Phong và Minh nhìn chăm chăm vào Linh tìm câu trả lời. Khẽ thở dài, Linh đáp lại từng câu hỏi một ” Tôi về đây để lấy điện thoại, và cũng ko theo dõi các anh. Chỉ tình cờ nghe đc thôi Ok?” Nói xong, Linh lục ngăn bàn lấy chiếc điện thoại iPhone 6 của mk ra để khẳng định lời nói. ” Thứ hai, người đứng đầu MIA đã hạ lệnh cho sát thủ đứng đầu Laya để giết người ông yêu quý của tôi. Nên tôi cần trả thù ông ta. Thứ ba, tôi lấy danh dự của một Dark Angle ra để bảo đảm.”

Khuôn mặt của Linh ko còn chút nào của sự đùa giỡn nữa mà thay vào đó là sự nghiêm túc đến kinh ngạc.

” Tôi tin cô. Khi nào có thông tin liên quan đến đó tôi sẽ báo lại.” Lần này là Phong ra mặt.

” From My Heart - Kang Tae Oh

neoman moreumyeon dooneun geoya ireoke apeun nae mam

ama neoegen jimil geoya modeungeol andamyeon

haruneun jeonbu malhalppeonhaesseoss eo neoui apeseo

(from my heart)

niga haengbokhamyeon halsurok (from my heart)

muneojineun nae moéup”

Bản nhạc chuông từ máy Minh vang lên khiến anh vội vã lấy máy ra. ” Gì vậy chú em?” Ngay sau tiếng nhạc là giọng nói ‘ Oanh vàng ’ của Minh. Người đầu dây bên kia nói gì đó khiến đôi lông mày thanh tú dần nhíu lại. ” Đc rồi anh tới ngay.” Nói xong, Minh tắt máy, để lại vào túi quần rồi quay qua nói với Phong và Linh” Nên bar J.K đang nghênh chiến! Mặc dù quân hơi yếu nhưng số lượng tới tận suýt soát 4000 người nên bar Jun gấp qua chỉ kịp triệu tập 1000 người nhờ chúng ta giúp!” Vừa nói, Minh càng nói nhấn mạnh vào sự khác biệt giữa các con số.

” OK đi luôn! Gọi cả Hân đi. Đã đc cúp tiết rồi! Anh cũng ko từ chối đúng ko? ” Linh reo lên rồi huých nhẹ vào vai Phong hỏi. Phong trả lời với thái độ thản nhiên” Of course ” kèm theo đó là cái nhún vai lười nhác.

Vậy là họ gọi Hân. Cố gắng viện cớ tách anh em nhà Mỹ An và Anh Khánh ra rồi chạy thẳng đến bar Ghost.

12. Chương 11 Khúc Giao Hưởng (Nốt Nhạc Thứ 2)

Khi tới bãi đất trống đằng sau bar thì ai cũng phải chóng ngợp vì lượng người ở đây! Đồng thật! D.A đi trc, cất cao giọng” Chẳng phải đây người của bar J.K sao? Tính tới đây làm loạn?” Dù phong thái của D.A khiến nhiều người sồn gai ốc nhưng họ vẫn ko nhụt trí. Tên đứng đầu cao giọng” Nghe danh Tứ Quỷ đã lâu giờ có dịp đụng độ lại có thể hạ đc nữa chắc chắn bar ta nổi danh thế giới này.”

Người bên bar của Jun đông loạt cười trong đầu họ ai cũng nghĩ thầm’ ko biết tên Kame- người đứng đầu bar J.K ngu quá hay ko biết thật đây mà nghĩ mình có thể thắng đc Tứ Quỷ.”

D.A nhếch môi tạo thành một đường cong hoàn hảo hiện diện trên khuôn mặt xinh đẹp đó. ” Thắng đc chúng tôi sao? Đc đã thế Tứ Quỷ chấp hết! Nhưng tôi muốn chơi một trò chơi. Các anh chọn ra 200 người mạnh nhất rồi Tứ Quỷ chúng tôi chọn ra 1 người. Duy nhất 1 người và ko ai nhúng tay vào. Đc chứ? Nếu chúng tôi thắng thì cả bar J.K từ người đến vật chất đều thuộc về chúng tôi. OK? Còn nếu chúng tôi thua thì các anh muốn làm gì thì làm!” Dứt lời, Linh đã nghe thấy tiếng cười vang của tên Kame. Hình như tên đó quá đắc ý rồi! Tứ Quỷ đâu chỉ là hư danh.

Chất giọng khàn khàn, vắn vưng chút gì đó nửa trêu, nửa thật. ” Khi Tứ Quỷ thuộc về tay ta thì cô em là người đầu tiên ta thưởng thức đây. Hahhahaha!!” Một nụ cười khả ố vang lên trong màn sương đêm và một ko khí im lặng hiếm có nơi đây.

” Ba tiếng. Ta cho các người ba tiếng để chuẩn bị cho trận đấu. ” Minh lên tiếng với giọng đều đều, giờ lên trc mặt họ ba ngón tay rồi thu lại nhanh chóng khi câu nói vừa dứt.

Những người ở bar J.K cũng lần lượt nổ máy phóng xe motor ra về, ko quên để lại những tiền reo hò cổ vũ loạn xạ.

Vào trong bar, chuẩn bị cho trận đấu. D.A muốn là người đấu nhưng Devil là người phản đối kịch liệt nhất vì anh muốn đấu xả Stress.

” Cô cứ ở yên vị đó mà nhìn tôi đấu đi đừng lằng nhằng. Jun xuống hầm lấy cho anh chai Volka cả thanh kiếm mấy tháng trc anh có mang đến đây. Mang ra đây.” Devil trừng mắt nhìn D.A khiến coi có chút run người vì bình thường Devil rất giỏi kìm chế cảm xúc sẽ ko tức giận đến nỗi nhìn cô bằng ánh mắt hằn lửa đầy dẫu. ‘Đành thôi vậy! Tiếc quá’ Tự nhủ trong lòng rồi D.A thở dài lên tiếng ” Thôi anh thích chơi thì chơi đi ko tranh của anh nữa đc chưa?” Dù có chút nuối tiếc vì đây là cuộc chơi thú vị nên Linh cũng phải ngậm ngùi khó chịu nói giọng điệu ko dễ nghe chút nào.

Đáp lại cô cũng chỉ là cái gật đầu ậm ừ rồi quay qua uống rượu và xem lại thanh kiếm mà Jun đã mang lên. Sao có thể thần nhiên như vậy chứ? Như có thể đoán trc tất cả rồi vậy! Đúng là ko ai bắt kịp đc suy nghĩ của Devil mà.

13. Chương 12 Khúc Giao Hưởng (Nốt Nhạc Thứ 3)

_____ ** Ba tiếng sau ** _____

200 người của bar J.K đã tập hợp đầu đủ. Người nào cũng mang theo gậy, côn, dao, đao, kiếm, ...

Vuốt ngược mái tóc màu bạch kim lên, giọng nói cao ngạo, có chút gì đó bất cần đời nhưng vẫn giữ lại chất phong trầm luôn sở hữu. Phong cất tiếng” Bao nhiêu đứa bây, ta chấp hết. Nên nhớ quy luật của thế giới đêm. Ngày hôm nay mình ko giết hấn, ngày mai hấn sẽ quay lại đâm sau lưng mình.” Câu nói mang tính khiêu khích rất lớn nhưng cũng có phần nhắc nhở. Đúng là người của Tứ Quỷ, nói ra lời nào là ko để người khác đc quên dù chỉ một chữ.

B.A mặc một bộ đen da bó sát người mái tóc cột lên để lộ cổ trắng ngần. Mặt nạ màu tím huyền đó cũng ko đủ để che hết đi độ quyến rũ trong cô. Giơ một khẩu súng lên, bắn lên trời một phát báo hiệu trận chiến ‘ Bắt đầu ’.

Hướng về phía Hell và D.A đang nhàn nhã ngồi uống rượu ngoài trời để xem ‘ phim ’ miễn phí. B.A cũng ko ngần ngại mà lại gần tham gia cùng.

Đúng là ác quỷ thì khi đã gỡ bỏ lớp thiên thần của mình xuống thì sẽ ko nương tay cho ai mà. Khuôn mặt anh tú trắng như da em bé đã bị bôi bẩn bởi những giọt máu ko hề trong sạch tí nào. Đôi tay nhanh thoăn thoắt vung kiếm về tên nào là tên ấy phải chết. Như một tử thần, những đường kiếm đẹp mắt luôn vung thẳng những đòn chí mạng ko hề ngần ngại. Devil giờ đây đúng như cái tên của mình ‘ ác quỷ ’ ko một chút nương tay. Ánh mắt chưa từng có một sự giao động. Từng động tác ko có một sự dư thừa. Khuôn mặt của ác quỷ đã lộ rõ ra..

Có chút sợ sệt kèm theo giọng nói, D.A hỏi Hell ” Đây! Ko giống anh ta tí nào, thường ngày đâu có lạnh lùng và tàn nhẫn như vậy! Cách đánh của anh ta quá thẳng tay khiến người đối diện ko kịp tránh trời gì.” Thanh thoi và thần nhiên như ko có gì xảy ra” Có lẽ cô chỉ nhìn hấn một mặt những lúc tiếp xúc với Tứ Quỷ mà thôi! Lạnh lùng và tàn nhẫn? Chịu bao nhiêu tổn thương như hấn thì cũng chỉ thế mới có thể nguôi ngoai đi đã cảm giác đau khổ đến tột độ ở bên trong. Vốn dĩ khi tiếp xúc với Tứ Quỷ, Devil mới có thể che đậy con ác quỷ trong người mình. Ông trời cũng thật trớ trêu khi lại để nhiều người có thể hưởng hạnh phúc mãi mãi, có người lại chôn vùi mình trong những đau khổ dồn dập nối tiếp nhau kéo đến. Có lẽ đây là sự bất công của số phận. Đến khi nhìn ra con ác quỷ thật sự bên trong hấn, đừng hoảng hốt làm gì.” Cứ nói xong một câu, Hell lại nói tiếp một câu như có một trang dài vô tận về quá khứ của Devil. Ánh mắt buồn hướng về phía thẳng bạn chí cốt của mình. Ngữ điệu sâu thẳm thương tiếc cho số phận của Devil.

” Đúng 2 tiếng 43 phút” Giọng nói của Devil vang lên đều đều đằng sau anh là 200 xác người nằm la liệt. Người anh dính rất nhiều máu. Đưa tay lên miệng. Anh đưa lưỡi ra nếm máu chảy ra từ vết thương do bị dao đâm của mình. Vết thương khá dài và sâu. Nhưng ánh mắt lại vô hồn như ko có gì. Hell lại gần. Thúc vào bụng của Devil khiến anh ngất đi. D.A và B.A đang sờn hết gai ốc vì việc làm ghê rợn của Devil. Giờ lại giết mình vì hành động của Hell nên chạy lại xem sao.

” Sao anh lại đánh anh ấy ngất đi?” B.A bức xúc hỏi Hell.

Giọng nói trầm mặc của Hell khiến B.A cân nín” Devil ghét bệnh viện nếu ko đánh ngất nó, có chết nó cũng ko đến. Vết thương ở tay quá nghiêm trọng lại mất máu nhiều ko đến ko đc” Dứt lời, quay sang Jun, Jun mặt vừa vui mừng đã chuyển sang trắng bệnh vì lo cho tình trạng của Devil.” Chú mày lo thỏa thuận của bar J.K đi để anh đưa Devil đến bệnh viện.”

Nói xong, cả bọn đỡ Devil ra xe phóng thẳng đến bệnh viện.

14. Chương 13 Khúc Giao Hưởng (Nốt Nhạc Thứ 4)

D.A nhận là người lái. Cô lái xe nhanh như chớp trên đường. Là một cô gái với nét đẹp cao ngạo khá quyến rũ. Mái tóc màu hạt dẻ dài ngang lưng, đôi mắt màu xanh da trời sâu thẳm như muốn xoáy sâu người nhìn vào. Tất cả những thứ đó là để miêu tả nữ hoàng tốc độ ‘ Dark Angle ’

Cũng phải phục sát đất D.A thật vừa lái xe với tốc độ ‘ bàn thờ ’ vừa có thể nhìn vào gương chiếu hậu để ngắm khuôn mặt bình yên lúc ngủ của tên ác quỷ nào đó mà mỉm cười nhẹ nhàng.

Đoạn đường từ bar đến bệnh viện, trung bình phải đi đến 15’ mà D.A chỉ đi với khoảng thời gian vốn vẹn là 5’. Trước khi xuống xe, tất cả tháo hết mặt nạ và cất vào chiếc hộp có mã bảo mật đặc biệt do thầy Keijn sáng chế ra.

Trc khi để bác sĩ đưa Phong đi, Minh có dặn dò bác sĩ vài điều” Ông nhớ cho lượng thuốc mê nhiều gấp đôi số lần bình thường. Nếu Phong mà tỉnh dậy trc khi truyền xong kiểu gì hấn cũng nổi đóa lên rồi giết hết

dây và kim mà đòi về cho xem.” Đáp lại anh là tiếng” Vâng thưa cậu chủ. ” Anh nghe vậy mà thở dài thườn thượt mặt thì ừ ừ như bánh bao chiu vì nhớ lại những lần hấn thức dây thì quây tan tành bệnh viện lên.

Trong lòng Linh đang có rất nhiều cảm xúc, suy nghĩ khác nhau. Trái tim thì đập liên hồi thốn thức xem Phong có sao ko. Suy nghĩ và lý trí thì vận ngược lại ‘ Sao mình phải quan tâm đến anh ta nhỉ?’ Tự nhủ chắc là do thương cảm cho quá khứ của anh ta nhưng con tim vẫn thốn thức mãi ko thôi.

Bốn tiếng sau, trời cũng chập tối. Lúc Phong tỉnh dậy ở phòng Vip 1 thì anh ta làm loạn lên đòi về nhưng bị Minh, Linh, Hân ghì chặt xuống giường ko cho về. Họ bắt Phong phải ở đây đến sáng mai vì vết thương trên tay anh bị nhiễm trùng, mất máu nhiều nên phải theo dõi. Còn nếu ko ở lại đến sáng mai thì ngày nào cũng phải đến từ sáng sau đó tối về. Doạ đến thế Phong mới hậm hực để yên rồi chìm vào giấc ngủ. Minh do có việc gấp của gia đình nên phải về trc. Linh cũng thấy Hân hơi mệt nên đuổi Hân về nghỉ ngơi. Vậy là giờ chỉ còn mỗi Linh và Phong. Linh cứ tha hồ ngắm khuôn mặt hoàn mỹ của Phong. Linh phải thầm thừa nhận rằng Phong rất đẹp trai. Sống mũi cao dọc dừa kết hợp cùng đôi lông mày khá đen và đậm. Linh ghét Phong với cái ánh mắt lạnh lùng vô cảm. Dù là sát thủ, gặp rất nhiều, nhiều lắm ấy chứ! Ánh mắt của người trong thế giới đêm là thế! Nhưng duy nhất chỉ có ánh mắt ẩn dưới hàng lông mi cao vút này của Phong làm Linh cảm thấy run sợ. Cứ bình yên như lúc này có phải tốt ko? Vô thức, Linh mi nhẹ một cái lên trán Phong rồi cũng bối rối rút bàn tay đang vuốt nhẹ trên mặt Phong về rồi đi về phía nhà vệ sinh. Nhưng Linh có biết rằng, người mà cô đã ngắm, đã vuốt ve lên khuôn mặt hoàn mỹ đó thực chất chưa ngủ.

15. Chương 14 Khúc Giao Hưởng (Nốt Nhạc Thứ 5)

Sáng hôm sau đc Phong coi là ngày thoát khỏi địa ngục. Cả bọn lại bắt Phong nghỉ học một buổi để dưỡng thương nhưng hấn ta nhất quyết ko chịu nên cả bọn đành phải chịu ‘ trẻ con’ vậy.

Đến lớp thì Mỹ An nhanh chóng chạy đến hỏi han Phong ” Anh! Hôm qua sao anh cúp tiết vậy? Anh có biết em ngóng anh lâu lắm ko?” Linh, Hân và Minh đều cảm thấy cô ta thật ngứa mắt nhưng đành phải phớt lờ đi (Hân cũng biết chuyện hai bên hợp tác rồi nha mọi người!!)

Đáp lại Mỹ An cũng chỉ là vào tiếng ậm ừ của Phong.

Trong giờ học, Mỹ An kể .n bao nhiêu chuyện trên trời, dưới biển làm m.n chóng cả mặt. Lúc sau, Phong ghé sát môi vào tai Mỹ An rồi với giọng nói đều đều, hơi thở ấm nóng phả vào tai khiến Mỹ An có chút run người nhưng kèm theo nó là sự sung sướng ” Tối đến bar Ghost với anh. Nhé!” - Mỹ An gật đầu liên hồi thay cho sự đồng ý. Nhìn Mỹ An yếu điệu thế thôi chứ là một dân chơi bar chuyên nghiệp đấy!

_____** Trong canteen **_____

Tứ Quý vào trường chính thức đc hai ngày thì tạo nên một làn sóng mạnh. Nhị Quái giờ đây là hai Hotboy đứng đầu trường đánh bật cả Anh Khánh. Nhị Ma Nữ thì trở thành hai Hotgirl đứng đầu. Bị cướp mất vị trí nên Mỹ An ghét Linh và Hân cực kì! Suốt ngày nhìn họ với ánh mắt hình viên đạn. Tứ Quý vừa vào canteen thì các hs có mặt tại canteen ủa ra. Nhưng vẫn để lại lối đi nhường đường cho họ. Những tiếng la hét đến diếc tai của các fan nữ khi nhìn vào nụ cười của hoàng tử chỉ có trong truyện cổ tích từ Minh hay phong thái lạnh lùng bất cần đời của Phong và ánh mắt toé lửa nhìn người đang khoác tay đứng bên cạnh Phong mà vênh mặt. Các fan nam thì buông vô số lời tỏ tình gửi trao đến Hân và Linh nhưng lại bị Anh Khánh trợn mắt lên nhìn nên một vài người im bật luôn.

Chọn một bàn trong góc để tránh ánh nhìn của mọi người. Anh Khánh và Minh xưng phong làm phục vụ lấy đồ hộ mọi người.

” Anh cho em một phần gà sốt đậu với lon cam ép nha anh!” Mỹ An đồng đánh nói với Khánh rồi quay sang Phong hỏi” Anh ăn gì ?” Nhưng đáp lại là hai từ ngắn gọn ” Cafe” .

Tứ Quý đồng loạt thốt lên” No!” Linh lên tiếng chỉnh đốn lại tình hình, nhìn vào thực đơn mà chọn món” Cho anh ta một suất cơm với thịt bò đi thế mới đủ dinh dưỡng.” Minh tan thành ” Đúng vậy! Linh chọn

đúng món hồi xưa Phong thích ăn rồi đấy!” Căn bản mọi người làm thế cũng chỉ vì lo cho sức khỏe và vết thương của Phong thôi.

Do ghen tị về sắc đẹp của Linh mà Linh lại gọi đúng món mà bạn trai mình thích ra bực bội, Mỹ An gần gũi” Cô có quyền gì mà ép anh ấy phải ăn món cô chọn ? Anh sẽ ko ăn món đó đâu anh nhĩ!” Vừa nói, Mỹ An vừa vênh mặt, vừa quay người sang Phong giật giật mép áo cậu làm lúng.

Nhưng đáp lại Mỹ An là một câu nói thờ ơ” Ăn món đó cũng đc lâu rồi chưa ăn.” Câu nói này làm Mỹ An tức đến hộc máu nhưng ko sao làm gì đc. Mọi người cũng gọi hết rồi cả bọn ngồi vào ăn. Chỉ khổ thân Linh vừa ăn vừa hưởng đèn laze từ Mỹ An.

16. Chương 15 Khúc Giao Hưởng (Nốt Nhạc Thứ 6)

Tan học. Mỹ An đòi về nhà Phong nhưng cả bọn nhất quyết ko cho.

Mỹ An lên tiếng:

” Đây nhà anh ấy chứ có phải nhà các người đâu mà cứ chia mũi vào chuyện này thế hả?”

Đến lúc này thì khoé miệng Linh nhếch môi cười đều, trả thù cho bữa trưa bị cô ta quấy rối:

” Vậy cô ko biết là bốn bọn tôi sống chung một nhà ak?”

Dứt lời, một tiếng hét kinh ngạc của Mỹ An và Anh Khánh vang lên:

” Cái gì?”

Tứ Quỷ đồng thanh nói (trừ Phong nha! Anh này đang tâm trạng rui)

“Cái gì là cái gì?” Rồi cả bọn đua nhau cười chọc tức hai anh em kia. Tức giận vì bị Tứ Quỷ chọc quê. Mỹ An rất muốn xông ra cho họ vài cước nhưng biết kiềm chế vì đang ở trc mặt Phong. Khánh thì vì ở trc mặt Linh nên phải tạo ấn tượng tốt. Cuối cùng, lời nói ngắn gọn của Phong phá tan bầu ko khí:

” Nhà ai nấy về” rồi bỏ thẳng lên chiếc BMW của mình.

_____ ** Biệt thự của Tứ Quỷ ** _____

Trong phòng làm việc bí mật của Tứ Quỷ, Phong đang nói ọi người biết kế hoạch dụ Mỹ An ra bar. Kết thúc buổi trò chuyện là những tiếng ‘ được ’ của Minh, Hân và Linh. Cả bọn rời khỏi phòng làm việc rồi về phòng thay quần áo.

_____ ** Bar Ghost** _____

Hôm nay, mọi người ăn mặc khá giống dân chơi. Bắt đầu từ Phong trc nha! Ko còn là mái tóc bạch kim của mọi ngày mà thay vào đó là mái tóc đỏ hung đc vuốt keo sang một bên. Quần bò rách tứ tung nơi đầu gối. Kèm theo đó là những dây xích lằng nhằng phía chân. Áo phông đen cách điệu cùng chiếc áo khoác jacket bên ngoài nên hôm nay cậu trông khá bụi. Minh thì có vẻ lãng tử khi mặc đôi lap với phong cách đen toàn tập của Phong. Minh mặc một chiếc áo trắng, quần tây âu trắng và đôi giày cũng trắng nốt.

Nhị Ma Nữ thì sao nhĩ? Linh mặc quần short ngắn, áo khoác da đen bó sát nổi bật làn da trắng hồng mà cô sở hữu. Máu tóc hạt dẻ được cô xoắn xuống trông thật quyến rũ. Thật ra đáng một playgirl. Hân mặc chiếc đầm đỏ chói. Kèm theo nhiều phụ kiện trông khá sang như: dây chuyền, lắc tay,.. Mái tóc nhuộm vàng đc búi cao lên giờ đây trông cô thật đúng với cái mác ‘ con nhà giàu’ . Vì hôm nay đến gặp Mỹ An nên họ ko đeo mặt nạ. Chỉ lấy danh là những đứa thanh niên đến bar chơi bởi thôi.

Phong ngồi vào phòng Vip 1 đợi Mỹ An.Tụi Minh, Hân và Linh thì chọn phòng VIP 2 xem máy quay lên trong phòng Phong để tiện theo dõi. Ổn định chỗ ngồi xong thì đúng lúc Mỹ An đến. Cô này ăn mặc thiếu vải vô cùng thiếu vải. Áo cúp ngực để lộ vùng eo thon thả. Quần short ngắn đến ko thể ngắn hơn. Đến gần

bàn Phong, thản nhiên vênh mặt ra vẻ ta đây với mấy đứa con gái ăn mặc có khi còn thiếu vải hơn Mỹ An đang tiếp rượu và định ngồi cùng Phong.

17. Chương 16 Khúc Giao Hưởng (Nốt Nhạc Thứ 7)

_____ ** Tại phòng của Phong** _____

Phong gọi một chai X.O rồi ngỏ ý muốn Mỹ An uống cùng mình (Anh này làm gì vậy? Rượu nặng nha nghịch bậy nha Phong!)

Uống đc một lúc lâu thì Mỹ An có vẻ say. Phong bắt đầu triển khai kế hoạch. Cát cái chất giọng khàn khàn, có chút lãnh tử giống Minh, Phong lên giọng hỏi Mỹ An :

" Này! Cha em có phải là chủ tịch của tổ chức MIA ko?" Vừa nói, Phong vừa vuốt mái tóc màu đỏ hung còn đang xoã trên mí mắt anh.

Đang say khướt thì Mỹ An ơng ẹo đáp lại Phong:

" Đúng vậy! Anh cũng biết cái tổ chức giết người hàng loạt đấy ak?"

Nhếch môi đắc thắng, Phong hỏi thêm:

" Vậy có phải trong tổ chức đó có mật mã đúng ko? Nói cho anh tất cả các bẫy ẩn cũng như mật mã để vào được ko?" Nói bằng giọng nũng nịu để lấy thông tin từ Mỹ An. Chính Phong cảm thấy thật ghê tởm.

" Nhưng... Nếu nói tất cả mật mã, và bẫy ẩn cho người ngoài, dù là ai cũng bị phanh thây xẻ thịt." Mỹ An càng nói thì càng run hình như cô đã chứng kiến cảnh tượng kinh hoàng đó rồi.

" Thôi nào! Nói cho anh nghe. Em chắc ko muốn bị anh bỏ rơi đâu đúng ko!" Phong nói rồi lấy tay xiết qua eo Mỹ An, nhắc cho cô ngồi lên chân mình.

" Đc rồi. Vì anh muốn gì, em sẽ nói tất cả." Mỹ An nói rồi lấy từ trong túi xách một bản đồ rất chi tiết về bẫy ẩn và các mật mã. Đón lấy nó, Phong đặt môi mình lên vai Mỹ An. Dần dần di chuyển đến cổ rồi lên môi. Mỹ An sung sướng đáp trả. Dùng đôi tay của mình vuốt ve lòng ngực vững chắc của Phong. Phía phòng đối diện, nơi lồng ngực của ai đó đang đập mạnh và rất dữ dội trong khi mọi người chỉ trợn mắt ngồi nhìn. Như hết ko khí để thở, Mỹ An muốn bỏ ra nhưng bị Phong ghì sát xuống ghế, anh ép cô xuống, ko cho cô ra. Một lúc sau, Phong bỏ Mỹ An ra trong khi cô đang nằm dưới ghế thở gấp bù lại phần oxy bị mất. Anh lấy một gói bột trắng, đổ vào ly rượu của Mỹ An rồi đưa cô uống. Trc khi uống Phong nói bằng giọng nuông chiều pha lẫn thách thức:

" Uống hết nha em!" Và một cái nhếch môi đã xuất hiện khi Mỹ An uống hết ly rượu và để nó rơi xuống đất còn mình thì nằm gục dưới ghế. Thử thuốc Phong cho Mỹ An uống là thuốc mê khiến cô phải ngủ say đến sáng.

Phong đứng dậy, cất bước ra về thì gặp Linh, Hân và Minh ở trc cửa.

Hai cặp mắt mở to tròn xoe của Hân và Linh chĩa thẳng vào Phong. Ko chịu được tình thế này nữa, Phong lên giọng có chút tự sướng, có chút trêu đùa:

" Sao nhìn tôi dữ vậy? Tôi đẹp trai quá hả?" Có lẽ chỉ có ở gần Tứ Quý, Phong mới cảm thấy tự nhiên và thoải mái hơn.

" Oẹ! Buồn nôn quá! Chúng tôi ngạc nhiên vì hoá ra anh cũng là playboy như tên Minh kia. " Hân nói rồi liếc mắt qua Minh ám chỉ.

Minh hét toáng về vô tội nhìn Hân:

" Này, này! Tôi có làm gì đâu! Có nhìn thì nhìn thẳng Phong kia kìa. Bình thường nó có thể đâu! Chỉ có khi nhiệm vụ bắt buộc nó thể thôi. "

Dứt lời thì Phong lên tiếng khó chịu: ” Đó là bắt buộc thôi! Nếu ko như vậy sao lấy được lòng tin của cô ta? Nhưng mà cô ta cũng nhiệt tình thật!” Dứt lời. Khoé môi Phong vô tình cong lên một đường hoàn hảo rồi lấy ta quét đi vệt son bị dính khi hôn Mỹ An.

Khó chịu với lời nói của Phong. Linh nói với giọng hận hực:

” Muộn rồi! Về thôi mai còn đi học. Thế còn cô ta thì sao?” Đáp lại Linh là một câu nói thờ ơ:

” Kệ cô ta. Ko ai làm gì cô ta đâu tôi thuê trọn phòng đó đến sáng mai rồi.” Phong ngừng nói rồi đi thẳng về phía trc.

Tứ Quý về nhà đi ngủ chuẩn bị sớm mai đi học.

18. Chương 17 Khúc Giao Hưởng (Nốt Nhạc Thứ 8)

Ngày hôm sau đi học thì ko thấy Mỹ An đâu cả. Cô ta chắc chắn sẽ ko nhớ gì về chuyện hôm qua đâu! Phong là cao thủ mà! Thuốc cũng đâu phải loại thường.

Mọi chuyện vẫn bình thường cho đến khi Linh nhận được tin báo bố mẹ mình về nước.

_____** Tại nhà bố mẹ Linh**_____

Cặp vợ chồng già, ngồi trên chiếc ghế sofa. Do mái tóc đã lốm đốm những sợi tóc trắng như tơ của người đàn ông kia. Hay khuôn mặt thanh tú toát lên vẻ kiêu sa, sang trọng của người phụ nữ ngồi cạnh làm mọi người cảm thấy khâm phục khí chất vương giả của họ. Bên cạnh họ là Linh - Cô con gái cưng, viên đá quý, công chúa nhỏ dễ thương của gia tộc, của họ. Ông Hùng lên tiếng:

” Linh này! Papa có việc nghiêm túc muốn nói với con. Con hãy chú ý lắng nghe.” Giọng nói khá nghiêm nghị. Khác hẳn với chất giọng thường ngày ông hay nói với vợ con. Đáp lại ông là một tiếng thưa khẽ của Linh:

” Dạ vâng papa cứ nói đi ạ. Nếu ko quá khó, Linh sẽ thể hiện tài năng của mình cho papa xem” Linh vừa nói, vừa tự sướng để giảm bớt ko khí căng thẳng đang bao trùm cả nhà cô.

” Việc này có lẽ sẽ gây khó xử cho con nhưng cũng sẽ tốt cho con trong việc này. Tối ngày mai, con hãy đến Royal Restaurant để gặp mặt một người con trai sắp trở thành chồng sắp cưới của con. ” Khi ông Hùng vừa dứt lời thì tiếng la hét thất thanh vang lên từ Linh:

” Cái gì? Pa đừng đùa con mà! Con ko muốn lấy người con chưa biết mặt!” Linh nhất quyết từ chối nhưng nhận được lời đáp từ ông Hùng:

” Ko được! Các đứa con gái của các gia tộc khác từ năm 3 - 4 tuổi đã có hôn ước sẵn rồi. Con xem lại mình đi! Đã 17 tuổi đầu rồi mà vẫn cứ như con nín dấy. Phải cho con một vị hôn phu để mà dạy bảo lại con. ” Ông càng lúc càng lên giọng như ép buộc Linh. Đã nói như thế nhưng vẫn nhận được lời phản đối từ Linh. Mẹ cô cũng tham gia vào:

” Đúng vậy. Con đừng bướng nữa! Papa làm vậy cũng để tốt cho con thôi! Sao con cứ phản đối vậy? Con cho Papa một lời giải thích đi!” Khi mama cô nói đến đây thì với một bộ não với chỉ số IQ là ba con số thì ko khó để Linh nói ra một cái lý do. Buột miệng, Linh tuôn ra một câu khiến mọi người ngạc nhiên.

” Con đã có bạn trai rồi!” Câu nói khẳng định của Linh khiến mọi người chết đứng. Mama của Linh lắp bắp nói:

” Con..con có bạn trai rồi sao?” Đáp lại bà là một tiếng vâng lí nhí của Linh. Giọng nói nghiêm nghị vang lên:

” Thằng đó là thằng nào? Có môn đăng hộ đối với nhà mình ko? Bao nhiêu tuổi rồi? Ko nói nhiều Ngày mai đưa thằng đó đến gặp ta ở Royal Restaurant. Nếu đó là thằng nhãi nào đó con thuê thì chết với Pa. Pa

chấn chấn thẳng đó ko thể bằng cậu thiếu gia mà pa chọn cho con đâu.” Trả lời cho câu nói đe dọa đó là tiếng ‘ vâng’ nhẹ nhàng mang chút ưu phiền của Linh.

19. Chương 18 Khúc Giao Hưởng (Nốt Nhạc Thứ 9)

____ ** Sáng hôm sau ** _____

Hôm nay, Mỹ An đã đi đến trường. Có vẻ cô ta đang truy lùng Tứ Quý để bám dính lấy Phong. Trong lúc này, Linh đang ấp úng ngồi trong canteen để mở lời mong Minh giả làm bạn trai mình:

” Minh., tối nay cậu có thể giả làm bạn trai tớ đc ko?” Linh ấp úng nói, khuôn mặt đỏ ửng lên. Đang ngồi ăn mà Minh suất nữa té ghế vì câu nói của Linh.

” Vì sao vậy? Chắc ko được đâu, hôm nay Jun báo tối nay kiểm duyệt để thu nhận lại người của bar J.K mất rồi. Xin lỗi nha!” Minh hỏi lại và ra vẻ hối lỗi khi ko thể giúp Linh. Trả lời cho câu hỏi thắc mắc của Minh và mọi người, Linh buồn chán kể lại:

” Pama bắt tối nay Linh phải đi xem mắt rồi mấy ngày nữa đính hôn. Buột miệng nói cho Pama là mình có bạn trai rồi để ko phải đi. Vậy là papa bắt mình phải đưa người đó đến.

Ngay lúc Mỹ An chạy vào canteen để tìm Phong thì... Một nụ hôn giữa Linh và Phong trc mặt toàn thể hs trong canteen, ai cũng trợn tròn mắt ngạc nhiên. Đc một lúc thì Phong bỏ Linh ra, môi tới gần tai Linh nói vài điều trong khi Linh ko kịp nắm bắt mọi chuyện.

” Ko cần thẳng Minh đâu! Tôi làm cho. Nhưng cái gì cũng có cái giá của nó.” Rồi Phong bỏ Linh ra, giữ nguyên đôi tay đang vòng qua eo Linh và nói to trc toàn thể hs:

” Từ giờ trở đi, Phạm Hoàng Ngọc Linh chính thức trở thành bạn gái tôi. Ai động vào cô ấy cũng như động vào tôi. ” Giọng nói trầm nhưng thừa uy lực để mọi người nghe và hiểu rõ. Ngay lúc này, Mỹ An trở mặt ko hiểu chuyện gì đang diễn ra. Cô hét toáng lên rồi chạy ra định tát Linh:

” Ko đc! Như thế là ko đc! Nam Phong là bạn trai tôi! Cô làm gì anh ấy vậy hả con hồ ly tinh này?” Mỹ An trở nên điên loạn. Bàn tay giơ ra định tát Linh thì bị một bàn tay rắn chắc khác ngăn lại, bị bóp mạnh rồi hất ra. Lực quá mạnh khiến Mỹ An ngã nhào ra sau. Là Phong. Khi đã khiến Mỹ An ngã ngào ra sau, cậu chùng mắt nhìn cô rồi buông ra một câu nói cảnh cáo :

” Tôi tha cho cô lần này nhưng lần khác sẽ ko nhẹ nhàng như thế này đâu. ” Phong quay sang Linh, giọng nói mang cái gì đó yêu chiều:

” Tối nay, mấy giờ? Ở đâu? Anh đón em chỗ nào?” Phong hỏi dồn dập Linh. Linh giờ đây tỉnh ngộ mới đáp lại Phong :

” Tối nay, 6h30’ ở Royal Rétaurant. Anh đón tôi ở biệt thự.” Khoé môi Phong bỗng chốc cong lên một đường hoàn hảo rồi khẽ nói vào tai Linh:

” Cái gì cũng có cái giá của nó. Đổi lại việc này, cô phải làm người hầu của tôi đến khi tôi chán được ko?”

Chần chừ 1 lúc lâu, Linh vô thức gật đầu đồng ý.

20. Chương 19 Khúc Giao Hưởng (Nốt Nhạc Thứ 10)

Tan học, Linh và Phong chạy thẳng về biệt thự sửa soạn. Minh và Hân thì đến bar giải quyết việc thu nhập người.

____ ** 6h ** _____

Phong hôm nay đẹp trai, ngẫu vậy ta! Phong mặc một bộ vét màu đen bóng . Áo sơ mi trắng kẻ dọc cách điệu. Cà vạt màu đỏ thắm ngay ngắn, cẩn thận. Ko còn là mái tóc hung đỏ của sự ngông cuồng mà thay vào đó là mái tóc xanh rêu đc chuốt keo gọn gàng. Giờ đây, Phong mất đi cái mác ‘ ăn chơi kêu lêu lổng’ mà

trở thành một cậu thiếu gia của tập đoàn lớn. Phong của hiện tại là một cậu nhóc chất phác, chững chạc và có gì đó điềm đạm.

Linh hôm nay thành một cô thiếu nữ thật sự. Với chiếc đầm dạ hội màu trắng tinh khiết. Đeo làm khá cầu kì bởi những nhà thiết kế tên tuổi hàng đầu thế giới. Chiếc váy dài đến mắt cá chân. Bên trên là vô số các hạt kim cương đính theo viền cổ. Mái tóc nâu hạt dẻ để búi cao sang trọng. Kết hợp cùng vô số các trang sức và phụ kiện kèm theo. Trông Linh giờ đây thật lộng lẫy.

Phong sang phòng Linh gõ cửa nhẹ nhàng những tiếng ‘ cốc, cốc’.

Cánh cửa mở ra và cả hai cứ nhìn nhau một hồi. Ai cũng nghĩ đối phương mình thật tuyệt, khác hẳn mọi ngày. Nhưng Phong nhanh chóng thu lại cảm giác đó và trở về với phong thái thường ngày. Giật mình nhận ra, Linh ngại ngùng mà cúi mặt xuống đất.

- Đi thôi! _ Giọng nói lạnh lùng của Phong vang lên thúc giục Linh.

Đáp lại anh là sự lúng túng của Linh _ Tôi biết rồi.

Cả hai đều lên con BMW của Phong rồi thẳng tiến tới Royal Restaurant.

Vào trong nhà hàng đã được bao trọn cả tối nay. Linh ngại ngùng khoác tay Phong bước vào trong. Không gian bên trong khá yên tĩnh và ấm áp. Những chiếc đèn chùm pha lê như tạo thêm hơi ấm cho con người. Tất cả đồ đạc, nội thất đều khá hoàn mỹ. Dành cho những người của giới thượng lưu hay lui tới. Đúng như cái tên của nó ‘ Nhà hàng Hoàng gia’. Đi vào trong, Linh nhìn vào bàn mà Pama cô đang ngồi. Đối diện họ là cặp vợ chồng già chạc tuổi Pama cô. Xung quanh bốn người họ tỏa ra một khí chất hơn người. Những nếp nhăn do trải qua bao sóng gió của đời. Họ đang nói chuyện rôm rả thì vợ chồng kia quay về phía Phong và Linh. Và phát hiện ra sự có mặt của họ.

- Ô, Linh! Con đến rồi sao? _ Ma của Linh lên tiếng hỏi.

- Phong! Cha tưởng con sẽ không đến? _ Người đàn ông ngồi đối diện Pama Linh chính là cha và người mẹ kế của Phong.

- Bạn gái tôi muốn tôi đến. _ Câu trả lời thản nhiên của Phong khiến mọi người siêng sốt.

- Bạn gái?? Vậy ra thiếu gia Nam Phong lại là bạn trai của con gái tôi. Tôi thật lấy làm vinh hạnh khi con gái tôi lại có một người bạn trai tài sắc vẹn toàn như vậy. _ Mama Linh khách sáo nói với mẹ kế của Phong.

Bà ta cười tự hào đáp lại: - Bà khách sáo quá rồi! Thằng Phong cũng rất may mắn khi có người bạn gái xinh đẹp như cháu Linh đây.

Phong và Linh cùng ngồi xuống chiếc ghế gần đó thì mẹ Pama của Linh hỏi:

- Vậy hai đứa quen nhau được bao lâu rồi? Con có biết là Nam Phong chính là người mà Pama muốn giới thiệu với con đây. _ Ông vừa nói, vừa đưa ánh mắt mong đợi nhìn về phía Linh và Phong.

- Bọn con quen nhau được 3 năm rồi ạ! (Tính từ cuộc thi sát hạch đó) _ Phong trả lời ông một cách tôn trọng và lễ phép. Khác hẳn với thái độ của anh mỗi khi tiếp xúc với cha mình.

Mọi người trò chuyện một lúc lâu rồi ăn tối. Đang dùng khai vị, Mama Linh đột nhiên hỏi Phong một câu:

- Con định bao giờ mới kết hôn với con Linh nhà ta đây? Ta muốn có cháu bé quá rồi! Mà thôi, đính hôn trước rồi kết hôn sau cũng được! _ Bà cứ nói mặc cho khuôn mặt đã đỏ của Linh nay càng thêm đỏ.

Cười một nụ cười khá đẹp. Đến Linh còn phải công nhận rằng nó đẹp đến hút hồn người. Bình thường, Linh chỉ nhìn thấy Phong nhếch môi cười đều là nhiều. Có khi thì là một nụ cười gượng gạo, ép buộc. Tuy vậy, từng đó đã toát lên vẻ đẹp trong anh nay lại càng đẹp hơn với nụ cười tươi không chút gượng ép đối với mama Linh. Sở dĩ như vậy là vì khi nhìn vào mama Linh, Phong lại cảm thấy có gì đó quen thuộc giống như người mẹ quá cố của mình. Vì vậy, trong vô thức, anh nở nụ cười tươi như gửi tặng người mẹ đang ở chốn thiên đường của cậu.

- Dạ vâng thưa bác _ Phong nhẹ nhàng nói.

Mọi người ăn uống và nói chuyện đến 9h thì Phong và Linh đi về biệt thự.

21. Chương 20 Khúc Đạo Nhạc (Nốt Nhạc Thứ 1)

Lúc Hân và Minh giải quyết xong công vụ ở bar, cả hai cùng đi về biệt thự. Về đến biệt thự, Minh bỗng quỳ gối xuống trước mặt Hân. Tay anh đưa ra một bó hoa hồng khá đẹp rồi nói với Hân:

- Làm bạn gái anh nhé! _ Minh nhìn thẳng vào mặt Hân chờ đợi câu trả lời.
- Có lý do gì khiến tôi phải đồng ý ko? _ Vênh mặt lên nói mặc dù trái tim Hân đang rất vui mừng vì hành động của Minh.
- Vì anh yêu em _ Câu nói ko chút ngại ngùng được nói từ Minh. Anh vẫn mong đợi dù có chút lo lắng Hân sẽ ko đồng ý.
- Thật lòng chứ? _ Hân vẫn cố hỏi thêm để xác nhận tình cảm của Minh dành cho mình.
- Thật! Từ trái tim anh luôn nói yêu em. _ Cái giọng nói trầm trầm của Minh đã đánh cắp trái tim Hân bằng câu nói đó.
- Từ khi nào mà anh lại yêu tôi vậy? _ Nếu nghe rõ, giọng Hân đã có gì đó ghen ngào dù đã bị chủ nhân của nó kìm nén rất tốt.
- Từ khi nhìn thấy đôi mắt màu vàng tươi sáng của em _ Vẫn chất giọng trầm thành đó. Có lẽ Minh đã si Hân mất rồi.
- Vậy sao? Em cũng yêu anh. Yêu nhiều lắm! _ Hân nói trong sung sướng rồi ôm chầm lấy Minh. Những giọt nước mắt của cô đã rơi, nó được rơi trong hạnh phúc. Minh mỉm cười mãi nguyện ôm cô vào lòng.

— Xong 1 đôi nha! —

Khi Phong và Hân đang trên đường về đến biệt thự, Linh hỏi Phong:

- Này! Có phải anh biết việc tôi và anh sẽ đính hôn. Và anh cũng biết việc gia đình hai bên sẽ gặp mặt rồi đúng ko? _ Linh càng nói càng nhấn mạnh từng chữ thể hiện sự tức giận của mình.
- Đổi cách xưng hô đi! _ Phong vẫn thản nhiên nói.
- Đổi?? _ Linh hỏi ngược lại Phong.
- Xưng là anh, em. Em bé hơn anh một tuổi. _ Phong giải thích cho cô nhóc xinh đẹp bên cạnh mình.
- Anh trả lời câu hỏi của tôi trước. _ Linh cương quyết phải để Phong chịu khuất phục.
- Em thay đổi cách xưng hô trước. _ Vẫn giọng nói ngọt ngào nhưng mang tính ép buộc của Phong.
- Ko anh phải trả lời trước. _ Linh lần này cương quyết hơn ép cậu thiếu gia này phải làm theo lời mình. Ngay sau lời nói của Linh. Chiếc xe phanh gấp lại. Bóng người đang ngồi ghế lái bỗng nhảy phốc sang ghế bên cạnh. Chế ngự đôi môi của người nào đó. Linh đã cố đẩy Phong ra nhưng lại bị thân hình anh đè lên, ko sao nhúc nhích được. Dù đã đóng chặt hai hàm răng của mình. Ko cho anh xông vào làm loạn nhưng Phong lại làm cho tình thế của Linh trở nên tồi tệ hơn. Đôi bàn tay rắn chắc của Phong đang vuốt ve chiếc lưng trần của Linh do anh đã kéo khóa váy Linh xuống làm cô run người mà bất giác kêu lên. Nhân cơ hội này, chiếc lưỡi của Phong nhanh chóng chiếm lấy vị ngọt của đôi môi Linh. Khi đã hết hứng thú với đôi môi. Phong di chuyển xuống cổ, hôn rất tàn bạo, ko chút nâng niu nó. Bàn tay của anh vẫn cứ thế mà làm loạn. Định xé chiếc váy ra thì anh cảm nhận được sự chống cự của đôi tay Linh. Thôi ý định đó nhưng anh vẫn ko buông tha cho cô, anh lại chiếm ngự lấy đôi môi của Linh mà vuốt ve đôi má hồng hào của cô. Đến khi hết giới hạn để thở, Linh lấy tay mình, đẩy mạnh Phong ra. Lần này anh buông ra rất nhẹ nhàng, ko gạt ngang sự phản kháng của cô. Anh ghé cằm vào vai Linh. Cẩn nhẹ vào tai cô rồi nói khẽ:
- Đây chính là hình phạt cho việc ko nghe lời của em. Và công việc người hầu của em cũng có thể sẽ như thế này nên đừng phản kháng gì nữa. Ko anh sẽ thật em đấy. Đổi cách xưng hô đi. _ Phong vẫn nhẹ nhàng và yêu chiều Linh. Câu nói vẫn mang tính ép buộc và nhắc nhở Linh.

Dù ko thích nhưng Linh lí nhí nói bé vì ko muốn xảy ra việc kia nữa:

- Có phải anh biết trc việc em và anh sẽ đính hôn. Và anh cũng biết trc việc gia đình hai bên sẽ gặp mặt rồi đúng ko?_ Linh vẫn nói nhưng từ giọng nói đã thể hiện sự khó chịu.

- Đúng vậy. Anh biết hết rồi. Ngoan lắm! _ Vẫn thế! Vẫn cái giọng nuông chiều đó nhưng sau đó lại là cái nhếch môi.

Phong mở cửa bước ra khỏi xe. Giờ Linh mới phát hiện ra mình đến biệt thự từ lúc nào. Cô nhanh chóng mở cửa rồi chạy thẳng lên phòng.

Trc khi về phòng mình, Phong đi vào phòng Linh. Thấy cô đang ngủ, Phong mi nhẹ lên môi Linh rồi lẩm bẩm vài từ: " Anh xin lỗi". Rồi quay trở lại phòng mình. Thật ra, Phong đâu biết rằng, Linh vẫn chưa ngủ, cô chỉ giả vờ ngủ khi anh đi vào thôi. Nhưng cô cảm thấy mình thật đúng khi làm vậy. Bởi vậy Linh mới biết đc lời xin lỗi từ sâu trong trái tim của Phong dành cho cô chứ! Bất giác, Linh nở một nụ cười hạnh phúc như sự việc trên xe chưa hề diễn ra.

22. Chương 21 Khúc Dạo Nhạc (Nốt Nhạc Thứ 2)

Sáng hôm sau, Tứ Quý dậy từ sớm. Khi họ ăn sáng chuẩn bị đi học thì.. Một màn tình cảm sụt mướt từ hai anh chị Hân và Minh.

- Đây anh ăn cái này đi! Tốt cho sức khỏe lắm! _ Vừa nói, Hân vừa gắp cho Minh một miếng sa-lát.

- Ukm anh biết rồi! Em cũng ăn đi!_ Minh lại gắp một miếng bít tết vào đĩa Hân.

Cả hai cứ gắp qua gắp lại mãi cho đến khi Phong và Linh đồng thanh lên tiếng:

- Stopppppp!!!!_ Tiếng la thất thanh khiến Minh và Hân giật nảy người lên rồi quay sang mắng họ.

- Này! Điên hả?? Sao hét lên dữ vậy?_ Minh quát thẳng vào mặt Phong.

- O hay! Cái thằng này. Từ trc đến giờ mày có bao giờ quát bạn mày thế đâu? Đúng là ' Trọng sắc khinh bạn '. Thôi tao đi chết đây! Chứ ở đây lại có người quát tiếp._ Phong mặt mếu máo, dễ thương vô cùng. Giả vờ trách móc Minh rồi đứng dậy chuẩn bị ra khỏi bàn.

- Thôi nào bạn yêu! Tớ xin lỗi bạn! Thế sao bạn lại hét lên chia rẽ tình cảm của tớ thế?_ Minh nói hai câu đầu rất ngọt ngào, kéo nhẹ Phong ngồi xuống bàn. Giả vờ dỗ trẻ con rồi dần mạnh từng chữ ở câu cuối cùng rồi véo tai Phong.

Linh và Hân bên cạnh ngồi cười khúc kha khúc khích. Họ đều cùng một suy nghĩ. Nhị Quái dễ thương thật. Giờ họ mới nhận ra, Nhị Quái mà bọn họ gặp lần đầu tiên trong kì sát hạch thực chất chỉ là cái vỏ bọc bên ngoài. Còn ngay bây giờ, Nhị Quái đã trở lại với chính con người của họ.

- Hai người ko thấy mình làm những hành động quá sến hay sao? Này thì ' anh ăn cái này cho tốt'. Kia thì ' em cũng ăn cái này đi' Thật là sến sẩm. _ Phong vừa nói, vừa làm hành động, vừa bóp méo giọng mình để giống Hân nhưng nghe thật buồn cười.

- Mày..! Vậy hoá ra mày ko biết những cặp yêu nhau hay thế sao? Hôm qua mày với Linh chả 'hôn' nhau trong canteen mà còn chưa kể có bao nhiêu hs chỗ đó chứng kiến hết rồi. _ Minh biện minh cho hành động của mình nhưng cũng ko quên mĩa mai Phong.

- Gì mà kéo theo tôi vào chuyện hai người vậy?_ Linh đang đau bụng vì màn đấu khẩu của hai ông lão này. Thấy nhắc đến tên mình liền nhảy vào hỏi cho rõ.

- Anh đang dạy bảo BẠN TRAI của em. _ Minh nói rồi nhấn mạnh từng chữ để mĩa mai Phong ai dè nó đụng trúng tâm tư của Linh.

- Hi hi! Vậy thôi có gì anh dạy bảo lại anh ấy giúp em nha!_ Coi đó là lời gió thoảng, Linh cười rồi đáp lại Minh.

- Em..._ Phong ngạc nhiên vì câu nói bỏ lại bạn trai giữa đường của Linh. Minh ko để Phong nói hết câu liền cắt luôn lời nói của anh:

- Ồ! Ko có gì đâu em anh đảm bảo sẽ dạy hần tới nơi tới chốn.__ Dứt lời, cả bọn cùng cười vang lên. Khiến Phong chỉ biết nuốt trôi cục tức.

” So Goodbye Don’t cry and smile. Gaseum sirideon sigandeul. Modu da bonae julgeoya. So Goodbye eodumsok oeropdeon na. Nan niga pilyohae. I need your love again...”

So goodbye - Jonghuyn

Đó là tiếng chuông điện thoại của Phong. Anh nhanh chóng lấy từ túi quần ra chiếc điện thoại Iphone 6 của mình rồi đưa lên tai nghe. Người đầu dây bên kia là thầy Keijn.

- Dạ thưa thầy.__ Phong nói với một chất giọng trầm và nghiêm túc. Cứ như cái người vừa trêu đùa với Minh và người đang nói chuyện điện thoại là mai người khác hần nhau ấy nhỉ!

Vào căn phòng bí mật của biệt thự. Phong bật loa lên ọi người có thể nghe rõ chỉ thị của thầy.

- Nhiệm vụ của các con là đến căn biệt thự Saly ở Nha Trang. Tìm tên David và giết hần. Trên đó đang lập kế hoạch phản bội tổ chức. Các con phải giết hần ngay trong tối nay. Nếu ko thì tất cả các thông tin về tổ chức sẽ bị cảnh sát biết hết. Sẽ có người đưa cho các con vũ khí ở khách sạn Recia. Nhiệm vụ này chỉ có thành công, ko có thất bại. Và hãy cẩn thận tên cáo già đó.

- Vâng thứ thầy Tứ Quỷ sẽ cố hết sức.__ Linh nói với giọng khá chần chẫn ko có thứ gì xen lẫn.

...

23. Chương 22 Khúc Đạo Nhạc (Nốt Nhạc Thứ 3)

Tứ Quỷ thu xếp đồ đạc rồi lấy phản lực nhanh nhanh đến Nha Trang.

Đến nơi cũng đã là 9h30’. Họ lại thẳng tiến tới khách sạn Recia để lấy vũ khí rồi vạch kế hoạch đột nhập vào biệt thự. Nhận đc vũ khí, bản đồ chi tiết về căn biệt thự đó. Tứ Quỷ kéo nhau đến khách sạn Kingdom của nhà Linh.

____~~ Trong phòng VIP

tại khách sạn Kingdom ~~_____

Devil đang chỉ rõ ọi người kế hoạch đột nhập của anh cho D.A biết. Hell và B.A đang đi điều tra những việc liên quan đến David. Sau 2 tiếng đi điều tra thì Hell và B.A quay trở lại căn phòng 3105 mà Devil và D.A đang ở trong.

- Có chút chi tiết về anh ta rồi. __ B.A nhanh chóng báo cáo cho Devil.

- ... __ Ko nói gì, Devil chỉ khẽ dùng ánh mắt trông mong đến B.A ý bảo ‘ nói đi, tôi đang nghe. ’

- Nói thật kinh tởm nhưng.. Đây là một tên sở Khanh. Mỗi đêm lại có một cô gái khác phải lên giường cùng hần.__ Ngưng một chút rồi B.A nói liền một mạch.

- Ra vậy.__ Gật đầu ý hiểu, Devil lên tiếng.

- Có cần mời nhử ko? __ Câu nói ko ngắn ko dài của Hell làm ko khí rơi vào im lặng. Mỗi người theo đuổi một suy nghĩ riêng của mình.

Sau một hồi im lặng, cả B.A và D.A đều đồng thanh nói:

- Để tôi!!__ Nhưng câu nói chỉ vừa dứt lời thì Hell đã phản đối kịch liệt.

- Ko đc! __ Giọng nói của Hell kèm theo sự giận dữ lên tiếng.

- Tại sao chứ??__ Chỉ ba từ nhưng thể hiện trong đó là sự bất mãn, sự tức giận và có cả sự rằng buộc.

- Ko đc là ko đc!__ Hell vẫn giữ chủ kiến của riêng mình nhưng lần này có phần dữ dội hơn.

- Hell ko đc để tình cảm vào trong nhiệm vụ. Đó là một trong những quy tắc bắt dịch của sát thủ._ Giọng nói lạnh băng, nghiêm nghị của Devil. Khiến Hell phải đơ người ra mà ngấm lại.

- Tôi biết rồi. Xin lỗi._ Hell thất vọng vì những gì mình đã làm. Anh cúi người và xin lỗi Devil.

- Thôi ko cần phải căng thẳng thế đâu! Tôi làm mỗi nhữ cho. Dấu sao tôi cũng là playgirl mà._ D.A lên tiếng. Ko biết đây là lần thứ bao nhiêu cô dùng cái vỏ bọc playgirl này để thế chỗ hộ bạn bè cả.(Chị cao thượng wá)

Ánh mắt của Devil cứ nhìn D.A ko ngớt. Khi cả hai ánh nhìn bắt gặp nhau thì Devil nhún vai lười nhác rồi quay đi.

- Đc thôi! D.A làm mỗi nhữ còn chúng ta sẽ hành động. Khi D.A vào thì cầm theo ba con nhện máy được gắn tia laze, máy quét để tìm ra những cái bẫy ẩn cũng như vệ sĩ của ông ta. Còn lại cứ tùy cơ ứng biến. Nếu có thể, D.A cô cho hấn uống thuốc mê đc ko?_ Nói một tràng dài vô tận rồi Devil kết thúc bằng một câu hỏi dành cho D.A.

- Tôi sẽ cố. Nhưng cũng ko chắc chắn rằng có thể thành công vì thầy từng dặn hấn ta là một con cáo già và cũng là một sát thủ chuyên nghiệp có thể lấy đc tư liệu của tổ chức. _ D.A nói chắt giọng chững chạc của cô có phần bị lay chuyển bởi cái gì đó.

- Cô đang sợ?_ Devil hỏi D.A nhưng mang theo đó có chút dò xét.

Ko nhanh ko chậm, D.A hết sức nghiêm túc nhìn thẳng vào mắt Devil:

- Ko!!

- Đc vậy cứ theo kế hoạch mà làm. Đến khách sạn Recia để lấy thêm đồ rồi bắt đầu kế hoạch. _ Devil chốt lại bằng chất giọng lạnh đến nỗi mọi người phải sởn gai ốc vì nó.

- Còn nữa! Tất cả phải cẩn thận biết chưa?_ Devil còn nghiêm nghị hơn cả lúc trc.

Đáp lại anh là tiếng ‘ Rõ! ’ do mọi người đồng thanh nói ra.

24. Chương 23 Khúc Đạo Nhạc (Nốt Nhạc Thứ 4)

Lấy đồ đạc tại khách sạn Recia xong. Họ tiến thẳng tới bar Lod - nơi mà David hay lui tới.

Tứ Quỷ mua chuộc chủ quán cho D.A trở thành tiếp rượu cho David. Tối 9h35' thì David đến. Vậy là kế hoạch BẮT ĐẦU.

Hấn ta gọi một chai Volka. Từ bên trong, D.A mặc bộ đồ hở hăng khoe rõ đường cong cơ thể hoàn hảo của cô. Trên tay D.A là một chiếc khay màu nâu, đựng một chiếc ly rượu thủy tinh và chai Volka đắt tiền.

Tiếng nhạc xập xình cùng với ánh đèn mờ ảo nên giờ đây trông D.A thật quyến rũ.

Lại gần bàn của David. D.A nhẹ nhàng đặt ly cùng chai rượu xuống. Từng cử chỉ của cô lọt vào tầm ngắm của hấn.

Chuẩn bị bước đi, một bàn tay kéo cô lại. Bất chợt bị kéo, mắt thẳng bằng nên D.A ngã xà vào lòng hấn. Lấy cái bàn tay vừa rồi, vòng qua eo cô còn tay kia thì thỏa sức vuốt ve phần đùi trắng nõn của cô. Thấy vậy, D.A nũng nịu nói:

- Anh đừng cản trở công việc của em chứ. _ Kết hợp cùng giọng nói ngọt ngào đầy chất mê hoặc là bàn tay nhẹ nhàng đẩy anh ta ra, tạo nên một khoảng cách giữ cô và hấn.

- Thôi nào! Để anh cho em một công việc mới hay hơn. Đc ko?_ Hấn đáp lại cô với chất giọng yêu chiều đồng thời kéo cô lại gần phía mình.

- Đến lúc rồi!_ Một âm thanh khá nhỏ chỉ có D.A mới có thể nghe thấy trong chiếc tai nghe mini đc ngụy trang giống khuyên tai làm mọi người ko thể phân biệt đc.

- Đc chứ!_ Trả lời lại David, D.A dịu dàng làm ai ai cũng mê mẩn.

- Đi theo anh__ Thế rồi David kéo D.A đứng dậy rồi cùng đi về con Pagani Zonda Cinque Roadster khá hiếm. Tứ Quỷ này giờ ở chiếc bàn đối diện nghe lén và tiếng nói lúc này cũng là của Hell. Thấy David và D.A rời bar, họ cũng lén lút đi theo. Tất cả đều đi motor để tiện luồn lách.

Đi được năm phút thì trc mắt họ là căn biệt thự Saly của David. Nhận đc tín hiệu của ba con nhện máy. Chỉ chưa đầy một phút, họ đã nhận đc bản đồ chi tiết về những gì mà họ cần. Ba con nhện khi đã truyền tải xong tất cả thông tin ấy chủ thì tự hủy.

Đi đến sát bờ tường nơi mà vệ sĩ ko có, cả ba lần lượt bật nhảy vào trong sau khi sử lý xong hàng rào điện.

Lấy chiếc dây có gắn móc sắt, băng lên làm móc. Đầu tiên là B.A sau đó là Hell rồi Devil lần lượt bám theo chiếc dây mà len tầng hai nơi David và D.A ở đó.

__~Quay trở về với D.A một chút~__

Sau khi đc David đưa vào nhà, giả nai. D.A hỏi David:

- Vào đây thì có công việc gì hả anh?__ D.A đang đc hấn ta bế trên tay. Tư thế khá ám muội.

- Thì chỉ cần phục vụ anh cho tốt. __ Hấn ta giọng nói yêu chiều, đưa ánh mắt thêm khát nhìn vào thân hình bốc lửa của cô.

Đi một chút là đã lên đến căn phòng mà ở giữa đặt một chiếc giường đôi. Thả D.A một cách tàn bạo xuống giường. Nói với một giọng nũng nịu. D.A khẽ trách mồi hấn:

- Đau em!

Nhưng hấn ta ko đáp lại coi mà chỉ dùng hai cách tay rắn chắc, giam giữ cô hai bên. Hấn ta cúi đầu xuống định hôn D.A thì có vậy gì khá cứng, lạnh đang dí sát vào bụng anh.

David lập tức bật dậy. Nhìn vào con dao vẫn đang dí vào bụng mình. Anh ta nhếch môi cười đều.

- Cô tưởng có thể hạ đc tôi sao? Nếu biết điều thì ngoan ngoãn phục vụ tôi đêm nay thì tôi sẽ bỏ qua cho cô. __ Hấn ta kịp hê run sợ. Vừa nói, vừa lấy ta vuốt lấy khuôn mặt của D.A.

- Nếu tôi có thể hạ đc anh thì sao?__ Chết giọng của D.A mang chút khiêu khích.

- Ko thể đâu! __ Hấn ta đúng là khinh địch mà. Vừa dứt lời, anh ta ăn trọn một viên đạn trúng thẳng vào tim của Devil ở sau lưng.

Tứ Quỷ nhanh chóng phi tang tất cả chứng cứ liên quan đến họ. Đúng lúc đó thì mấy tên vệ sĩ đánh hơi ra đc nhưng có vẻ hơi chậm bởi vì Tứ Quỷ vừa mới nhảy ra khỏi cửa sổ để thoát ra.

Vậy là nhiệm vụ thành công. Tứ Quỷ quyết định ở lại Nha Trang một vào ngày để vui chơi thoải thích rồi về học.

25. Chương 24 Khúc Đạo Nhạc (Nốt Nhạc Thứ 5) Tình Yêu Hạnh Phúc...

Hoàn thành xong nhiệm vụ. Tứ Quỷ nặng nhọc vác xác mình về khách sạn Kingdom.

Có lẽ do mệt quá mà sáng hôm sau, Tứ Quỷ ngủ lã lóc đến tận 10h sáng.

Cả bọn hẹn nhau ở dưới sảnh rồi đi chơi. Nguyên một ngày đáng lẽ ra để đi tắm biển thì lại bị những lí do ko đầu làm trì hoãn.

Phong thì mất tích. Hấn và Linh lại cứ đòi Hell cho đi shopping. Vậy là cái thẻ tín dụng của anh ko cánh mà bay.

__~~ Tối hôm đó~~__

Hấn sang phòng Minh chơi. Hai anh chị này đang hủ hỉ chuyện yêu đương sến sẩm của anh chị đây đây mà.

Đang ngồi vi vu lướt web thì Linh nhận đc cuộc điện thoại từ Phong. Cũng chỉ tại tên này mất tích mà cô với Hấn phải năn nỉ Minh mãi. Minh thì cứ viện cớ là đi tìm hấn còn các cô thì cứ phải nài nỉ anh mãi.

Bắt máy của Phong, Linh quát to:

- Này! Cái tên kia! Anh đi đâu mà để cả ngày nay, cả nhóm đi kiếm anh một bờ hơi tai đầy hả? (Chì này chém gió siêu thiệt.)

- Ko nói nhiều! Đi xuống khách sạn, vào công viên Lucky (chém bừa tên đó m.n đừng tin) nhanh! Ko gặp ko về._ Giọng Phong có gì đó khấn trương, thôi thúc Linh phải đi.

Khoác tạm chiếc áo khoác mỏng. Đi ra khỏi khách sạn, dọc theo bờ biển. Gió biển về đêm rất lạnh. Linh co giùm người lại. Cố gắng chạy nhanh đến nơi Phong bảo.

Linh chạy vào trong công viên. Ko khí im lặng. Thỉnh thoảng nghe được tiếng gió cùng chiếc lá khô xào xạc. Thỉnh thoảng lại nghe thấy những tiếng động, tiếng kêu có lẽ của các loài côn trùng ở đây sinh sống.

Có cái gì đó hơi là lạ. Công viên Lucky rất ặc mọi người chào đón vì nơi đây thoáng mát. Khá nhiều du khách tới thăm quan. Nhưng vì sao bây giờ lại ko một bóng người. Ko một bóng đèn. Chỉ thấy ánh sáng mập mờ của vầng trăng trên cao.

Quay lại ra sau. Những cảnh tượng làm con tim Linh rung động.

Phong mặc một bộ -lê rất đẹp. Mái tóc được chải chuốt gọn gàng. Nhìn Phong bây giờ giống một quý ông lịch thiệp, tay cầm bó hoa tulp-líp. Dưới chân anh là một trăm cây nến ặc xếp thành hình trái tim khá to. Bên trong đó là vô số cánh hoa đào, hoa hồng ặc xếp thành dòng chữ:

” I LOVE YOU”

Phong tiến lại gần Linh. Từng cử chỉ, động tác như chàng bạch mã bước ra từ trong truyện cổ tích. Khi chỉ còn cách Linh một bước, Phong khẽ nói:

- Anh yêu em, Linh ak! Làm bạn gái của anh được ko?_ Giọng nói nhẹ nhàng, ân cần nhưng vẫn có chút gì đầy băng giá đọng lại trong anh.

- Đây là một trò đùa?_ Linh ko tin vào mắt mình. Giọng cô ghen ngào. Nước mắt như ko kìm lại được mà chuẩn bị ứa ra.

- Ko! Đây là cảm xúc thật lòng ở sâu trong anh._ Vẫn thế! Anh vẫn nhẹ nhàng, ân cần như vậy.

- Tôi phải trả lời thế nào?_ Linh lúc này cô vui lắm! Cô động lòng trước anh mất rồi. Cô đang cố gắng kiềm chế mình lại để ko hét lên thật to rằng ‘ cô yêu anh. ’

- Tôi mong em đồng ý. _ Lúc này, Phong đã mất hết kiên nhẫn. Câu nói của anh có chút tuyệt vọng nhưng vẫn có hi vọng trong đó.

Nhoẻn miệng cười thật tươi, Linh hét lên đáp lại Phong thật to:

- Em cũng yêu anh, Nguyễn Vũ Nam Phong! Anh có biết em chờ câu này lâu lắm rồi ko? Anh là đồ độc ác. _ Dứt lời, Linh nhảy vào ôm Phong. Khuôn mặt xinh xắn của cô bị che lấp bởi những giọt nước mắt hạnh phúc. Hai bàn tay cô vo thành nắm đấm, liên tiếp đấm vào lưng Phong rồi nói:

- Đồ độc ác!

Phong chỉ nhẹ nhàng, nói nhẹ qua tai cô:

- Anh xin lỗi!

Đang trong tình cảnh này thì có vẻ Phong và Linh ko chú ý đến bên ngoài. Phong thì chủ quan bởi vì anh đã thuê hết cái công viên này nên ko cảnh giác. Linh thì tràn ngập trong hạnh phúc nên cũng ko biết gì.

Ngay đằng sau bụi cây có hai người đã theo dõi Linh từ lúc cô ra khỏi khách sạn đến giờ và chứng kiến màn tình củm của họ.

Minh và Hân đằng sau bụi cây cười khúc khích trêu đùa họ. Nhưng trong suy nghĩ của cả hai, ai cũng mong cho người bạn của mình sẽ hạnh phúc bên nửa còn lại mà ông trời đã sớm sắp đặt. (Đương nhiên là hai người Phong và Linh ko biết nha!)

26. Chương 25 Khúc Đạo Nhạc (Nốt Nhạc Thứ 6)

Tứ Quý kéo nhau dậy khoảng 9h. (Ko biết sớm hay muộn nữa.) Minh và Hân thì lên kế hoạch để trêu đùa hai đứa bạn thân. Phong và Linh thì tâm hồn cứ gọi là lâng lâng vui sướng, hạnh phúc ngập tràn.

~~Sảnh buffet~~

Phong và Minh đảm nhận công việc đi lấy đồ cho hai nữ hoàng của họ. Sau bao nhiêu lâu lấy đồ thì cuối cùng Phong và Minh quay về với bao nhiêu bát đĩa linh kinh trên tay.

Tất cả ngồi vào bàn. Hân lên tiếng khơi mào cho kế hoạch của họ:

- Này Linh! Hôm qua cậu đi đâu mà tớ về phòng ko tìm thấy cậu đâu đấy hả??_ Câu nói của Hân mang theo sự dò xét, pha lẫn cả sự trêu đùa.

- Ak... Tớ đi hóng gió ấy mà!_ Ngại ngừng một chút, ngập ngừng một chút, Linh trả lời đáp lại Hân.

Tiếp tục làm khó cặp đôi này, Minh lên tiếng hỏi Phong:

- Cả mày nữa! Tối qua tao định rủ mày đi uống rượu thì ko thấy mày đâu. Sao mà mất tích cả ngày mà mất tích luôn cả lúc bạn cần tìm đấy hả??_ Trêu đùa Phong, Minh gặng hỏi.

- Ak thì tao đi đây đi đó dạo chút. Quên ko báo ọi người. _ Phing cố gắng biện minh lý do để Minh khỏi nghi ngờ.

- Sao mày đi mà ko rủ tao?_Minh hỏi với ý trách móc.

- Ờ thì tại tao quên._ Bị dồn đến đường cùng, Phong cãi lý cùn.

- Haizzz!!! Sao mình lại có thằng bạn như thế này nhỉ? Nó vì làm quà để tỏ tình với bạn gái nó mà lại quên mình. Thế có khổ thân tôi ko cơ chứ?_ Minh vừa nói, vừa giả giọng kiêu dau khổ, vừa liếc mắt nhìn Linh với Phong ám chỉ.

- Haaaaaaa!!!! Minh! Hân! Hai người biết rồi sao?_ Linh quát lên, tay ôm mặt ngại ngừng.

- Hihi! Xin lỗi bạn yêu mình ko những biết mà còn chứng kiến từ đầu đến cuối lại là đằng khác._ Hân cười tỏ vẻ thán phục nói với Linh.

- Tao ko ngờ một tảng băng như mày lại biết cách tỏ tình chuyên nghiệp như vậy cơ đấy!_ Minh nói rồi vươn tay sang vỗ vai Phong.

- Chuyện! Tao mà lại. _ Đưa tay lên vuốt ngược tóc, Phong đáp lại Minh rất thản nhiên.

- Ukm! Đủ trình làm đệ tử tao. _ Dứt lời, Phong tức hộc máu vì bị ăn một trái dưa bở từ Minh. Nhào ra giờ nắm đấm dọa đánh anh:

- Cái tên này! Muốn chết ak?

- Thôi thôi anh Phong! Tha cho chồng em đi! Ko anh ấy lại hỏng hết mặt mũi là ko rước em về được đâu. _ Câu nói của Hân làm cả bọn cười ầm lên.

Kết thúc bữa ăn, Tứ Quý ra biển tắm. Linh và Hân thì đòi mặc hai mảnh nhưng Phong và Minh nhất quyết ko cho bảo: " Bệnh viện ko đủ máu chỉ cho những tên vì các em mà mất bao nhiêu máu mũi đâu."

Vậy là hai cô đành nén nhịn cơn đau lòng, sót ruột mà ngậm ngùi mặc đồ một mảnh.

Tắm nắng, lặn biển, chèo thuyền, câu cá,... thỏa thích, Tứ Quý quây tung cả Nha Trang lên rồi mới chịu về nghỉ ngơi.

~~ Tối hôm đó ~~

Tứ Quý rủ nhau đi dạo bờ biển. Tạt vào một quán kem bên lề đường. Cả bọn, mỗi đứa một cốc kem. Vừa hưởng thụ sự mát lạnh rồi ngọt dịu tới từ đầu lưỡi. Vừa cảm nhận ko khí và quang cảnh tuyệt vời mà thiên nhiên ban tặng. Hơn thế nữa, họ còn hưởng thụ cảm giác bên cạnh người mình yêu. Cảm giác ấm áp và an toàn khi ở cạnh họ. Hãy giữ gìn nó và cẩn thận đừng để nó phải vụt mất.

27. Chương 26 Khúc Đạo Nhạc (Nốt Nhạc Thứ 7)

Chơi bởi chán chê xong, Tứ Quỷ quay về Hà Nội tiếp tục việc học.

~~ Sân bay Nội Bài ~~

Hai cặp nam nữ trai tài gái sắc xuất hiện ở sân bay khiến mọi người ai cũng ngẩn nhìn.

Hai người con gái, người này mang một vẻ đẹp của sự sắc sảo Á Đông (Linh đoá), người kia mang vẻ đẹp của sự nhí nhảnh, đáng yêu như mèo con vậy (Hân nè!)

Hai chàng trai có khi thu hút được sự chú ý hơn. Một người mang vẻ đẹp lãng tử. Người thì sở hữu vẻ lạnh băng vốn có. Cửa sổ ko ít các thiếu nữ đứng đó mãi mê ngẩn nhìn.

Dù làm tâm điểm chú ý của mọi người nhưng họ cũng chẳng cảm thấy ái ngại gì nhiều. Cứ thản nhiên chuyện trò đi thẳng tới mấy con siêu xe khá hiếm nếu ko muốn nói là hàng độc. Làm những người tại sân bay tiếc nuối với sự xuất hiện của những thanh thiếu niên vừa đẹp trai, xinh gái vừa sở hữu những con siêu xe số 1 trên thế giới.

Trên đường tới trường học. Họ ghé qua biệt thự để thay đồ rồi thẳng tiến tới trường JAM. Để cổng trường thì họ nhận được cái loa phóng thanh khá to. Bao nhiêu hs sau mấy ngày Tứ Quỷ vắng mặt nghe tin họ về thì kéo nhau ra sân trường reo hò đủ thứ kiểu.

Mỹ An và Anh Khánh giờ đây cảm thấy Tứ Quỷ thật ngứa mắt. Họ đang lo lắng chính Tứ Quỷ sẽ cướp mất ngôi vị Hoàng Tử, Công Chúa của họ tại ngôi trường này. Chỉ còn mấy ngày nữa là sẽ bắt đầu cuộc thi Hoàng Tử và Công Chúa ba năm một lần. Trong khi mọi năm vào những ngày này, họ đều được các hs khác nịnh bợ, vây quanh và tung hô. Nhưng giờ thì ko...

~~ Lớp 11 ~~

- Lớp chúng ta sẽ chọn ra 2 cặp đôi (2 nam, 2 nữ nha!) để tham gia cuộc thi Hoàng Tử và Công Chúa trường JAM. Có ba điều kiện để bình chọn là: Tài năng, Học vấn, Sắc đẹp. Hãy viết tên bốn người mà các em cảm thấy họ đủ khả năng để tham gia cuộc thi rồi thả giấy vào chiếc hòm trc bàn cô. _ Cái chất giọng dịu dàng của cô vẫn cứ đều đều giải thích cho hs hiểu.

Sau năm phút để hs ghi vào giấy và thả vào hòm thì cô giáo và một bạn lớp trưởng lên kiểm duyệt lại. Lúc này, Tứ Quỷ thì chẳng bận tâm gì mấy. Đến cả viết giấy bình chọn họ còn ko làm đơn giản chỉ vì ý nghĩ ‘ nó chẳng liên quan đến mình.’

Mỹ An và Anh Khánh thấy họ thản thờ như vậy thì cũng nhẹ nhõm phần nào về việc mình bị cướp mất ngôi vị. Đến lúc công bố số phiếu bầu thì kết quả ko như mọi người hằng mong đợi hay đúng hơn là ngoài dự kiến của Tứ Quỷ và Mỹ An..

Kết quả số phiếu bầu là: _ Nữ: Ngọc Linh: 80%; Khánh Hân và Mỹ An: 75%

_ Nam: Nam Phong: 94%; Hải Minh: 94%; Anh Khánh: 60%

Sở dĩ Nam Phong và Hải Minh ko được 100% phiếu bầu là vì mất bốn phiếu của họ và hai phiếu của Anh Khánh và Mỹ An. Kết quả khó tin thật. Bình thường, kết quả các phiếu bầu cao nhất chỉ lên đến suýt soát 70-80% đã làm mọi người ngưỡng mộ rồi nhưng lần này cao nhất lại là 94%. Đúng là khiến ai ai cũng phải mắt chữ A mồm chữ O mất rồi.

- Vì lớp ta có hai bạn nữ cùng kết quả vì vậy có bạn nào có thể rút nhường bạn nào hoặc lớp ta có thể cho ý kiến được ko? _ Nhìn vào bản kết quả, cô khẽ nhíu mày rồi lên tiếng.

Còn đối với Linh và Hân nghe câu này cứ như cả hai vớ được vàng. Linh nhanh nhẹn lên tiếng:

- Thưa cô, em muốn nhường vị trí của em cho Mỹ An. _ Linh vui lắm chứ! Cô rất ghét khi bị lôi vào mấy cái hoạt động tranh giành này nên cô rút sớm.

- Ko được. Nếu Linh ko tham gia thì tôi cũng ko tham gia. Còn khước tôi mới cặp với cô ta * chỉ Mỹ An
*_ Phong nói với sự tức giận. Anh phản đối khá kịch liệt. Đưa ánh mắt xa xăm khẽ hướng về phía Linh

nhưng đã nhanh chóng lấy lại vẻ lạnh lùng cổ hữu. Có lẽ, anh ko thích cô đùn đẩy cô gái khác thế chỗ vị trí của mình.

Ko ai phản đối gì vì họ nghĩ Phong là một ứng cử viên sáng giá cho ngôi vị Hoàng tử nên một số bạn nữ ganh ghét, ghen tị với Linh đều ko thể phản đối lời anh.

- Ohhh!!! Nếu Linh bắt buộc phải tham gia thì thôi vậy. Khánh Hân tôi đây xin nhường lại cho tiểu thư Mỹ An._ Nhìn thấy Mỹ An cau có khi Phong thái độ như vậy. Hân giả giọng tử tế nhưng vẫn kèm theo sự mỉa mai nhường chỗ cho Mỹ An vì cô cũng giống Linh. KO BAO GIỜ thích những hoạt động tập thể như vậy.

- No! No! No! Chỉ có Hân với hợp với một thiếu gia như tôi thôi. Nếu ko được thì chắc tôi cũng phải như Phong. Hân ko tham gia, tôi cũng ko._ Giọng nói mang chút vọt nhát nhưng nó trở thành nghiêm túc khi Minh chốt lại câu cuối cùng.

- Vậy theo các em chúng ta để Linh cặp với Phong còn Hân cặp với Linh được ko?_ Cô đưa ra ý kiến gợi ý.

- Được ạ!_ Đồng thanh tất cả các hs lên tiếng đáp lại cô.

Ánh mắt như có thể giết người của Mỹ An dành tặng cho Tứ Quỷ ngày càng thêm phần nguy hiểm. Trong dòng suy nghĩ của cô. Linh và Hân đều ko xứng để giành lấy ngôi vị Công chúa của cô.

28. Chương 27 Khúc Đạo Nhạc (Nốt Nhạc Thứ 8)

Tứ Quỷ được cô dặn dò kỹ càng về việc chuẩn bị tham gia cuộc thi. Cứ như thế, mấy ngày trôi qua trong chán nản. Tối ngày dạ hội, cũng là ngày cuộc thi Hoàng Tử, Công chúa của trường JAM.

Bộ đầm dạ hội của Linh và Hân khiến hai cô như một cô tiên nữ. Bộ váy này ko phải muốn là có. Đây là hai chiếc đầm dạ hội này là do Maya Doyomin tự tay làm, có thể nói là có 1 ko 2 trên thế giới. Thật ra nhà thiết kế đứng đầu thế giới đó lại là con nuôi của gia đình Hân. Cô hơn Hân 5 tuổi. Dù ko là chị em ruột thịt nhưng Maya vô cùng yêu quý Hân. Và Hân cũng thế. Sự yêu quý cô dành cho Maya còn kèm theo cả sự kính trọng và sự ngưỡng mộ.

Nghe tin hai cô em của mình chuẩn bị tham gia cuộc thi gì gì đấy là Maya đã thấy vui rồi. Bởi vì trc giờ, hai người họ chẳng bao giờ tham gia các hoạt động như vậy cả. Cô muốn biết ai hay cái gì đã làm Linh và Hân khuất phục. Lại nhận được thêm tin hai cô em gái này muốn mình thiết kế váy cho làm Maya hạnh phúc thôi rồi luôn. Vì vậy cô đã về Việt Nam và đi dự hội với tư cách là ban giám khảo và là cựu hs trường JAM.

Tối hôm dạ hội các anh chị nhà ta ai cũng là trai xinh gái đẹp hết....

Bắt đầu từ Hân trc nha! Bộ váy cô mặc khá cầu kì nhưng nó lại tôn lên cho cô những đường nét xinh đẹp kiểu phương Tây. Bộ váy màu hồng phớt, dài tới cổ chân cô. Cứ khoảng 5 cm thì lại có một đường viền màu trắng tinh xảo cách điệu làm bộ váy thêm phần đã mắt nơi chân váy. Bên trên, váy với kiểu cổ hình trái tim, tay áo ngắn, được kèm theo bởi khá nhiều viên ruby xếp khá đẹp mắt. Mái tóc búi cao khiến cô giống những cô tiểu thư đài cát.

Chiếc váy của Linh thì đơn giản hơn Hân nhưng nó lại làm cô trở nên kiêu sa, lộng lẫy. Nó ko bó sát vào người cô nhưng vẫn tôn lên được ba vòng hoàn hảo của cô. Chỉ có một chiếc dây thắt màu vàng được đính nhiều kim cương trắng vòng qua eo nổi bật trước nền váy màu kem sữa. Trc cổ là chiếc dây chuyền có khắc hình thiên sứ. Người từ xa nhìn vào sẽ tưởng cô là một nữ vương ngạo mạn xuất hiện nơi trần gian. Mái tóc màu hạt dẻ được cô xoã xuống khá là xinhhhh!!!!

Còn Phong và Minh thì sao nhỉ? Minh mặc một bộ vét đuôi tôm. Thắt một chiếc nơ màu đỏ trc cổ. Áo sơ mi trắng cùng với mái tóc được nhuộm màu tím huyền.

Phong thì cũng ko khác mấy với áo sơ mi trắng, bộ vét đen bóng. Chiếc carvat đỏ được thắt ngay ngắn. Mái tóc từ màu xanh rêu được chuyển thành màu bạch kim từ bao giờ.

~~ Buổi dạ hội tại trường JAM ~~

Đây là một buổi dạ hội của tầng lớp thượng lưu. Mọi hs ở đây ai cũng mặc những bộ trang phục đắt tiền, những bộ trang sức xa hoa,... Nhưng dù những bộ trang phục đó có đắt tiền tới bao nhiêu, dù những bộ trang sức có nhiều viên đá, kim cương có xa hoa tới đâu thì vẫn ko thể sánh bằng bộ trang phục của nhà thiết kế Maya Doyomin tự tay thiết kế. Có thể là người thiết kế có giỏi tới đâu nhưng người mặc ko ổn thì bộ trang phục đó cũng vứt đi.

Tất cả mọi người đang truyện trò có chăm chú bao nhiêu thì tất cả hs cũng ko thể chớp mắt khi nhìn họ - Tứ Quý.

Xuất hiện như những Hoàng tử, Công chúa. Tứ Quý vì nghe lời năn nỉ của Maya mà xuất hiện bằng chiếc máy bay đáp xuống buổi dạ tiệc ngoài sân trường. Từng người, từng người bước xuống chiếc máy bay thật kiêu ngạo. Ai ai cũng tỏa ra một khí chất hơn người.

Tất cả những lời bàn tán, những ánh nhìn với sự ngưỡng mộ cũng có, sự ganh tị cũng có. Tất tần tật đều tập trung vào Tứ Quý.

- Xin cảm ơn tất cả mọi người đã đến và tham gia buổi dạ hội của trường chúng tôi. Và bây giờ xin được phép **BẮT ĐẦU!** _ Một thanh niên khoảng hai mươi mấy tuổi đồng dục bước lên sân khấu.

Sau câu nói đó là tiếng vỗ tay của mọi người. Anh chàng với vai trò làm MC tiếp tục nói:

- Tôi xin giới thiệu hội đồng ban giám khảo cuộc thi gồm có 3 người. Người đầu tiên là hiệu trưởng nhà trường, kế tiếp đó thầy tổng phụ trách. Một người là cựu hs trường chúng ta đó chính là nhà thiết kế Maya Doyomin. _ Khi anh MC vừa dứt lời thì các hs bên dưới đều reo hò bởi vì họ biết rằng người tên Maya Doyomin ko phải loại người bình thường.

- Tiếp theo chúng ta hãy chúc những thí sinh tham gia cuộc thi ngày hôm nay sẽ thành công tốt đẹp nha!! _ Vừa nói, anh MC vừa đưa tay chỉ về phía những cặp trai tài gái sắc đang lần lượt bước ra sân khấu.

Có một chuyện làm mọi người trong lớp 11A1 hết sức ngạc nhiên đó là... Mỹ An và Anh Khánh cũng có mặt để tham gia cuộc thi??? Vì sao lại có chuyện xảy ra như vậy?? Ban tổ chức vẫn sẽ dễ yên sao?? Tiếp đến sẽ là âm mưu gì của hai anh em nhà rắn độc này?? Chúng ta hãy chờ đợi ở chương sau nhé! Tác giả sẽ bật mí ọi người..

29. Chương 28 Khúc Đạo Nhạc (Nốt Nhạc Thứ 9)

Các hs khác trong trường đều cảm thấy Mỹ An và Anh Khánh tham gia là hết sức bình thường. Nhưng họ đâu biết rằng lớp 11A1 đã có đại diện mới là hai cặp Linh- Phong, Hân- Minh rồi.

Những tiếng xì xào từ người này truyền người nọ khiến Mỹ An và Anh Khánh trở thành tiêu điểm để mọi người bàn luận. (giờ mới hiểu vấn đề...)

Anh MC thấy vậy, lên tiếng biện minh:

- Các bạn hãy bình tĩnh. Sở dĩ Mỹ An và Anh Khánh được tham gia là vì họ đã là quán quân của cuộc thi này nhiều lần. Thế nên họ có đủ điều kiện để tham gia và đây là trường hợp đặc biệt.

Anh MC dứt lời, trong đầu Tứ Quý hiện ngay ra hai chữ ‘ đút lót ’. Lại bắt gặp cái nhếch môi cười đùa của Mỹ An đang hướng về phía mình. Linh và Hân thì muốn dạy cho cô ta một bài học. Nhưng ko qua được hai chàng vệ sĩ áo đen mắt rùi...

- Vậy tôi xin công bố cuộc thi như sau: Vòng 1, các bạn nữ sẽ phải chọn ình một bộ quần áo và phụ kiện kèm theo (được chuẩn bị sẵn ở nhà nha!). Vòng 2, người thi sẽ là các bạn nam tham gia vòng tài năng. Vòng 3, các cặp sẽ thi vấn đáp. Mỗi vòng sẽ loại dần các thí sinh. Nếu có thí sinh nào mà bạn cặp với mình bị loại thì thí sinh đó cũng bị loại. _ Nêu hết thể lệ cuộc thi, anh MC mỉm cười thật tươi rồi nói tiếp:

- Vậy chúng ta cùng bắt đầu cuộc thi.

__~~ Vòng 1 ~~__

Các bạn nữ có khoảng thời gian là 20’ để chọn và phối màu cho trang phục của mình.

- Hết giờ. Xin mời các thí sinh bước ra sân khấu. __ Hiệu lệnh hết giờ vang lên, tất cả thí sinh cũng lần lượt bước ra sân khấu.

Mỗi người một phong cách, mỗi người một dáng vẻ.

Linh mặc một chiếc quần Jeans rách khá nhiều phần đầu gối. Chiếc áo phông hơi rộng với những xọc xanh, trắng, đỏ. Chiếc mũ chĩa vành màu trắng làm nổi bật lên mái tóc được buộc cao. Hiện giờ, trông cô có gì đó khá bụi và ra dáng thể thao.

Lần này, Hân mặc một chiếc váy ngắn kẻ ca-rô. Chiếc áo phông trắng được sơ vin gọn gàng. Mái tóc xanh dương được xoa dịu dàng. Lắc tay màu hồng phớt đáng yêu. Hân mang hình ảnh một cô bé dễ thương với trang phục ngoài phố.

Mỹ An hình nhưng hơi ... Cô ta ăn mặc mát mẻ thật. Chiếc quần short ngắn đến ko thể tả nổi. Chiếc áo ngắn nốt để lộ nguyên một vòng eo có thể gọi là chuẩn. Mái tóc xoã xuống nhìn khá gợi cảm. Cô ta đi chiếc guốc khoảng chục phân.

....

Trong vòng thi vừa rồi, có tận 20 thí sinh bị loại nhưng ko hiểu sao, Mỹ An lại ko có trong số đó.

Vòng 2 sẽ khá quyết liệt ài nha!

- Mỗi thí sinh nam sẽ chọn ình một tiết mục để biểu diễn. Sau đó, ban giám khảo sẽ là người quyết định xem ai là người bị loại, ai là người được vào vòng trong.__ Giọng của anh chàng MC vẫn cứ đều đều.

Dần dần, tất cả các tiết mục đều khá xuất sắc.

Tới lượt Anh Khánh. Anh ta biểu diễn nhảy hip hop với những màn nhào lộn khá bắt mắt và được các hs ở dưới cổ vũ.

Minh đúng là một dân chơi chuyên nghiệp. Anh thể hiện cái tài thổi chiếc kèn saxophone mạ vàng. Cái tư thế, cử chỉ khi anh thổi tạo nên cho anh một phong thái quý ông khá ngầu. Cửa sổ khá nhiều các hs nữ phía dưới. Họ reo hò để chúc mừng cho tiết mục của Minh.

Phong ak? Anh này xuất hiện cùng một chiếc piano. Điệu nhạc du dương lại vang lên. Những ngón tay của anh nhẹ nhàng di chuyển trên các phím đàn. Rồi đến khi, giọng hát trầm, có gì đó khàn nhưng kèm theo lại là sự sâu lắng. Các hs ở dưới lại hét to lên cổ vũ anh.

Vòng 2 khép lại trong sự thất bại của 20 người. Vậy là 40 cặp trong vòng 43 cặp đã bị loại. Có điều, theo thể lệ hằng năm, đến vòng 3 là chỉ còn 2 cặp nhưng vì Mỹ An và Anh Khánh tham gia đột xuất nên phải có thêm một vòng 4 để chọn ra cặp nào sẽ là Hoàng Tử - Công Chúa của trường JAM.

30. Chương 29 Khúc Đạo Nhạc (Nốt Nhạc Thứ 10)

Vòng ba sẽ là vòng vấn đáp. Ban giám khảo quyết định đặt câu hỏi cho Mỹ An và Anh Khánh trước.

- Đã nhiều lần liên tham gia cuộc thi, các bạn có cảm giác gì đối với các tiết mục cũng như các thí sinh bị loại?__ Thầy tổng phụ trách khởi đầu với câu hỏi cũng ko mấy khó khăn.

- Chúng em thấy các tiết mục của các bạn rất hay chỉ là ko có may mắn được vào vòng trong mặc dù họ đã cố gắng hết sức.__ Mỹ An đáp lại thầy với giọng ngọt sớt.

- Thế còn các em?__ Thầy quay sang Minh và Hân. Ánh mắt hiện lên tia chờ đợi xem họ làm được gì.

- Thưa thầy, chúng em cảm thấy tiết mục của các bạn còn khá nhiều thiếu sót và cần phải luyện tập và rèn luyện thêm. __ Ko biết theo các bạn thấy thế nào chứ tôi thấy cái câu nói ngắn gọn này hết sức thẳng thắn. Nhưng bên cạnh đó cũng là sự nhắc nhở chứ ko giả tạo như bên phía Mỹ An.

- Các bạn ko thấy mình quá kiêu ngạo sao? Chê bai tiết mục người khác mà ko nhìn lại tiết mục của mình.__ Anh Khánh nói với giọng điệu bất mãn.

- Ko hẳn là kiêu ngạo chỉ đơn giản là chúng tôi góp ý thẳng thắn cho họ. Ko dựa vào may mắn. Còn tiết mục của chúng tôi? Nếu nói rằng nó hoàn hảo thì có ai tin ko? Họ có thể làm được như thế ko? _ Tuôn ra một tràng dài dạy đời Khánh, Minh của chúng ta hôm nay nói có lý thật.

Bị nói trúng tâm đen, mặt Anh Khánh tái mét. Ko còn dám hó hé gì nữa.

- Câu thứ nhất, số điểm dành cho Minh và Hân. _ Anh MC lên tiếng. Tiếp theo đó là câu hỏi của Maya:

- Các em sẽ nói với chúng tôi như thế nào nếu các em dành chiến thắng? _ Maya đặt câu hỏi và người được trả lời trước là Mỹ An.

- Bọn em sẽ cảm ơn nhà trường đã tổ chức chương trình để bọn em có thể dành phần thắng. _ Nghe ban giám khảo hỏi thế, Mỹ An vội vàng vui mừng.

Đến Linh, câu trả lời khá sắc sảo của cô khiến mọi người hết sức khâm phục:

- Xin phép cho em ngại mạn, thử hỏi nếu cuộc thi này mà có sự công bằng thì em mới nên cảm ơn ban giám khảo hay sao? _Linh vừa kiêu ngạo, vừa phải phép, vừa ý trả lời. Kèm theo cô là một nụ cười nhưng hết sức sắc sảo.

Bị nói trúng tim đen, Mỹ An và Anh Khánh có chút run nhẹ khi vừa quay sang là bắt gặp ánh mắt sắc lạnh của cô.

Ánh mắt của ban giám khảo tỏ yahoo hài lòng. Quay sang Minh và Hân:

- Các em thấy thế nào về câu trả lời của Linh thế nào? Em có nghĩ câu trả lời đó là ko phải phép ko? _ Lần này, Hân là người cần mi anhed trả lời:

- Linh đã nói, ban ấy xin được ngạo mạn mà chính ba vị đây cũng ko có ta phản đối. Hơn nữa, khi bọn em thi hùng biện cũng phải dùng khả năng sắc bén như vậy mà! _ Hân trả lời khá khéo nên ban giám khảo gật đầu tỏ ta hài lòng.

- Trong vòng thi này, hai cặp được đi tiếp đến vòng bốn là hai cặp Nam Phong và Ngọc Linh; Hải Minh và Khánh Hân xin chúc mừng các bạn và chia buồn cho Mỹ An và Anh Khánh! Các bạn đã cố gắng hết sức xin cảm ơn. _ Anh chàng MC công bố kết quả khiến mặt mày của Mỹ An và Anh Khánh tối sầm lại.

Gay to rồi! Hai cặp bạn thân, Linh - Hân và Phong - Minh chuẩn bị đối đầu! Kết quả sẽ ra sao? Họ sẽ làm thế nào? Hãy chờ chương mới của tác giả nhé!

31. Chương 30 Khúc Đạo Nhạc (Nốt Nhạc Thứ 11)

Sau mấy phút chờ đợi, cuối cùng đã đến lúc vòng bốn bắt đầu.

Lần này khá khó khăn với Tứ Quý khi bạn thân phải đối tranh với nhau.

- Vậy chúng ta hãy tiếp tục cuộc thi. Câu hỏi lần này, xin mời thầy hiệu trưởng đặt câu hỏi cặp đôi Khánh Hân và Hải Minh. _ Anh MC kính cẩn lên tiếng nói với thầy hiệu trưởng.

- Được. Thầy muốn hỏi hai em một câu hỏi lựa chọn. Nếu theo tình hình hiện giờ, sẽ có hai lựa chọn. Một là hai em cùng với hai bạn Nam Phong và Ngọc Linh cùng hoà nhau. Hai là hai bạn Nam Phong và Ngọc Linh sẽ thắng thì hai em chọn cách nào? _ Thầy chậm rãi đặt câu hỏi cho Hân và Minh trả lời.

Ko có chút sợ sệt, lo sợ như các cặp đôi bình thường thi vòng này. Hân nhanh chóng cầm lấy micro rồi nhẹ nhàng đáp lại:

- Em sẽ nhường lại phần thắng cho hai bạn.

Khẽ nhíu mày, thầy hỏi lại Hân:

- Tại sao em lại làm vậy?

- Chỉ đơn giản là em nghĩ trong một cuộc chơi, nếu cả hai bên hoà nhau sẽ ko thể vui bằng trường hợp một đội thắng. Và riêng em cũng ko có ý định giành lấy giải này. _ Vẫn cứ nhẹ nhàng, lễ phép, Hân trả lời thầy.

- Ukm! Câu trả lời của em rất tốt. Một Công Chúa đại diện cho trường JAM phải hoàn hảo đến trên mức 90%. Thầy rất hài lòng về câu trả lời của em. _ Gật đầu đầy ý hài lòng, cất tiếng thấp trầm của thầy khen ngợi Hân.

- Được rồi! Mời hai em Nam Phong và Ngọc Linh._Tay trái cầm micro, tay phải chỉ vào vị trí mà khi nãy Hân và Minh đứng. Anh MC nói với chất giọng khách sáo.

Gật nhẹ đầu, Phong khoác tay Linh tự tin bước đến trc mặt ban giám khảo. Thầy hiệu trưởng quan sát khí chất của họ. Ông lên tiếng đặt câu hỏi cho họ:

- Khí chất tốt lắm! Hãy trả lời câu hỏi của thầy. Các em sẽ nghĩ em hay cặp bạn Khánh Hân và Hải Minh sẽ thắng?_ Nói xong, thầy khẽ đưa cho họ ánh mắt dò xét.

Câu hỏi này khá khó khăn cho họ. Đến cả ban giám khảo cũng khó khăn để có thể trao giải. Cả hai cặp đều mang trong ảnh khí chất vương giả mà ko phải ai cũng có.

- Theo em nghĩ, đến cả ba người đây là ban giám khảo còn ko thể chọn thì nói được thì nói gì đến bọn em? Xin hỏi mọi người có thấy câu hỏi này quá khó với bọn tôi ko?_ Khá sắc sảo, Linh đặt câu hỏi ngược lại cho ban giám khảo.

- Được. Thầy khá hài lòng với câu trả lời của bọn em._Gật đầu hài lòng. Thầy hiệu trưởng cười mỉm tỏ rõ ý nghĩ.

- Mời hai bạn đi vào cánh gà sân khấu. Để ban giám khảo có thể chọn xem đội nào được chọn. Và cũng là thời gian để hội trưởng hội hs đếm lại số phiếu bầu — Số phiếu mà hs toàn trường bầu chọn cho hai cặp đôi thi đua vòng bốn._ Anh chàng MC thông báo ọi người roi cũng cúi đầu lui vào trong.

...

32. Chương 31 Khúc Đạo Nhạc (Nốt Nhạc Thứ 12)

Sau mấy phút chờ đợi, cuối cùng đã đến lúc vòng bốn bắt đầu.

Lần này khá khó khăn với Tứ Quý khi bạn thân phải đối tranh với nhau.

- Vậy chúng ta hãy tiếp tục cuộc thi. Câu hỏi lần này, xin mời thầy hiệu trưởng đặt câu hỏi cặp đôi Khánh Hân và Hải Minh. _ Anh MC kính cẩn lên tiếng nói với thầy hiệu trưởng.

- Được. Thầy muốn hỏi hai em một câu hỏi lựa chọn. Nếu theo tình hình hiện giờ, sẽ có hai lựa chọn. Một là hai em cùng với hai bạn Nam Phong và Ngọc Linh cùng hoà nhau. Hai là hai bạn Nam Phong và Ngọc Linh sẽ thắng thì hai em chọn cách nào? _ Thầy chậm rãi đặt câu hỏi cho Hân và Minh trả lời.

Ko có chút sợ sệt, lo sợ như các cặp đôi bình thường thi vòng này. Hân nhanh chóng cầm lấy micro rồi nhẹ nhàng đáp lại:

- Em sẽ nhường lại phần thắng cho hai bạn.

Khẽ nhíu mày, thầy hỏi lại Hân:

- Tại sao em lại làm vậy?

- Chỉ đơn giản là em nghĩ trong một cuộc chơi, nếu cả hai bên hoà nhau sẽ ko thể vui bằng trường hợp một đội thắng. Và riêng em cũng ko có ý định giành lấy giải này. _ Vẫn cứ nhẹ nhàng, lễ phép, Hân trả lời thầy.

- Ukm! Câu trả lời của em rất tốt. Một Công Chúa đại diện cho trường JAM phải hoàn hảo đến trên mức 90%. Thầy rất hài lòng về câu trả lời của em. _ Gật đầu đầy ý hài lòng, cất tiếng thấp trầm của thầy khen ngợi Hân.

- Được rồi! Mời hai em Nam Phong và Ngọc Linh._Tay trái cầm micro, tay phải chỉ vào vị trí mà khi nãy Hân và Minh đứng. Anh MC nói với chất giọng khách sáo.

Gật nhẹ đầu, Phong khoác tay Linh tự tin bước đến trc mặt ban giám khảo. Thầy hiệu trưởng quan sát khí chất của họ. Ông lên tiếng đặt câu hỏi cho họ:

- Khí chất tốt lắm! Hãy trả lời câu hỏi của thầy. Các em sẽ nghĩ em hay cặp bạn Khánh Hân và Hải Minh sẽ thắng?__ Nói xong, thầy khẽ đưa cho họ ánh mắt dò xét.

Câu hỏi này khá khó khăn cho họ. Đến cả ban giám khảo cũng khó khăn để có thể trao giải. Cả hai cặp đều mang trong mình khí chất vương giả mà không phải ai cũng có.

- Theo em nghĩ, đến cả ba người đây là ban giám khảo còn không thể chọn thì nói được thì nói gì đến bọn em? Xin hỏi mọi người có thấy câu hỏi này quá khó với bọn tôi không?__ Khá sắc sảo, Linh đặt câu hỏi ngược lại cho ban giám khảo.

- Được. Thầy khá hài lòng với câu trả lời của bọn em.__ Gật đầu hài lòng. Thầy hiệu trưởng cười mỉm tỏ rõ ý nghĩ.

- Mời hai bạn đi vào cánh gà sân khấu. Để ban giám khảo có thể chọn xem đội nào được chọn. Và cũng là thời gian để hội trưởng hội học sinh đếm lại số phiếu bầu — Số phiếu mà học sinh toàn trường bầu chọn cho hai cặp đôi thi đua vòng bốn.__ Anh chàng MC thông báo ọi người rồi cũng cúi đầu lui vào trong.

...

33. Chương 32 Khúc Đạo Nhạc (Nốt Nhạc Thứ 13)

Trở lại với thời gian trao giải. Tứ Quỷ đã ra sân khấu. Khẽ thở dài, anh chàng MC lên tiếng:

- Xin kính thưa ba vị giám khảo và các em học sinh. Sau đây là kết quả của phiếu bầu chọn do các em học sinh bỏ phiếu.__ Nói đến đây, tiếng nhạc du dương được vang lên khiến mọi người ai cũng hồi hộp. Rồi anh MC nói tiếp:

- Hai cặp đôi của chúng ta nhận được số phiếu đều 50%. Đây là kết quả chưa từng có của cuộc thi này. Nếu không muốn công bố là hai cặp hoà nhau thì chúng ta đành phải nhờ vào sự lựa chọn của ban giám khảo. Xin mời Maya Doyomin.__ Giải thích tường tận ọi người hiểu, Anh MC hướng ánh nhìn về phía Maya.

Như hiểu được ý của anh chàng MC kia, Maya lấy tay chỉnh lại cái micro đang đeo rồi nói:

- Đúng thật là khó cho những người làm ban giám khảo chúng tôi. Đến cả số phiếu bầu của các học sinh còn khẳng định đây là một sự lựa chọn quá khó. Vì vậy nếu cho Maya tôi quyền lựa chọn thì tôi chỉ có thể nói hai cặp đôi này ngang tài ngang sức. Và tôi sẽ cho hai cặp hoà nhau.__ Khẽ nhíu mày, Maya nêu ra sự khó khăn mà cô cũng như hai vị giám khảo kia phải gánh chịu khi ngồi trên ghế giám khảo. Cũng như cô, hai vị giám khảo kia gật đầu tỏ ý đồng tình.

- Vậy còn ý kiến của thầy hiệu phó thì sao?__ Dừng ánh mắt trông chờ về phía thầy hiệu phó, anh MC lễ phép đặt câu hỏi.

Ho khan vài tiếng, thầy nêu lên nhận xét của mình:

- Ý kiến của tôi cũng giống như cô Maya đây. Tôi đã ngồi trên vị trí giám khảo này khá nhiều lần nhưng chưa lần nào khiến tôi lại hài lòng như thế này. Hai cặp đôi này, mỗi người cũng phải hoàn hảo đến gần như là 100%. Và tôi cũng sẽ để hai cặp hoà nhau.__ Thầy nói đều đều, có chút khen thưởng, có sự hài lòng, và có cả sự tự hào trong đó. Thầy đã cho hai cặp đều nhau.

Còn lại quyết định của thầy hiệu trưởng. Khi biết là tất cả mọi người đang hồi hộp chờ đợi câu trả lời của mình. Không nán lại lâu, thầy lên tiếng:

- Tất cả những ý kiến thì hai vị giám khảo kia cũng nói hết rồi. Vì vậy tôi xin công bố, Hoàng Tử - Công Chúa của trường JAM là..... Ngọc Linh - Nam Phong và Khánh Hân - Hải Minh. Xin chúc mừng các em.__ Thầy hiệu trưởng với khuôn mặt rạng rỡ công bố kết quả. Tiếng nhạc lại nổi lên nhưng đó là tiếng nhạc của sự chúc mừng.

Bên phía dưới là tiếng reo hò của tất cả các học sinh. Nhưng ở một góc nào đó ở khán đài, Anh Khánh và Mỹ An đang thầm rửa Tứ Quỷ trong lòng.

Hân vui vẻ ôm Minh trong hạnh phúc. Là hôm nay cả Linh lẫn Phong đều làm mặt lạnh nhưng nó ko cản trở họ trở thành Hoàng Tử- Công Chúa. Nó chỉ khiến khí chất vương giả của họ trở nên to lớn hơn.

Cuộc thi khép lại như vậy. Đáng lẽ ra mọi người phải ở lại và tham gia dạ hội, thì Tứ Quý lại đánh lẻ về nhà.

__~~ Tại căn biệt thự của Tứ Quý~~__

- Linh ơi!!!! Anh đói quá!!!!_ Phong không nhẽo làm nũng Linh. Nhưng đáp lại là...

- Anh đói thì tự đi mà ăn sao kêu em?_ Trả lời Phong bằng một câu khá phũ, Linh cứ thản nhiên mà buồn chuyện với Hân ở phòng khách.

- Nấu cái gì cho anh đi!!!!_ Lại tiếp tục không nhẽo, Phong làm mặt xấu đáng thương vô cùng. (Thế mà bình thường lạnh lùng dữ..)

- Never!! Anh tự làm đi!! Mì gói ở trong tủ lạnh kia. _ Vẫn thế! Cô vẫn cứ bơ anh.

Bị ăn đũa bỏ nhiều quá, anh bực tức chạy ra phía cô. Kéo tay, bắt co đứng dậy trong ánh mắt ngạc nhiên của Hân. Anh khẽ nói với cô kèm theo đó là cái nhếch môi:

- Em vẫn đang làm người hầu của anh đó! Cứ liệu hồn mà làm. Anh đói rồi. Ra nấu gì đó cho anh ăn đi.__ Nếu hai câu đầu mang tính chất rắn đe thì hai câu cuối lại dịu dàng ngọt ngào vô cùng.

- Cái đó từ lúc anh còn giả làm bạn trai em đến giờ rồi mà. _Bĩu môi rồi lẩm bẩm vài câu, Linh đi ra bếp để thực thi nhiệm vụ ‘ cậu chủ ’ giao phó.

- Thế mới là bạn gái anh chứ!!_ Cười thật tươi, Phong nói xong câu đó thì chạy lại phía Linh, vừa đi vừa ôm cô từ đằng sau.

Chứng kiến ‘ bộ phim ’ suốt suốt mà hai anh chị Phong và Linh thủ vai. Hải Minh từ trên phòng đi xuống cũng tròn mắt ngạc nhiên với thằng bạn chí cốt của mình.

34. Chương 33 Khúc Đạo Nhạc (Nốt Nhạc Thứ 14)

Sau mấy ngày đi học tẻ nhạt thì cuối cùng ngày nghỉ lễ 50 năm thành lập trường cũng đã đến. Tất cả các hs đều được nghỉ một tuần để đi chơi do nhà trường tổ chức.

Tứ Quý đánh lẻ ko tham gia mà ở nhà.

__~~ Tại bar Ghost ~~__

Phong và Minh được Anh Khánh hẹn đến phòng Vip1.

- Các anh đến sớm nhỉ?_ Anh Khánh đang ngồi nhâm nhi thứ chất lỏng màu vàng sánh. Cái dáng ngồi tự lưng vào ghế, hai tay đang ra hai bên như một đức vương.

Khẽ nhếch môi cười đều, Phong ậm ừ vài cái rồi cùng Minh ngồi đối diện anh ta.

- Anh hẹn chúng tôi đến có việc gì?_ Đi thẳng vào vấn đề, Minh lên tiếng hỏi Anh Khánh.

- Tôi chỉ muốn nói biết rằng tổ chức MIA đã tìm ra đối tượng để trừ khử.__ Bỏ ly rượu xuống. Anh Khánh lấy chiếc oppo của mình lên xem gì đó.

- Chuyện đó liên quan đến chúng tôi sao?_ Khẽ nhíu mày, Nam Phong hỏi lại.

- Chắc các anh cũng biết Nhị Quái chính là đối tượng đúng ko??_ Vẫn cứ nhìn vào màn hình, Anh Khánh đáp lại một cách thản nhiên.

- Đó là việc của Nhị Quái, chúng tôi phải quan tâm sao?_ Đặt lại câu hỏi cho Anh Khánh, Hải Minh cười trừ hỏi.

- Các anh thật coi thường tôi quá. Chẳng nhẽ là một cậu chủ của tập đoàn trong thế giới đêm lại ko thể điều tra ra danh tính của Nhị Quái hay sao hả? Devil And Hell?

- Vậy ko phải chúng ta nên cảm ơn thiếu gia Anh Khánh hay sao Nam Phong??_ Với giọng mỉa mai, Hải Minh quay sang nói với Nam Phong.

- Các anh cũng là sát thủ. Các anh nên biết là để tiêu diệt một đối tượng mạnh thì họ thường nắm bắt lấy người mà họ yêu thương..._ Nói đến đây, Anh Khánh như cố tình ko nói hết câu.

-Ý anh là Ngọc Linh và Khánh Hân._ Phong lần này phản ứng nhanh hơn hẳn. Khiến Minh cũng giật mình quay sang nhìn Anh Khánh.

- Đúng là Nhị Quái. Suy nghĩ đúng là sắc bén hơn người._ Một nụ cười đều cánh hiện lên trên khuôn mặt đẹp trai của Anh Khánh.

- Hình như anh hơi bị nhầm lẫn thì phải. Tôi và Linh cũng chẳng có quan hệ gì đặc biệt. Cô ta cũng xinh đấy. Nhưng tôi thấy chẳng là gì cả. Tôi chỉ lợi dụng cô ta để có lý do chia tay với cô em gái anh và ko phải tham gia cái cuộc thi vợ vắn gì đó thôi. Cô ta cũng sắp bị đá rồi._ Với đôi mắt vô hồn và vẻ ngoài lạnh lùng, cả cái chất giọng lạnh băng chắc nịch đó nữa chứ. Câu nói của Phong khiến ai ai cũng phải tin là cậu nói thật.

- Vậy sao? Chắc tôi hiểu nhầm thôi. Thế còn anh với thiên kim tiểu thư Khánh Hân thì sao đây?_ Như đạt được ý nguyện Anh Khánh hỏi Hải Minh với cái giọng hài lòng.

- Là một playboy thì tôi có thể yêu một ai thật lòng sao?_ Thản nhiên hết sức, nhưng có ai biết rằng đây là lần đầu tiên anh dối lòng mình mà tìm lại đau thất đến thế. Chỉ vì cô mà khiến một thằng là dân chơi như anh phải ngoan ngoãn nghe theo cô, chiều chuộng cô, còn phải năn nỉ cô nữa.

Tình cảm của Nam Phong dành cho Linh và của Hải Minh dành cho Hân lại ko được nhìn nhận khi câu nói của Minh vừa dứt thì cánh cửa căn phòng bật mở.

“Là Linh, còn có Hân nữa. Hai cô làm gì ở đây? Rõ ràng hai cô đang đi shopping mà? Chuyện gì vậy? Cả Linh và Hân đều đang khóc ư??...” trong đầu của Phong và Minh đang đưa ra hàng loạt câu hỏi thì nghĩ đến việc hai cô khóc là trái tim của hai anh lại như hàng loạt mũi tên bắn vào.

Chỉ muốn chạy đến ôm cô ngay lập tức nhưng hai anh ko thể. Còn có Anh Khánh ở đây. Tổ chức MIA thì sao? Các cô ko hiểu chuyện gì rồi. Đừng bị lung lay chỉ vì những lời anh nói thế chứ! Hai cô thật ngốc.

Linh ko thể chịu được bầu không khí này nữa. Cô nhanh chóng kéo tay Hân đang đứng như trời trồng thế kia ra khỏi bar.

Khi Linh đã đi ra khỏi phòng, Phong quay người về phía Anh Khánh. Trùng mắt nhìn nụ cười đều và màn hình chiếc điện thoại oppo trên tay anh ta. Là hình ảnh được đem lại do chiếc camera trc cửa phòng.

” Bị lừa rồi. ” Phong và Minh tự nhủ, ko thêm ngó lơ đến Anh Khánh mà chạy thẳng ra ngoài bar tìm Linh và Hân. Trong đầu hai anh đang ko biết tại sao hai cô lại có thể tin được Anh Khánh mà tới đây.

• • • FLASH BACK • • •

Trc khi hẹn Minh và Phong thì Anh Khánh đã bí mật hẹn Linh và Hân ra trc.

- Anh hẹn bọn tôi có việc gì???_ Hân ko nhanh ko chậm, hỏi Anh Khánh.

- Có vẻ các cô đang vội. Vậy tôi cũng ko lằng nhằng nữa. Tôi sẽ vào thẳng vấn đề. Theo thông tin tôi được biết thì Nhị Ma Nữ hẳn đã chuẩn bị ra khỏi tổ chức WIN. Nhưng do một vài lý do nào đó mà lại ở lại tổ chức tôi muốn hỏi Nhị Ma Nữ đây đó là lý do gì vậy?_ Luyên huyên một lúc Anh Khánh vào thẳng vấn đề.

- Vậy ra anh đã điều tra bọn tôi. Anh cũng khá đấy. Biết được chúng tôi là Nhị Ma Nữ thì các người cũng ko phải dạng vừa đâu. _Câu nói của Linh nửa khen ngợi, nửa khẳng định khiến Anh Khánh nhoen miệng cười.

- Cảm ơn đã quá khen. Chẳng phải tôi đã rất vinh dự khi được Nhị Ma Nữ nổi danh khen ngợi sao? Nếu Anh Khánh tôi ko nhầm thì Nhị Ma Nữ đây là bạn gái của Nhị Quái đúng ko?_ Với giọng điệu khá tử tế. Anh Khánh vào vấn đề sâu hơn.

- Đúng. _ Chỉ một từ mà có thể khẳng định được vị thế của mình. Hân đã làm rất tốt.

- Vậy hai cô có biết rằng chỉ để giữ hai cô lại mà người được gọi là Keijn đã sai Nhị Quái giữ hai cô lại bằng cách làm bạn trai hai cô ko? Hai người đó ko yêu hai cô thật lòng đâu._ Bằng một giọng khá rõ ràng, Anh Khánh khẳng định điều mình vừa nói.

- Tôi lấy cái gì để tin được anh?_ Nửa tin nửa ngờ Hân hỏi lại Anh Khánh để rõ hơn.

- Tôi cũng chẳng thể lấy gì để làm các cô tin được. Vậy 8h tối nay, tại bar Ghost, phòng VIP 1. Có lẽ tôi sẽ làm các cô tin._ Nụ cười đùa của Anh Khánh càng ngày càng rõ hơn nhưng lại ko thể làm hai cô nghi ngờ.

Bây giờ trong đầu hai cô đều là những suy nghĩ rối rắm. Hai cô rất muốn tin vào hai anh nhưng cũng có chút tin vào lời nói của Anh Khánh. Thật là ko biết làm thế nào.

- Tôi sẽ đến._ Linh gật đầu đáp lại Anh Khánh. Rồi chuẩn bị bỏ đi.

..... TO BE CONTINUE.....

• • • END FLASH BACK • • •

35. Chương 34 Khúc Đạo Nhạc (Nốt Nhạc Thứ 15)

Trong khi Phong và Minh đang như điên loạn tìm hai cô thì Linh và Hân lại nhanh chóng rời khỏi Hà Nội.

Về phần Hân, cô muốn tới Vịnh Hạ Long để tiếp quản một chi nhánh trong tập đoàn nhà họ Dương. Cô cũng đã chặn hết tất cả các thông tin để Hải Minh có thể biết cô đang ở đâu.

Linh? Cô tới căn biệt thự của cô ở Nha Trang. Cô muốn ở đây một mình để khuây khỏa đầu óc. Nơi lưu giữ cảm xúc hạnh phúc của cô cùng với anh chỉ có ở đây là nhiều nhất. Vì sao anh lại thế? Sao lại làm cô ra nông nổi này? Cô đã yêu anh rất nhiều mà? Chính tại giây phút này, cô ko thể phủ nhận rằng tình yêu cô trao cho anh còn lớn hơn cả cô yêu chính bản thân mình.

Đang trong cơn điên loạn, chưa bao giờ cũng chưa một lần nào anh phải điên lên và mất kiểm soát giống như lúc này. Là một con ác quỷ thực thụ. Sao anh lại có thể si tình, yêu một cô gái đến nỗi thành ra như thế này. Devil. Anh là ác quỷ cơ mà! Là một con quỷ đấy! Bây giờ anh thật mềm yếu chẳng giống vẻ ngoài lạnh lùng chút nào. Nam Phong, anh yêu Linh nhiều lắm rồi.

Chẳng kém gì Phong là mấy. Anh chỉ miệt mài đi tìm Hân mà vẫn chưa biết tung tích của cô. Lúc nào anh cũng trong tình trạng say khướt. Mồm liên hồi gọi tên Hân. Gọi điện cho cô thì ko được. Nhắn tin thì cũng ko xong. Anh chẳng thể nào tìm thấy cô trong biển người được. Cô đi xa anh quá...

Lực lượng hùng hậu mà cảnh sát có, đầu gấu có, cảnh vệ có, sát thủ cũng có của Phong và Minh đã tìm ra được tung tích của Hân ở Vịnh Hạ Long.

Bỏ bê tất cả. Phong và Minh nhanh chóng đến Vịnh Hạ Long. Minh với hy vọng có thể tìm được Hân còn Phong chỉ mong có thể tìm được Linh ở đó hay chỉ đơn giản là biết được một chút thông tin của cô ấy thôi cũng đã làm anh vui rồi.

~~ Căn biệt thự của Hân.~~

Việc vào trong căn biệt thự là khá dễ dàng khi Phong và Minh dùng thân phận là hai thiếu gia họ Nguyễn và Vũ. Nhưng khó khăn ở chỗ Hân ko chịu ra gặp hai người họ.

- Làm ơn đấy! Hân. Hãy nghe anh giải thích. Chuyện ko như em nghĩ đâu._ Chết giọng đau khổ, cầu xin của Hải Minh kèm theo cả tiếng đập cửa phòng Hân nhưng hình như vô hiệu. Đáp lại anh chỉ là ko gian yên lặng bao trùm.

- Được. Nếu em ko nghe anh nói thì anh sẽ ngồi đây đến khi em ra.__ Như bắt lặc. Minh ngồi bệt xuống cửa phòng Hân rồi quay mặt sang Phong nói tiếp:

- Mày cứ về khách sạn trc đi tao ngồi đây được rồi.__ Hướng ánh mắt sâu thẳm, buồn bã sang Phong. Minh cất tiếng nói.

Dứt lời anh, cửa phòng mở ra. Một cô thiếu nữ với bộ váy trắng tinh khiết khá đơn giản. Khuôn mặt hốc hác, đôi mắt xuất hiện nhiều quầng thâm có thể do khóc nhiều quá và thiếu ngủ.

- Anh mặt dày thật! Chúng ta ko còn chuyện gì để nói với nhau cả. Nếu anh còn ko đi tôi sẽ gọi bảo vệ. __ Hân lên tiếng đe dọa Hải Minh.

- Với cái đám bảo vệ của em, em nghĩ anh sợ họ sao? Đừng trốn tránh nữa, hãy để anh nói cho em mọi chuyện, sự thật mà em đang muốn biết.__ Cười khẩy một tiếng, Minh đáp lại.

- Nếu anh vẫn còn lằng nhằng nữa, tôi sẽ báo cảnh sát. Đi đi!!__ Hân mất hết kiên nhẫn đáp lại Minh.

- Rầm!!!!!!__ Một tiếng động to vang lên. Cái thứ chất lỏng màu đỏ đang nhỏ từng giọt xuống sàn nhà tạo nên nhiều thứ âm thanh hỗn tạp.

- Anh làm gì nhà tôi vậy?__ Gắt lên một câu, Hân né tránh đôi mắt lạnh băng và vô hồn của Phong.

Rút bàn tay đang nắm chặt lại và vừa dấn vào tường. Phong ko một chút đau đớn thể hiện ra ngoài từ vết thương. Phong lao vào Hân, lắc mạnh vai cô và nói:

- Cô im đi! Ích kỉ vừa thôi, cô thì biết cái quái gì. Báo cảnh sát? Cứ việc. Cô có hiểu bọn tôi đã trải qua những việc gì ko?__ Mắng Hân một tràng, Phong bực mình nhắm mắt, có lẽ là do vết thương.

Thấy Hân đứng thẫn thờ, Minh lên tiếng giải thích:

- Là do Anh Khánh. Anh ta đã nói MIA có mục tiêu là Nhị Quái. Anh ta nói có lẽ em và Linh sẽ bị bắt để tiêu diệt được là Nhị Quái. Ko hiểu vì sao hai em lại ở đó. Vì nghĩ đến sự an toàn của hai em nên mới phải nói những điều như vậy chứ thật ra anh đâu muốn thế. Tình cảm anh trao cho em là thật lòng. Làm ơn hãy tin anh được ko??__ Vừa cuối đầu vừa thuật lại câu chuyện. Nhưng khi anh ngẩng đầu lên thì đã thấy những hàng nước mắt long lanh như pha lê đang lăn dài trên khuôn mặt thanh tú của Hân.

Biết điều, Phong đi ra ngoài để lại cho hai người riêng tư.

Hân vẫn cứ đứng đó, lấy tay bịt miệng mà khóc. Minh nhẹ nhàng tới gần và ôm trọn cô trong vòng tay. Ko gian lại trở nên yên tĩnh. Chỉ còn tiếng nấc của Hân vang lên.

36. Chương 35 Khúc Đạo Nhạc (Nốt Nhạc Thứ 16)

Khi Hân đã hoàn toàn hiểu rõ mọi chuyện, Phong mới bắt đầu hỏi tình hình của Linh:

- Cô có biết thông tin gì về Linh ko?__ Giọng nói đều đều. Phong lên tiếng hỏi Hân.

- Linh ak? Ngày đầu tiên thì nó có gọi báo là đi Nha Trang một thời gian. Còn mấy ngày sau gọi điện, nhắn tin cho nó cũng ko được.

- Vậy sao?__ Khẽ nhắm mắt, Phong tỏ vẻ khá lo lắng.

- Ko xong rồi! Anh hãy đi tìm Linh nhanh lên. Nó đã cực với cái tên Anh Khánh kia một điều khá rắc rối.__ Hân với giọng điệu khẩn trương giục Phong đi tìm Linh.

- Chuyện là như thế nào vậy?__ Hải Minh khắc mắc hỏi Hân.

- Chuyện là .....

• • • FLASH BACK • • •

.....

Khi Linh và Hân chuẩn bị đi thì bị Anh Khánh gọi lại:

- Các cô định bỏ đi dễ dàng vậy sao?_ Nhếch môi mỉm cười, Anh Khánh hỏi.
- Vậy anh còn muốn gì nữa?_ Linh quay đầu hỏi lại.
- Cái gì cũng có cái giá của nó. Tôi đâu làm việc này ko công, nếu tôi cho cô biết việc này thì các cô phải làm việc cho tổ chức MIA. OK?_ Nêu ra điều kiện, Anh Khánh tỏ ra thích thú.
- Tôi ko đồng ý — Đồng ý!_ Hai giọng nói đồng thanh vang lên.
- Cậu làm gì vậy Linh? Sao lại đồng ý!_ Quay mặt sang hỏi Linh, Hân ra vẻ thắc mắc, trách móc Linh.
- Tôi muốn cược một điều. Nếu lời anh vừa nói là sự thật, tôi sẽ bỏ đi. Sau một tuần, nếu Phong chưa tìm ra và thuyết phục tôi thì tôi sẽ gia nhập tổ chức MIA với thân phận là sát thủ._ Khuôn mặt lạnh băng đậm chất sát thủ của Linh khiến Anh Khánh có chút run người. Nhưng điều đó đã khẳng định lời nói của cô là sự thật.
- Được. Tôi tin cô._ Nói xong, anh ta quay người bỏ đi.

• • • END FLASH BACK • • •

Nghे xong câu chuyện, ko nói ko rằng. Phong phi thẳng ra khỏi nhà và gọi trực thăng thẳng tiến đến Nha Trang.

Nha Trang

“Chỉ hết hôm nay. Hết hôm nay là anh sẽ mất Linh. Hết hôm nay là Linh sẽ gia nhập tổ chức MIA. Anh phải tìm ra Linh trong hôm nay.” Trong đầu Phong đang hiện lên những suy nghĩ tạo thêm động lực để anh tìm kiếm Linh.

Đến căn biệt thự mà Hân bảo. Ko có Linh ở đó. Anh lại chạy ra bãi biển, chạy đến những nơi mà Tứ Quỷ đã từng vui đùa ở đó. Nhưng cô vẫn ko có ở.

Có những lúc anh chỉ muốn hét lên thật to tên cô hay ngã khụy xuống nhưng anh ko làm được. Lý trí mách bảo anh phải mạnh mẽ lên để đi tìm cô về.

Anh biết làm thế nào đây? Làm như thế nào để có thể mang lại cô về với anh? Mái tóc màu nâu hạt dẻ được nhuộm lại cho giống với ý thích của cô, cho giống với mái tóc suôn mượt của cô. Cô kịp nhìn thấy lúc ở bar ko? Anh muốn làm cô bất ngờ mà!

Ngồi trên tầng ghế đá cạnh bờ biển. Trời bây giờ có lẽ đã khoảng 11h40 - 11h50. Chỉ vài phút nữa anh ko tìm được cô, anh sẽ mất cô mãi mãi. Cô muốn anh phải sống sao? Vui đầu xuống hai đầu gối trông anh thật bất lực.

Anh lại nhớ về những khoảng thời gian vui vẻ anh với cô bên nhau. Anh thật ghen tị với Nguyễn Vũ Nam Phong lúc đó. Hắn có Phạm Hoàng Ngọc Linh bên cạnh còn anh thì ko. Gió biển lúc này lạnh thật. Bầu trời đen kịt. Mây đen kéo đến ùn ụt.

Chợt. Anh nhớ lại công viên lúc anh tỏ tình với cô. Có khi nào cô ở đó? Chạy thật nhanh đến công viên Lucky. Tiếng sóng vỗ từ bờ viễn mỗi lúc một bé dần.

Có phải Linh ko? Một bóng dáng nhỏ bé đang đứng ở cái nơi mà anh đã từng đứng trong hình trái tim. Tiến lại gần cô. Ánh đèn nê-ông soi rõ mái tóc dài màu hạt dẻ của cô. Chắc chắn là Linh. Anh chạy thẳng đến bóng dáng nhỏ bé đó. Ôm chằm lấy cô. Đồng hồ cũng điểm đúng 12h. Đã sang ngày mới rồi. Cô còn chấp nhận anh ko?

Liên hôn anh gọi_ Linh ak! Linh ak! Xin lỗi. Hãy nghe anh giải thích được ko?

Đôi bàn tay ngày càng siết chặt lấy cô như sợ chỉ cần anh thả lỏng ra chút xíu là cô sẽ vụt mất.

Cô đã ko ruồng bỏ anh. Cô quay người lại. Mặt anh đang tựa lên vai cô thì được bàn tay nhỏ nhắn của cô kéo lại.

Giờ đây khoảng cách giữa mặt cô và mặt anh chỉ còn một chút. Mỉm cười hạnh phúc anh nói:

- Cảm ơn em. Hãy nghe anh giải thích được ko?__ Ân cần, nhẹ nhàng anh hỏi cô.

Vuốt ve khuôn mặt mà cô phải đau khổ để quên đi. Cô có hối hận vì mình đã làm như thế ko? Xin lỗi anh nhưng đây là lựa chọn của cô.

- Phong ak! Em xin lỗi vì đã làm anh tổn thương như vậy. Xin lỗi anh. Em yêu anh nhiều lắm....__ Nước mắt đã chuẩn bị trào ra. Cô vẫn chưa nói hết câu thì đã bị anh chen vào.

- Ko cần nói gì nữa đâu. Anh mới là người có lỗi mà. Xin lỗi em Linh ak. Đừng nói gì cả. Anh đã làm tất cả vì em. Anh đã nhuộm tóc như em thích này em thấy chưa?__ Vội vàng, anh ko để cô nói tiếp. Chỉ tay lên mái tóc đẹp sẽ màu hạt dẻ của anh.

- Phong ak. Nghe em nói đi. Em yêu anh. Ko có anh, em ko thể sống được. Nhưng em ko thể tiếp tục yêu anh được nữa. Chúng ta chia tay anh nhé! Em sẽ gia nhập tổ chức MIA. __ Thật nhẹ nhàng, cô đã đâm thủng trái tim anh bằng câu nói đó.

- Linh, anh xin em. Đừng rời bỏ anh. Làm ơn! Anh ko sống được. Nếu em đi thì thà giết chết anh đi còn hơn.__ Bây giờ Phong thật đáng thương. Cái con người chưa từng lần nào phải hạ mình, chưa lần nào phải xin lỗi hay cầu xin người khác giờ đây lại làm vậy chỉ vì một cô gái.

- Ko. Phong, Anh hãy sống cho thật tốt. Được ko? Hãy coi như đó là lời thỉnh cầu cuối cùng của em. Nhé!__ Linh khuyên nhủ Phong.

Nhón chân, hôn nhẹ lên môi Phong, gỡ tay anh ra rồi cô vội quay bước đi. Bỏ lại anh một mình bơ vơ giữa đêm lạnh. Nhưng khi cô chỉ đi khuất được vài bước anh ngã khuỵu xuống. Anh đâu có mạnh mẽ như vẻ vẻ ngoài. Anh cũng chỉ là một con người bình thường thôi. Sao ông trời lỡ đối xử với anh như vậy?

Một giọt rồi hai giọt rồi ba giọt rồi mưa lớn dần. Người anh đã ướt đầm . Vì sao lại thế? Ông trời có thật đang nhìn thấy số phận của anh ko? Chắc chắn là có. Bởi vì cứ mỗi người anh yêu quý bỏ anh mà đi thì trời lại đổ mưa.

Mẹ anh cũng đã bỏ anh đi lúc anh chỉ mới năm tuổi. Người anh coi như là người mẹ thứ hai- quản gia Hương cũng đã ra đi năm năm sau đó. Khi anh đã lớn, trưởng thành hơn, chắc chắn hơn thì người con gái mà anh yêu đến nỗi có thể từ bỏ tất cả lại, anh có thể từ bỏ cả mạng sống của mình để cô được an toàn. Nhưng...

Có lẽ cô ko thể hiểu được. Cô đã bỏ anh. Cô trách anh vì sao ko đến sớm. Vì anh mà cô đã phải dấn thân vào nguy hiểm. Vào cái tổ chức giết người hàng loạt. Vào cái tổ chức mà anh đã căm ghét đến xương tủy. Chính là anh. Tại anh và vì anh. Tất cả là anh...

Nấp mình sau tảng đá trơ công viên. Cô đã nhìn thấy anh đang khóc. Nhưng chỉ duy nhất một giọt nước từ đôi mắt lạnh giá của anh. Cô ko muốn anh phải ngã khuỵu vì cô như vậy, ko muốn anh phải yếu đuối chỉ vì sự ra đi của cô. Cô ko muốn. Cô đâu mong anh như thế.

” Xin lỗi anh, Nam Phong!” Lắm lắm vài câu, cô quay người bỏ đi.

37. Chương 36 Khúc Đạo Nhạc (Nốt Nhạc Thứ 17)

Sau 1 ngày ko ăn uống, mệt mỏi chạy đi chỗ này, chỗ nọ rồi dầm mưa đến sáng và cả cú sốc tinh thần khiến Phong bị ngất lịm và được đưa vào bệnh viện.

Phong thay đổi rồi! Có khi nào là tại Linh ko? Khi thức dậy, mọi người chỉ thấy một Nguyễn Vũ Nam Phong của sự trầm lặng, lạnh lẽo hoàn toàn. Có lẽ nào lý do sống của anh đã vụt mất ko? Chắc chắn điều đó là đúng.

Một Nguyễn Vũ Nam Phong căm ghét ko khí nơi bệnh viện giờ đây ko màng đến điều gì cả. Cứ nằm im để mọi người xoay chuyển mình. Có phải anh ko?

Ra viện, anh chỉ cầm cúi vào làm việc tại tập đoàn Thiên Lăng - tập đoàn nhà họ Nguyễn Vũ.

Anh ko còn để ý đến việc người cha đáng ghét kia nữa. Là một tổng giám đốc tài năng. Có một hợp đồng mà tập đoàn trong hai tháng vẫn chưa thể hoàn thành được. Anh đã khiến tập đoàn có thể kí được chỉ bằng hai câu nói.

Từ sáng đến tối chỉ cặm cụi làm việc. Đến lúc nghỉ việc thì anh lại nốc rượu tới chập sáng mới thôi. Làm việc như một cái máy. Mái tóc màu hạt dẻ khiến anh trở nên hiền lành hơn. Ko còn ngông cuồng, nổi loạn. Nhưng đó chỉ là ngoại hình. Anh ko nói nhiều như trc nữa, lạnh lùng, vô cảm và ác độc hơn cả con ác quỷ trong người anh. Đến cả Hải Minh tuy là người tiếp xúc với anh nhiều nhất cũng chỉ nói được vài ba câu.

Năm tháng sau, ai ai cũng phải khâm phục tài năng của anh. Thiên Lăng đã đi lên một cách đáng ngạc nhiên mà cả đương kim chủ tịch còn chưa lần nào có thể làm được.

Cũng lúc đó, thầy Keijn triệu tập mọi người.

Văn phòng thầy Keijn

- Các con đã đến đây thì thầy sẽ vào thẳng vấn đề. Các con có một tháng để chuẩn bị. Tháng sau chúng ta sẽ triệt phá tổ chức MIA. Các con hãy triệu tập anh em, chuẩn bị vũ khí, những thứ cần thiết và hãy chuẩn bị tinh thần. Ta ko muốn nói điều này nhưng nhất là B.A và Devil các con chuẩn bị tinh thần cho thật tốt vào. Chắc chắn chúng ta sẽ phải đấu với D.A. Đến lúc đó, ta ko muốn các con bị sao nhãng._ Nói hết tất cả những gì cần nói, thầy Keijn nhắc nhở Devil và B.A. Nhưng câu nói đó vô tình đụng vào vết thương mà Devil đã cố gắng che giấu từ lâu .

Nhận lệnh. Cả bọn nhanh chóng chào thầy rồi đi ra. Làm những việc mà mình được phân công.

Suy nghĩ của anh bây giờ rất hỗn loạn. Một là cảm xúc thật thỏa mãn. Sau 13 năm nuôi dưỡng hận thù. Cuối cùng, anh cũng có thể trả thù cho người mẹ quá cố.

Hai là một cảm giác đau nhói đến tận đáy lòng khi sắp phải chiến đấu với một người con gái mình yêu. Anh nên tỏ ra như thế nào đây? Anh có nên tham gia nhiệm vụ này nữa ko?

Lắc mạnh đầu xua đuổi những suy nghĩ vớ vẩn kia đi. Anh chắc chắn phải trả thù ẹ. Ko thể nào từ bỏ được. Điều này anh đã chờ 13 năm. 13 năm rồi đấy!!!

Hải Minh và Nam Phong cần phải chuẩn bị tất cả các vũ khí liên quan đến trận chiến. Họ đến gặp ông Hatory - được mệnh danh là ông trùm vũ khí trên toàn cầu.

- Chào thầy, bọn con tới đây để lấy khá nhiều vũ khí để tiến hành một trận chiến khá lớn._ Hải Minh lễ phép chào ông Hatory người được anh gọi là thầy.

- Thăng bé này! Mang tiếng gọi ta là thầy mà chỉ khi cần vũ khí thì mới đến gặp ta là sao hả? Cần bao nhiêu? Khi nào thì các con lấy?_ Khẽ trách móc Minh, thầy Hatory đi thẳng vào vấn đề.

- Dạ! Cần khoảng 100 lô vũ khí chia làm hai đợt thầy nhé! Bọn con sẽ lấy hết tháng này. _ Nhấn mặt, Minh đưa ra con số cụ thể cần thiết.

- 100???? Các con định đánh bật cả cái thế giới đêm này đấy hả?_ Ông Hatory tỏ ra ngạc nhiên về số lượng mà Minh cần.

- Gần như thế ak. Bọn con sẽ triệt phá tổ chức MIA. Ở đó có khá nhiều cao thủ. Gần đây, D.A của Tứ Quỷ bọn con cũng đã gia nhập tổ chức đó nên sẽ khá khó khăn._ Minh nói rồi quay sang nhìn Phong xem xét tình hình.

- Vậy hả? Nhưng nếu với số lượng lớn như vậy thì cũng hơi khó cho ta để có thể vận chuyển trong khoảng thời gian ngắn như vậy. Thôi được, ta sẽ cố. _ Xoa trán vẻ khó nhọc, ông nói.

- Vâng, cảm ơn thầy nhiều. Con đi đây ạ._ Cúi đầu chào thầy, Phong và Minh ra xe rồi phóng đi đâu đó.

Hân thì đang một mình triệu tập mọi người để dùng cho trận chiến.

- David, chú chuẩn bị cho chị 1000 người mạnh nhất trong tháng này. Chị sẽ qua kiểm tra cuối tháng. OK?__ B.A nói khá nhanh trong điện thoại rồi hỏi lại cho chắc chắn.

- Vâng thưa chị. __ Đáp lại cô ở đầu dây bên kia là một giọng rõ ràng.

Dập máy. Cô tiếp tục 9 cuộc điện thoại khác với nội dung giống hệt cuộc gọi đầu tiên. Cô triệu tập người ở các chi nhánh lớn nhỏ trên thế giới.

Trong nửa tháng này, cả bọn cũng được thầy Keijn và nhất nhĩ các vị sư phụ rèn luyện để có thể tham gia cuộc chiến.

Nửa tháng tiếp theo, tất cả các những sát thủ dưới Tứ Quỷ một bậc sẽ được điều đi các chi nhánh khác nhau để luyện tập người cho của trận chiến. Cả bọn cũng bị điều đi.

B.A thì phải sang Nga. Hell phải đi Úc, còn Devil tới Mỹ.

Có nhiều chuyện xảy ra khi Devil đi Mỹ. Đó là...

Anh đã gặp rắc rối lúc đang trên đường đi đến nơi căn cứ rèn luyện tại Mỹ.

Đang đi trên con đường cao tốc vào buổi khuya ko một bóng người. Một bóng xe vụt lên vượt xe anh. Chiếc xe chặn ngang đầu xe anh. Hai người bước ra từ ghế lái và ghế phụ. Anh cũng hiểu rõ đây là có người khiêu khích anh. Lấy sẵn một khẩu súng, anh mở cửa bước ra như chấp nhận lời khiêu khích.

Đi gần hơn đến đó, anh đã thật ngạc nhiên. Hai cái bóng đó là cô và Anh Khánh. Họ đang làm gì vậy? Đôi tay của hân ta đang vòng qua eo D.A. Khuôn mặt thì đè lên mái tóc màu hạt dẻ mà ngày xưa, lúc nào anh cũng thích ngửi mùi oải hương trên tóc cô. Lúc nào anh cũng muốn chạm vào nó, nhưng giờ đây nó đâu phải của anh. Cô đã bỏ anh mà đi. Mái tóc của cô đã là của người khác. Giờ cô đang trong vòng tay của người khác. Ko phải anh, anh buộc phải chấp nhận một điều rằng anh đã mất cô.

Thấy Devil ra khỏi xe, Anh Khánh lên tiếng:

- Lại gặp nhau rồi Devil. Phải nói rằng chúng ta rất có duyên đấy!__ Anh ta nói với giọng mỉa mai.

- Anh muốn gì?__ Tuy rằng Devil đáp lại anh ta nhưng đôi mắt lại chỉ nhìn chăm chăm vào D.A.

- Bình tĩnh nào. Anh cũng là sát thủ. Anh cũng biết rằng nếu có nhiệm vụ được giao là phải hoàn thành cho dù phải trả bất cứ giá nào đúng ko?__ Anh Khánh nhún người hỏi Devil.

-...__ Chỉ im lặng quan sát mọi thứ. Devil ko có một chút phản ứng gì cả.

- Nhiệm vụ của chúng tôi là bắt Devil, con át chủ bài của WIN về tổ chức. Vậy nên nếu có gì mạo phạm thì xin tha thứ.__ Cao giọng nói, Anh Khánh cùng D.A tiến lại Devil gần hơn.

- Có thể sao?__Thật ngứa mắt, Devil đáp lại.

- Có thể đấy!__ Nhếch môi thách thức, Anh Khánh đáp.

Ngay sau đó là một nụ hôn giữa Anh Khánh và D.A. Khiến Devil bơ vơ một mình, anh đang ngạc nhiên trc hành động này. Anh biết. Nó là để đánh lạc hướng anh nhưng anh cũng ko thể làm mình bình tĩnh lại được.

- Xoẹt. __ Một tiếng động khê vang lên trong màn đêm. Chiếc phi tiêu tẩm độc đã cắm vào cánh tay của Devil. Nhưng anh cũng ko có phản ứng gì là đau đớn hay ngã khụy.

Khuôn mặt vẫn lạnh như tiền mặc dù máu anh đã chảy khá nhiều, chất độc cũng dần ngấm vào cơ thể. Anh cũng ko phải quan tâm gì tới vết thương. Bởi vì vết thương nơi trái tim anh còn đau hơn gấp trăm, gấp nghìn lần.

Chiếc phi tiêu là của D.A. Cô đã tấn công anh. Cô đã làm vậy với anh. Anh Khánh và D.A thấy anh đang đứng như trời trồng thì có lẽ định nhảy vào tấn công anh. Nhưng may thay, đúng lúc đó, một vài đồng đội của anh tại Mỹ đã kịp thời tới và trợ giúp cho anh.

Thấy số lượng hơi chênh lệch, Anh Khánh và D.A quay xe lui trc còn Devil thì vẫn cứ như người mất hồn mà được đưa về căn cứ.

38. Chương 37 Khúc Đạo Nhạc (Nốt Nhạc Thứ 18)

Thất thần nguyên một ngày trời, mãi thì Devil mới có thể trở lại trạng thái thường ngày. Anh ko thể hiểu vì sao cô lại cho hắn ta làm thế với cô. Anh ko thể hiểu được. Mọi chuyện diễn ra quá nhanh. Cô đã bỏ đi năm tháng trời, sao giờ cô lại xuất hiện trc mặt anh làm gì?

Cố gắng ko suy nghĩ đến việc đó, anh tiếp tục truyền dạy cho những người dưới cấp mình những kinh nghiệm mà mình đã từng trải.

Sắp đến cuối tháng. Cả bọn lại phải quay về nhận lô vũ khí tại cảng. Đợt thứ nhất do thư kí của thầy Keijn đảm nhiệm. Ko may bị cảnh sát đánh hơi ra được. Vậy là đợt sau sẽ ko dễ dàng gì. Cả bọn lại nhanh nhanh chóng chóng vạch ra kế hoạch tác phó.

10:00 p.m

Nhiệm vụ lần này chỉ có Devil và B.A nghênh chiến. Hell phải ở lại trong xe và hack hệ thống CCTV tại cảng.

Tàu chuẩn bị cập bến. Lần này, cảnh sát có lẽ rình mò ở khắp nơi. Lấy tay chỉnh lại bộ đàm thu nhỏ, Devil ra lệnh:

- Đếm ngược 10 phút là tàu cập bến. B.A chuẩn bị theo kế hoạch. Tất cả nếu gặp tên nào theo dõi, Giết. Rồi thiêu cháy xác chết. Ok?_ Anh nhấn mạnh từ ‘ giết ’ hết sức có thể, rồi dặn dò kĩ lưỡng và cuối cùng là một từ ngắn để hỏi lại cho chắc chắn.

- Rõ. _ Hai tiếng vang khá rõ từ Hell và B.A.

Thực thi mệnh lệnh, B.A rút chiếc điện thoại của mình ra, bấm vài nút gì đó sau đó cô đặt nó lên tai mình.

- Alo. Chú Tiến phải ko ak? Cháu Hân đây ạ. Thật ra cháu gọi cho chú vì cháu có một việc muốn nhờ chú. Một lô quần áo hàng hiệu rất lớn được chị Maya chuyển tới, nhưng do trục trặc nên bây giờ cháu phải ra lấy. Vì số lượng lớn và cũng khá đắt tiền nên chú có thể nói giùm cháu với vài người ở trạm kiểm soát cho thuyền đi qua mà ko cần phải lục lọi đồ được ko ak?_ Ko ngại trị sự vô hồn khi đang mang danh B.A. B.A lại hoá tranh thành cô tiểu thư cảnh ngọc lá vàng Dương Khánh Hân để nhờ vả.

Trả lời cô ở đầu dây bên kia là một tiếng cười sau đó:

- Tưởng gì, chuyện đó dễ thôi. Lần này là đích thân tiểu thư nhà họ Dương đi lấy hàng thì có lẽ nó khá quan trọng nên việc đó, ta sẽ đáp ứng theo. Được rồi. Cháu yên tâm, chú sẽ nói với họ.

- Dạ cháu cảm ơn._ Lễ phép đáp lại rồi B.A cúp máy. Ra khỏi góc tối nơi cô vừa nói chuyện. Cô kết nối bộ đàm báo lại cho Devil và Hell:

- Bước 1, hoàn thành.

- Ukm. Bước 2 tiến hành._ Devil ra lệnh. — Tới vị trí đã hẹn rồi đợi nhận hàng._ Anh nói tiếp.

- Rõ._ Một lần nữa, Hell và B.A lại đồng thanh.

B.A lui tới nơi tàu sắp cập bến. Gỡ chiếc mặt nạ màu tím huyền, hướng về chiếc xe tải chuẩn bị chờ hàng, cô giờ tay làm kí hiệu ‘ ok ’.

Người ngồi trên chiếc xe tải là Devil. Anh sẽ phụ trách việc đưa hàng đến kho của tổ chức.

Tàu đã cập bến. Vài thủy thủ khiêng hàng xuống thuyền và khiêng lên xe tải. Sau 30 phút thì hàng yên vị ở trên xe.

Cảnh sát cũng chuẩn bị ra kiểm tra hàng trên chiếc xe. Một viên cảnh sát ra nói chuyện với B.A về việc kiểm tra:

- Dương tiểu thư, chúng tôi xin mạn phép được rà soát lô hàng. Xin hỏi nó có gây trở ngại gì lớn cho tiểu thư ko?_ Với giọng ăn nói khá kính cẩn, viên cảnh sát hỏi khéo cô.

- Cũng ko có gì nhiều ngoài việc tôi sẽ phải về muộn hơn dự định. Nhất là việc quần áo có thể bị hỏng khi các anh làm nhiệm vụ của mình._ Nhẹ nhàng, B.A đáp lại.

Khi viên cảnh sát chuẩn bị mở thùng hàng chiếc xe tải ra thì...

Một làn khói có khi còn dày đặc hơn cả sương mù. B.A đã nhanh chóng lấy chiếc mặt nạ chống khí lên mặt và rời khỏi khu vực khí độc.

Tất cả các viên cảnh sát gần đó đều ngất lịm. Trong vài giờ nữa, họ sẽ tỉnh lại và bị mất trí nhớ. Độc được của B.A làm thật cao tay xứng với danh hiệu ‘ Nữ Hoàng Độc Dược’.

Devil lái chiếc xe tải đi qua những đường vòng, luồn lách qua những ngõ hẹp. Đi được khoảng 5 phút thì anh bị cảnh sát bám đuôi.

Devil nhấn ga thật mạnh, chạy xe tới những nơi nhiều lối rẽ để đánh lạc hướng cảnh sát nhưng ko thành.

Đi đến một ngã tư khá rộng. Chiếc xe tải được Devil điều khiển chạy nhanh vào ngã rẽ thứ tư và mất hút trong màn đêm.

Có ai biết rằng, cái ngã rẽ thứ hai lại có một chiếc xe tải giống hệt từ hình dáng bên ngoài đến biển số đang đứng đợi nhử cảnh sát.

Khi thấy vài bóng dáng chiếc xe của bọn cớm, B.A lái chiếc xe giả đó tới một ngõ hẻm khác và dẫn theo cả đám xe cảnh sát. Cô đổ xe lại, đổ hết dầu lên xe, châm lửa đốt.

Nhảy ra khỏi chiếc xe giả đang bốc cháy chuẩn bị nổ. B.A nhanh chân chạy đến chiếc Lamborghini mà Hell chờ sẵn. Vậy là chỉ việc tẩu thoát là xong. Kế hoạch thành công mỹ mãn.

... Nhưng ...

Điều đó cũng đồng nghĩa với việc cuộc chiến triệt phá tổ chức MIA chính thức BẮT ĐẦU.

...

39. Chương 38 Khúc Giao Hưởng (Nốt Nhạc Thứ 1)

Ngày mà bọn họ sắp triệt phá tổ chức MIA, ngày mà bọn họ sắp phải gặp lại người bạn cũ, D.A - đã đến.

Hơn 5000 người đã có mặt tại ngoại ô thành phố. Trc mặt họ bây giờ là tổ chức hùng mạnh trong thế giới đêm, tổ chức MIA.

Họ, có người cầm súng, người cầm dao, cầm kiếm. Người thì châm độc, phi tiêu quanh người,... Nhưng ai cũng mang theo mình một thứ đó là lòng quyết tâm hoàn thành xong nhiệm vụ mà đích thân Keijn - sama giao phó.

Trong số hơn 5000 người đó, có ba người đứng đầu, ba người chỉ huy, ba người bạn đồng hành. Ko ai khác đó chính là Devil, Hell và Boold Angle (B.A).

Từ ” toà lâu đài MIA ” đi ra là Mỹ An. Đi sau chị ta là một đội quân có thể nói là toàn những kẻ mặt mũi bặm trợn. Cô ta cất tiếng nói:

- Hôm nay, Mỹ An tôi có nên thấy vinh dự khi được đón tiếp Tứ Quý ak nhằm Tứ Quý tan rã mất rồi còn đâu._ Mía mai bọn họ rồi cô ta chơi đòn tâm lý khi đã động đến D.A. (Ak quên nói .n là Mỹ An chưa biết về thân phận thật của Tứ Quý nha!)

- Im đi! Lên._ Quát nạt Mỹ An xong, Hell vẫy tay ra lệnh cho đàn em ở dưới xông lên.

Thấy vậy, bọn đàn em đằng sau Mỹ An cũng nghênh chiến. Cô ra luồn người, rút vào bên trong.

Theo như kế hoạch, B.A sẽ ở lại để chỉ huy 2000 người đã được phân chia, số còn lại đi theo Devil và Hell.

Đến lúc này, nhóm của Devil và Hell tiến thẳng vào toà nhà 5 tầng rộng lớn kia. Tiến thẳng lên tầng hai của toà nhà, ko có gì gây trở ngại cho họ khi có tám bản đồ đầu đủ các bẫy ẩn và mật mã.

Tầng ba cũng ko có bóng dáng của một tên vệ sĩ nào. Chỉ toàn các bẫy ẩn đầy rẫy khắp tầng. Có lẽ kẻ thù quá khinh thường bọn họ khi chỉ phụ thuộc mãi vào bẫy và mật mã.

” Sao có thể dễ dàng như thế nhỉ?” Trong đầu Devil và Hell đều có những suy nghĩ giống hệt nhau. Nhưng có một hành động cắt ngang dòng suy nghĩ của họ.

- Giải quyết xong tầng một rồi. Có gần 500 người bị thương, số còn lại hơi đuối sức. Cần thận, đám người này ko phải nghiệp dư đâu. Tôi sẽ theo hai người nhanh nhất có thể._ Là B.A, cô đang báo cáo lại tình hình.

- Ok. Triển khai theo kế hoạch._ Đáp lại cô là Devil cất tiếng.

- Ukm._ B.A trả lời rồi dẫn theo đàn em chạy nhanh vào sâu trong toà nhà.

Men theo cầu thang lên tầng bốn, ngay đầu cầu thang họ đã thấy một toán người đầu trâu mặt ngựa chặn kín tầng bốn chuẩn bị nghênh chiến.

Tên đứng đầu, có lẽ là chỉ huy của nhóm đó lên tiếng:

- Ko hổ danh là Nhị Quái, tất cả các bẫy ẩn do Kudrey - sama quá cố làm ra hai anh lại vượt qua quá dễ dàng đến thế. Lại còn một toán người ở sau, ko mất dù chỉ một người. Phải chăng hai anh có bí quyết gì sao?_ Ca ngợi Nhị Quái xong, hắn ta đặt ra một câu hỏi dò xét.

- Chỉ đơn giản là do chúng tôi quá giỏi thôi._ Nở một nụ cười khinh bỉ, Hell trả lời.

- Vậy sao? Nhưng lần này ko dễ dàng như vậy đâu._ Nhận ra nụ cười của Hell, dù rất tức giận nhưng đồng thời hắn ta cũng bình tĩnh mà đáp lại rồi cùng đàn em xông lên đánh bọn họ.

Thấy tình hình nguy cấp, Jun bảo với tên anh họ của mình (Devil):

- Anh cứ đi trc đi, để lại cho em khoảng 1000 người. Em xử lý đám này cho.

- Ukm. Cho chú em đi đúng là ko sai mà._ Nhận được cái gật đầu của Devil, Hell vỗ vai Jun nói rồi xông thẳng vào trận chiến.

Cứ thế, họ chạy lên tầng bốn thì nhóm của Hell lại tách ra để Devil đi trc.

Nhưng lên tầng năm lại là một vấn đề khó khăn hơn. Đối diện với anh là nhóm sát thủ được coi như con rối giết người của tổ chức MIA.

Tuy rằng nhóm sát thủ đó ko thể bằng Devil nhưng Devil anh chỉ có thể đấu một mình. 1000 người đằng sau anh sao có thể đấu với nhóm đó? Chắc chắn họ sẽ mất mạng ngay lập tức.

Là một sát thủ, và cũng là một chỉ huy, anh phải bảo vệ họ. Ko thể để những đàn em trung thành với anh bỏ mạng một cách vô ích được!

Bên kia có sáu người mà anh chỉ có một. Thở dài, anh lấy lại phong độ của mình. Rồi ra lệnh cho đàn em đằng sau đứng yên, còn lại anh xông lên phía trc.

Tiến lên, anh mới đánh đấm được vài quả thì đã bị mấy khúc gậy đập vào người. Như thể bất lực, rút chiếc kiếm mà đích thân Keijn- sama rèn để tặng anh. Cứ mỗi tên một nhát, anh đã tiến họ xuống âm phủ uống trà với tổ tiên.

Vừa giết xong tên cuối cùng, cũng là lúc Jun, Hell và B.A dẫn những đàn em đi sau lên đến tầng năm.

Theo như kế hoạch, họ đẩy mạnh cánh cửa trc mặt. Bước chân vào căn phòng sẽ và sắp thôi, đầy mùi máu tanh. Đập vào mắt họ là Anh Khánh và D.A đang đứng sát nhau hướng về phía họ. Còn Mỹ An và ông ta, chủ tịch tập đoàn MIA, người giết hại mẹ anh, người đàn ông đã cướp đi bao nhiêu mạng người chỉ vì lợi ích của bản thân.

Bật cười thành tiếng, ông ta khen ngợi:

- Khá khen cho các người có thể tiến tới được đây. Nhưng Phong à người ko thể thắng trong ván cờ này được rồi.__ Dứt lời, mọi người trong Tứ Quý, ai cũng giật mình vì người đàn ông đó biết rõ trên thật của Devil.

- Ông biết tôi? Tôi biết ông?__ Ko giấu nỗi sợ tò mò, Devil đặt câu hỏi lại nhưng cũng ko thể dài dòng là bao.

- Đương nhiên là người cũng phải biết tin tức về mẹ của người chứ. Đúng ko?__ Cười khinh, ông ta đáp.

- Ông...! Giết!!!!__ Nổi giận bùng bùng, Devil cho người lên tấn công.

Chỉ sau vài phút đánh đấm, chém giết. Thấy quá nhiều người bỏ mạng dưới lưỡi hái tử thần của D.A, Anh Khánh và Mỹ An. Hell hét lên:

- Dừng lại! Dừng lại nhanh lên.

- Mà nói gì vậy? Sao lại dừng lại?__ Khẽ gầm gừ, Devil nhìn mặt quay sang hỏi Hell.

- Tuy mà là chỉ huy nhưng mà đang mất kiểm soát. Mà đang làm mạng sống của đàn em chúng ta rơi vào ngõ cụt. Tỉnh lại đi! Mà ko phải Devil, một thành viên trong Nhị Quái hay sao? Dừng để người ta nói chúng ta chỉ có danh mà ko có tài năng ko thôi.__ Gào lên quát mắng Devil, Hell cố gắng lấy lại sự bình tĩnh của mình.

- Uhm. Chắc thế.__ Devil thở dài ngán ngẩm.

- Phong à! Một tên nít ranh ngang cuồng như người có lẽ cũng chẳng hơn ai là mấy.__ Ông ta chế nhạo Devil.

- Ông muốn gì?__ Nhíu mày, Phong hỏi.

- Nếu người ko muốn bị mất mặt vì những quá khứ, hiện tại hay tương lai của người thì hãy cho tất cả các đàn em đi ra ngoài. Sẽ chỉ còn lại Tứ Quý, ta, Anh Khánh và Mỹ An mà thôi.__ Đưa ra ý kiến thỏa thuận, ông ta nói gì đó ẩn dụ.

- Được.__ Devil đồng ý ông ta sau đó quay mặt ra phía đàn em — Đi ra hết ngoài.

Tất cả mấy nghìn người cúi đầu chào Tứ Quý rồi rút ra ngoài.

- Xong rồi. Ông muốn gì?__ Vẫn câu hỏi đó nêu lên thắc mắc của Devil.

- D.A người muốn biết tên sát thủ giết chết người ông yêu quý của người là ai đúng ko?__ Phớt lờ đi câu hỏi của Devil, ông ta quay sang hỏi D.A.

Gật đầu tỏ vẻ đồng ý, D.A vẫn đang lặng thinh ko lên tiếng.

- Tứ Quý, ở đây, ai cũng biết thân phận thật của các người. Có thể bỏ mặt nạ ra được ko?__ Ông ta quay sang hỏi Tứ Quý.

- Được.__ Đáp lại, Hell là người cởi mặt nạ ra trc. Sau đó là B.A rồi đến Devil và D.A.

Mỹ An là người ngạc nhiên nhất. Mồm liên tục lẩm bẩm tên từng người.

40. Chương 39 Khúc Giao Hưởng (Nốt Nhạc Thứ 2)

Khi tất cả đã cởi bỏ chiếc mặt nạ của mình ra, ông ta nói tiếp:

- D.A, Phong, hai người đúng là ko có duyên với nhau. Ta đã nghe tin rằng hai người từng hẹn hò đúng ko? Vậy là ko được rồi!...

- Ông muốn nói về việc gì?__ Ko để ông ta nói hết, D.A vội vàng ngắt lời.

- Từ từ đã nào cô bé. Có lẽ các người biết đến huyền thoại Natalie chứ? Một huyền thoại gây xôn xao trong thế giới đêm. Được mệnh danh là “Nữ Hoàng nơi bóng tối ngự trị. ” Và bà ta có một đứa con trai tên là Nguyễn Vũ Nam Phong.__ Dừng lại một chút, ông ta quay sang xem xét thái độ của Devil hay còn là Phong.

Thất thần với câu nói đó, anh ko ngờ mẹ mình lại là một huyền thoại như vậy. Tất cả những gì anh biết về quá khứ của mẹ là chút ít về lai lịch. Mẹ đến từ Anh, sau một lần sang Việt Nam, bà đã yêu thích cảnh đẹp nơi đây và quyết định ở lại Việt Nam. Được một thời gian thì bà lập gia đình rồi sinh ra anh.

Vẫn ngạc nhiên về người mẹ mình. Phong hỏi lại ông ta:

- Natalie? Mẹ tôi sao??

- Đừng ngạc nhiên vội như vậy! D.A, kẻ đã giết chết ông người cũng chính là huyền thoại Natalie._ Ông ta lên tiếng khẳng định.

- Ông đang đặt chuyện. Chúng tôi lấy cái gì để tin ông?_ D.A hoang mang mà đặt câu hỏi cho ông ta.

Trong đầu cô giờ đây hết sức hỗn loạn. Huyền thoại Natalie... ko, là mẹ của anh ấy đã giết chết người ông của cô. Một người con trai mà cô yêu đến nỗi có thể hi sinh cả mạng sống hay một mối thù mà cô đã khắc vào tận xương tủy. Cô phải chọn lựa như thế nào???

- Tôi có một món đồ sẽ làm mọi người ngạc nhiên đây._ Ông ta mỉm cười đều cẳng rồi ra hiệu cho Anh Khánh.

Thấy được tín hiệu đó từ cha, Anh Khánh di chuyển ra ngoài cửa. Chỉ sau một, hai phút, anh ta lại quay về với một người phụ nữ ngoài 30. Trên mặt bà đã có những nếp nhăn bởi tuổi già. Nhưng thời gian ko thể xóa hết được những nét đẹp của tuổi thanh xuân. Bàn tay bà bị giữ chặt bởi chiếc còng của cảnh sát.

Vừa nhìn thấy người phụ nữ đó, Phong và Minh thất thần kêu lên:

- Mẹ!!!

Hai anh chạy thẳng ra nơi mà người hai anh gọi là mẹ đang đứng cùng Anh Khánh. Khi tới nơi, Anh Khánh lĩnh trọn một cú đấm từ Phong. Bà Natalie ngỡ ngàng quay về phía hai anh mà nói:

- Ôi! Phong, Minh! Hai con tôi!_ Dứt lời, bà cùng Phong và Minh giật mình khi nghe thấy tiếng súng.

Quay người lại xem đó là cái gì, Phong ngạc nhiên khi nhìn thấy cảnh tượng ...

D.A đang giờ súng còn lão già kia thì đang trợn mắt và ngã xuống sau khi nhận hai viên đạn. Một vào đầu và một vào ngực từ D.A.

- Này! Mày đang làm gì thế hả?_ B.A thét lên hỏi D.A.

- Ko phải là giúp mày hoàn thành xong nhiệm vụ hay sao? Những gì tao muốn biết, đã có người phụ nữ kia. Vậy thì còn lý do gì để giữ lại cái mạng chó của tên đó ak?_ D.A đáp lại B.A với giọng nói lạnh tanh. Thật ko giống một Linh ngày thường khi nói chuyện với Hân - người bạn thân chút nào.

Nhận biết được rằng cha của mình bị giết. Mỹ An thì nhân lúc Linh và Hân đang tranh cãi mà lên sau tấm màn rồi trốn đi. Anh Khánh thì đứng như trời trồng im lặng ko đánh động đến họ.

- Cô muốn biết thông tin gì từ tôi?_ Khẽ nhú mày, bà ấy hỏi Linh.

- Bà là Natalie phải ko?_ Lại gần họ, Linh hỏi lại.

- Đúng vậy._ Chỉ một câu khẳng định, bà đáp.

Đến đây, Linh thất thần hẳn. Cô ko biết có nên đặt một câu hỏi tiếp theo ko. Giờ cô rất sợ. Sợ lắm ấy chứ! Cô sợ rằng cô sẽ mất đi Nam Phong.

Người con trai cô yêu hay hai chữ hận thù đã khắc lên xương tủy cô? Đây là câu hỏi mà cô đã đặt ình. Cô sẽ ko thể giải đáp được nó.

Cô cũng ko thể nói cho Nam Phong của cô biết rằng. Sáu tháng qua, tất cả những gì cô làm chỉ làm tìm cách giết chết lão già ghê rớm kia.

Chỉ để tiếp cận lão ta, cô đã phải giết nhiều người hơn, phạm luật trong thế giới đêm nhiều hơn. Cô còn phải nhận lời làm bạn gái của Anh Khánh để lấy lòng tin của những người đó.

Ko biết đến bao giờ cô mới có thể giải thích cho anh, đến bao giờ cô mới được trở lại bên vòng tay anh. Đến bao giờ cô mới có thể ôm hôn anh như ngày xưa... Đến bao giờ...

- Từ khi bị đuổi khỏi nhà, mẹ đã làm gì???_ Phong ân cần hỏi mẹ.

- Đó là một câu chuyện dài. ...

• • • FLASH BACK • • •

Sau khi rời khỏi nhà, ko còn một chút tiền, chỉ còn một bộ quần áo lụa mỏng đang mang trên người. Natalie, bà bây giờ chẳng còn gì và cũng chẳng biết làm gì. Đi ngang qua công viên, bà tạt vào đó nghỉ chân.

Ngồi xuống chiếc ghế đá lạnh toát nơi công viên. Bà khẽ thở dài vì tất cả mọi thứ, vì căn bệnh viêm phổi đang hành hạ bà. Nhưng đó đâu phải là điều quan trọng nhất. Bà đang lo cho đứa con trai Nam Phong của mình.

Giờ đêm ngày càng lạnh hơn. Đôi mắt dần mờ nhạt rồi bà ngất đi từ lúc nào ko biết. Sau đó vài phút, có người đàn ông (lão ta đó!!) đi ra chỗ bà và nhắc bổng khoác lên vai.

Ông ta đưa Natalie đi chữa trị khắp nơi. Đến khi căn bệnh của bà đã hoàn toàn khỏi, ý đồ của ông ta mới dần lộ rõ.

- Căn bệnh của bà đã hoàn toàn bình phục. Bà có thể đáp ứng nguyện vọng nhỏ nhen của tôi được ko?_ Lão ta nói với giọng khá từ tế khiến người nghe ko thể nào phát hiện ra ẩn ý trong đó.

- Tôi cũng ko ngại báo đáp ơn cứu mạng của ông đâu. Ông có thể nói tôi nghe xem đó là chuyện gì?_ Bà cười hiền rồi trả lời.

- Vulfran Paindavoine. (Ông ngoại của Linh là người Pháp nha!) Tôi cần bà, Nữ Hoàng nơi bóng tối ngự trị. Hãy giết hắn._ Càng nói, đôi mắt của lão ta càng thêm hằn lữa.

- Người là ai?_ Bà hỏi.

- Bà ko cần biết. Chỉ cần đi giết hắn, tôi sẽ cho bà tự do. Thế nào?

- Sao tôi phải làm điều đó?_ Natalie nhướn mày thách thức.

- Nguyễn Vũ Nam Phong. Hắn là bà khá quan tâm đến cậu con trai này nhỉ!_ Hắn ta lên tiếng đe dọa.

Và cũng vì đảm bảo sự an toàn của cậu con trai Nam Phong và sự tự do của mình. Cuối cùng, bà Natalie cũng đã quyết định đi giết ông Vulfran (ông ngoại của Linh).

Nhưng...

Có một điều sau khi giết ông Vulfran khiến cho Natalie cảm thấy hối hận. Tên cáo già kia lại giam lỏng bà 13 năm.

• • • END FLASH BACK • • •

41. Chương 40 Khúc Giao Hưởng (Nốt Nhạc Thứ 3)

Nghe xong câu chuyện của bà Natalie, Linh cảm thấy thật tức giận.

Những suy nghĩ rối rắm, hỗn tạp cứ loang quanh, luẩn quẩn trong đầu cô. Đôi mắt như có màn sương vô hồn phủ kín. Chĩa thẳng khẩu súng trong tay mình về phía bà Natalie, cô nói:

- Tôi ko thể tha thứ cho bà về việc bà đã giết chết ông tôi. Chỉ vì sự an toàn cho đứa con, sự tự do ỉnh mà bà giết hại một con người hiền lành, nhân hậu. Chỉ vì hành động của bà mà gia tộc Phạm Hoàng đã suýt tồn vong. Tôi... tôi sẽ giết bà!!!!!!_ Linh như điên cuồng hét lên.

Súng đã lên đạn. Nòng súng vẫn đang chĩa về hướng bà Natalie.

- ” Pằng ”_ Tiếng súng được gió cuốn theo đến từng người.

Trợn tròn mắt, mọi người đều ngạc nhiên khi viên đạn lại được ghim vào vai trái của Phong chứ ko phải là người bà Natalie.

Có chút gì đó phân vân, cô lên tiếng hỏi nhỏ trong khi bà Natalie đang lo lắng hỏi han cho đứa con của mình.

- Anh... đang làm gì vậy????

Nhận ra được câu hỏi của Linh, Phong cười hiền trả lời:

- Chỉ là ngăn em lại và bảo vệ cho người tôi yêu quý.

- Anh đi ra đi!! Anh ko liên quan đến việc này.

- Trả thù? Hai chữ đó đã khắc quá sâu trong người em. Được. Anh chiều theo ý em. Mẹ anh đã giết chết người em yêu quý. Vậy bây giờ, hãy giết chết người mà bà ấy yêu quý là anh. Được ko? Thế là công bằng rồi._ Mỉm cười, Phong lấy tay kéo khẩu súng trong tay Linh chĩa thẳng vào cổ họng mình.

- Phong... _ Là Natalie, bà lo lắng cho người con trai mình mà cất tiếng. Nhưng bà chỉ nhận được giấu hiệu ' ko nên làm ' của Hải Minh.

- Anh điên ak? Thế là ko công bằng. Anh nghĩ chỉ bà ta là mất đi người yêu quý hay sao? Thật ko công bằng chút nào. Tôi yêu anh! Tôi cũng sẽ phải đau khổ khi mất anh. Còn gì là công bằng cho tôi nữa chứ?? Đúng là ác quỷ. Anh là kẻ ác nhất..._ Lấy hết sức lực, Linh hét vang rồi ngã gục xuống vòng tay Phong.

- Linh! Bác xin lỗi cháu. Chỉ vì bác mà cháu phải chịu nhiều đau khổ. Bác xin lỗi._ Bà Natalie cúi đầu, liên mồm xin lỗi Linh.

Nhưng... đó cũng chính là câu nói cuối cùng của bà. Khi câu nói của bà vừa dứt cũng là lúc Mỹ An từ đâu đi ra và nổ súng chĩa thẳng vào đầu Natalie.

- Mẹ!!!!_ Phong ngạc nhiên nhìn Mỹ An đã làm gì.

- Phong ak! Tội của anh nặng lắm đó! Lợi dụng em để tìm hiểu về tập đoàn này. Giết cha em, phá huỷ tập đoàn. Hôm nay, anh và cô ta ~ chỉ Linh ~ sẽ phải chết._ Mỹ An cười khinh mà nói.

- Cô hơi tự cao rồi đấy. Nhị Quái và Nhị Ma Nữ đâu chỉ là hư danh._ Trở lại là một Devil lạnh lùng của ngày xưa, Phong đáp lại Mỹ An.

- Anh sẽ ko bỏ rơi anh em của mình đâu đúng ko?_ Vừa nói, Mỹ An vừa chĩa thẳng súng vào đầu một thành viên theo Tứ Quỷ.

- Bỉ ổi._ Linh nhếch môi rồi ném cho Mỹ An đúng hai từ.

- Im! D.A..., ak phải gọi là Linh chứ nhĩ! Khẩu súng trên tay cô, bỏ xuống chân._ Quát nạt Linh, sau đó cô ta mĩa mai rồi đến ra lệnh.

Linh làm theo lệnh của cô ta để giải cứu cho cái tên đàn em kia.

Vui mừng. Cô ta thả tên đàn em kia ra, vươn người bắn Linh. Viên đạn sẽ găm thẳng vào Linh nếu Anh Khánh ko nhảy lên đỡ đạn hộ cô.

Tên đàn em kia cũng kịp chạy đi. Linh lấy nhanh khẩu súng trên tay mình nổ ba phát súng vào người Mỹ An.

Tất cả mọi việc gần như khép lại ở đây. Vết thương nơi vai trái của Phong do bị mất quá nhiều máu và nhiệm trùng nên bị cả bọn tống vào bệnh viện.

~~~~ Trong bệnh viện ~~~~

Lo xong vết thương cho tất cả đàn em, Hải Minh, Hân và Linh tranh thủ nghỉ ngơi ở bệnh viện. Thế là Tứ Quỷ mỗi người một phòng sát nhau mà nghỉ ngơi.

Nằm một chút, Linh lại trần trọc ko yên. Cô quyết định sang phòng Phong xem anh thế nào, tiện thể giải thích luôn cho anh về hành động của cô.

Lúc mới bước vào phòng, cô còn tưởng anh ngủ say nên định ngồi mà ngắm con người mang khuôn mặt của thiên thần nhưng lại sở hữu tính cách ác quỷ. Chỉ vừa ngồi xuống ghế, anh đã mở mắt thức dậy.

Nhìn thấy cô, anh đã trừng mắt lên mà quát:

- Cút!

- Hả???

- Tôi nói là cô cút đi nghe rõ chưa??

- Nhưng..._ Cô cố nói.

- Cô ko đi thì tôi đi!_ Phong rút hết kim, dây dợ bám trên người mặc cho sự ngăn cản của Linh.

Anh cứ thế xông ra thẳng ngoài phòng nếu Linh ôm từ đằng sau mà nín giữ anh lại.

- Xin anh! Nếu có gì, hãy nói em nghe! Em sẽ giải thích tất cả xin anh đừng đi mà!

- Chia tay!_ Phong vẫn cứ vô cảm mà nói.

- Đừng mà!

- Quên đi!_ Nói rồi, anh bỏ đi trong hàng nước mắt của Linh.

Cô cảm thấy thật đau lòng. Chỉ vì anh, cô đã gạt hận thù sang một bên. Sao anh có thể lỡ lòng nào mà đối xử với cô như vậy? Đúng thật anh là ác ma và ác ma lừa dối tất cả, kể cả trong tình yêu...

* _ Trả lại thế giới trc đây cho cô đi..

- Một thế giới khi chưa có anh tồn tại

- Bình yên và ko nước mắt

- Hôm qua

- Vẫn còn câu nói hạnh phúc

- Hôm nay

- Tất cả kết thúc bằng hai từ ” quên đi” .*

Chỉ hai hàng nước mắt thôi làm sao hiểu được nỗi đau mà cô đang mang. Làm sao diễn tả được khi con tim đã héo mòn chỉ vì những hành động của anh.

* Ngày hôm nay bỗng dưng:

Cô ngừng cười

- Cô chợt khóc

- Hình như sự mạnh mẽ trong Cô ko còn nữa

- Cô thua rồi

- Buông thả hết là cách Cô chọn

- Mặc kệ tất cả

- Cô cần bình yên

- Một khoảng lặng của riêng Cô. *

....

Sau khi làm đám tang cho bà Natalie xong, Tứ Quỷ mới được hay tin rằng Phong đi sang nước ngoài một thời gian.

< sang=“” nước=“” nào=“” hoặc=“” ở=“” đâu=“” thì=“” ko=“” ai=“” trong=“” tứ=“” quỷ=“” biết=“” ngoài=“” mình=“” nha!!=“”>

....

42. Chương 41 Khúc Giao Hưởng (Nốt Nhạc Thứ 4)

~~~~ 7 năm sau ~~~~

7 năm là một khoảng khá dài đối với sự mong đợi của Linh dành cho Phong.

Cô ko còn là một cô nhóc quậy phá, làm mọi việc theo hứng thú hay với vẻ ngoài cute nữa rồi!

* ” Nước Mắt ” ko hề rơi

- Vì biết ” Luật Chơi ” luôn tàn nhẫn

- Nắng đã tắt - Mưa đã ngất

Và hạnh phúc đang héo hắt cùng nỗi đau

- Nước mắt cạn - Cảm xúc tàn

Hạnh phúc tan - Và tôi đã khác... *

Giờ đây, cô thay đổi hoàn toàn. Ko còn quậy phá, ko còn ngang bướng. Cô đang khoác lên mình hiện nay một hình tượng lạnh lùng như Phong.

Ko những thế, cô còn gây dựng cho gia tộc Phạm Hoàng thêm lớn mạnh. Hầu hết, tất cả là nhờ công sức của cô.

Hàng năm, cô vẫn hay đến viếng mộ bà Natalie. Cô vẫn cứ chờ đợi Phong về, hình bóng của anh, con người anh, vòng tay và tấm lưng đó. Cô chưa quên. Chưa lần nào cô dám quên mặc dù anh đã nói hai từ ‘ chia tay ’.

Cô cũng biết là anh sống rất tốt. Mọi năm anh vẫn cho người đưa hoa đến viếng. Khi nào anh mới quay trở lại? Cô ko biết! Cô đã đợi bảy năm ròng rã vì anh. Vì anh! Cô có thể đợi suốt đời...

Mưa tí tách, tí tách rơi. Trong tâm trạng Linh chẳng có gì là vui vẻ cả. Cô ghét mưa! Mỗi lần mưa là cô lại cảm thấy khó chịu, chẳng biết vì sao nhưng đây đã là thói quen của cô. Trong căn phòng rộng lớn, sang trọng được bao phủ bởi màu xám toát lên vẻ u buồn. Linh ngồi bên cạnh chiếc bàn đầy ắp giấy tờ công việc.

Ngoài kia có tiếng gõ cửa, cô cất tiếng:

- Vào đi. __ giọng nói cô lạnh đến mức làm người nghe cảm thấy run lên.

Cô nhìn thẳng vào người đối diện. Đó là một ông già tuổi trung niên, gương mặt ông nghiêm nghị và lạnh đậm. Ông cao, lớn chắc phải tầm 1m75, khoác trên mình bộ vest đen bóng, trông ông càng quyền uy.

Cất tiếng nói của mình :

- Phu nhân muốn gặp tiểu thư ở phòng trà vào lúc 3h chiều.

- Để ?__ mắt Linh chẳng thèm nhìn ông ta.

Cô vẫn tiếp tục công việc, tiếng lách cách của bàn phím vẫn kêu. Nó vang vọng khắp căn phòng, nó chờ đợi câu trả lời.

- Tôi không được biết những chuyện này.__ Ông ta cũng chẳng nhìn vào cô, ánh mắt ông nhìn ra bầu trời đen kịt.

- Nếu vậy, chắc tôi không rảnh để đi rồi.__ Vẫn cái giọng nói đó.

- Không được! Đây là lệnh mà chúng ta bắt buộc phải làm theo.__ Ông ta hơi gắt, ông ta ghét căn phòng ảm đạm này và cũng chẳng hề ưa con bé ngồi trước mặt mình.

Nhún không nói gì, cô tăng lơ kẻ trước mặt mình rồi chăm chú vào công việc. Ông ta hiểu ý, tự lẳng lẳng rời khỏi phòng.

3h chiều - Phòng uống trà

- Đến rồi sao con gái ? Lâu lắm con mới đến gặp ta._ Mama Linh vui mừng mà nói.
- Vâng._ Giọng nói vô cảm vẫn cứ bám diết lấy cô.
- Nào ngồi xuống đây! Ta có chuyện muốn nói với con._ Nắm lấy bàn tay cô, bà kéo cô xuống ghế ngồi.
- ..._ Vẫn lẳng thing ko nói gì, cô cứ để yên mà làm theo lời bà.
- Linh ak! Nghe mẹ nói hết nha con! Cũng bảy năm rồi! Con..., cha con sẽ cho con kết hôn cùng người khác. Bảy năm là khoảng thời gian quá dài để con chờ đợi rồi! Quên cậu Nam Phong đi và hãy làm theo lời cha, con nhé!
- Xin lỗi nhưng con sẽ ko làm vậy. Con vẫn sẽ chờ._ Áp ứng một chút, cô trả lời.
- Nếu người ta ko quay lại thì sao?
- Con vẫn sẽ chờ._ Cô cương quyết.
- Ko được. Nếu con ko đến dự buổi lễ kết hôn đó thì mẹ sẽ chết cho con xem!
- Mẹ!_ Cô gất lên.
- Ko nói nhiều. Vào ngày này tháng sau, con phải có mặt._ Nói xong, bà bỏ đi ko chút do dự.

Còn Linh, cô chạy nhanh vào xe. Một giọt, rồi hai giọt, rồi đến giọt thứ ba. Cô lấy lại dáng vẻ bình thường của mình mặc cho lòng đau thắt.

Cô phải làm thế nào đây? Cô ko biết! Cô phải đợi Phong. Nhưng mẹ cô! Bà đâu có để yên chuyện này. Nam Phong! Anh ở đâu?

~~ New York - Mỹ ~~

- Mà y nên quay trở lại đi! Mà y để cô ấy phải đợi quá lâu rồi đấy!
- Tao ko biết nữa! Nhưng tao nghĩ giờ chưa phải lúc.
- Gì mà chưa phải lúc? Mà y định để đến lúc cô ấy đính hôn, kết hôn xong với người ta rồi mới đến lúc ak?
- Cái gì!?

Vút cho người đối diện tờ báo rồi hấn ta nói tiếp:

- Xem đi rồi thấy lời tao nói là đúng. Mà y bỏ đi 7 năm trời để làm gì? Mà y tự trừng phạt bản thân? Ko hấn đâu! Chỉ là mà y quá yếu đuối mà thôi. BẠN bè với mà y nhiều năm, tao quá hiểu mà y rồi. Mà y trừng phạt bản thân nhưng mà y phải biết. Mà y ko phải người đau nhất. Người bị tổn thương nhiều nhất phải là cô ấy. Tỉnh lại đi!! Mà y đâu giống thằng bạn mà tao từng biết.
- Im đi! Tự tao biết thế nào là đúng. Đặt hộ tao vé máy bay sang Việt Nam.
- Ukm.

....

43. Chương 42 Khúc Giao Hưởng (Nốt Nhạc Thứ 5)

Linh, cô có một hợp đồng khá quan trọng với tập đoàn Thiên Lăng (Tập đoàn nhà Phong đó!!=>>>>>)

Đây là hợp đồng thu lợi khá nhiều cho cả hai phía nên chính cô sẽ đích thân gặp mặt đại diện bên đó.

- Đến bao giờ thì sếp của các người mới đến?__ Linh bực tức hỏi gặng người đối diện.

- Xin lỗi cô! Cậu ấy sắp tới đến đây rồi.__ Đáp lại cô là chàng thanh niên rụt rè.

- Đúng là ko coi ai ra gì. Đây là buổi kí hợp đồng đầu tiên mà tôi phải chờ tới tận 3 tiếng đồng hồ.__ Cô than vãn.

- Xin lỗi cô!__ Anh ta vẫn cứ lấp bắp.

- Tôi đang nghĩ có nên hủy hợp đồng này ko.

- Xin cô đừng...

- Hủy thì hủy.__ Chàng trai cao to bước từ cửa vào nói.

- Thưa cậu chủ,...— Cậu đi ra ngoài.__ Cậu trợ lý kia còn chưa kịp nói hết câu đã bị anh chàng mới vào đuổi ra ngoài.

Anh chàng trợ lý vừa đi ra ngoài cũng là lúc người được gọi là cậu chủ tháo chiếc kính râm đang đeo ra.

- Phong...__ Lấy tay che mắt, cô buột miệng gọi tên anh.

- Tôi quen cô sao? Sao cô biết tên tôi?__ Nhíu mày, anh ta khẽ hỏi.

- Phong!__ Lần này, cô chạy thẳng đến trước mặt anh mà gọi.

- Cô làm gì vậy? Tôi và cô có quan hệ gì sao?__ Phong cố hỏi gặng.

- Làm ơn! Để em trong tư thế này một chút thôi.__ Vòng tay ôm anh, cô nói.

Giữ nguyên tư thế đó trong vòng năm phút, Linh bỏ Phong ra. Đúng lúc đó, cánh cửa bật mở, Minh khẽ ngại mồ hôi chạy vào.

- Minh! Mày tới đây làm gì?__ Phong quay sang hỏi Minh.

Nhưng anh ta lại ngớ lơ câu hỏi của Phong mà quay sang hỏi cô:

- Linh! Hai người gặp nhau rồi ak?

- Tao biết cô ta sao?__ Cố chùi mắt vào, Phong hỏi.

Nhưng Minh vẫn chẳng thèm quan tâm tới thằng bạn mà chú ý tới câu hỏi của Linh hơn.

- Sao anh ấy ko nhận ra em?

- Nó bị mất trí nhớ. Nhưng ko phải là hoàn toàn. Chỉ là ko nhớ được tất cả những gì liên quan đến em còn những thứ khác đều nhớ khá rõ.

Thấy Minh như vậy, Phong đập nhẹ vào lưng thằng bạn mà nói:

- Này! Mày có để ý đến câu hỏi của tao ko?

- Đau! Đây là Linh, Phạm Hoàng Ngọc Linh cũng chính là bạn gái của..., của...,...

Thấy Minh ấp úng như vậy, Phong cười rồi nói:

- Thôi ko cần phải nói nữa. Mày gì ngại vậy? Mọi lần mày giới thiệu bạn gái cho tao có bao giờ ấp a ấp úng như vậy đâu? Bạn gái của mày thì cứ nói là vậy sao phải thế.

- Ko phải.__ Minh cố bào chữa nhưng nhìn sang Linh, anh lại cảm thấy thật thương cô khi yêu cái tên ác ma này.

- Tôi xin phép.__ Lấy tay bịt miệng, cô lượn thật nhanh qua Phong và Minh. Cô cố gắng che giấu những giọt nước mắt trong veo, ko để lộ sự yếu đuối bên trong mình.

Nhưng cô có biết rằng những giọt nước mắt ấy của cô lại làm lòng anh đau thắt.

Khi Linh đã đi khỏi, Minh mới lên tiếng:

- Mày làm hơi quá rồi đấy!
- Tao đã nói là tao biết mình phải làm những gì, mày chỉ việc cố gắng giúp tao là được rồi.
- Tùy mày.

~~~~ Bar Ghost ~~~~

Hôm nay, Linh đến bar ko hẳn là với thân phận là thành viên của Tứ Quý, là D.A nữa.

Cô hôm nay mang theo một dáng vẻ bất cần đời. Ko còn cái hình tượng chững chạc của mọi hôm nữa rồi. Vào thẳng phòng VIP 1, cô gọi đến hai chai Volka, một chai Gin và ba chai X.O. Một mình cô nốc cạn đến ba rưỡi sáng.

Uống hết từng đó chai rượu, cô nằm gục đó ngủ quên. Cô vừa gục ở đó được khoảng mười phút, một bóng đen cao lớn bước vào phòng.

Đó là Phong. Anh tới bên cô, nhẹ nhàng nâng cô lên tay. Anh lái xe đưa cô về căn biệt thự mà 7 năm trước họ đã có rất nhiều kỉ niệm cùng nhau.

Giờ chỉ còn Linh một mình ở lại. Hân và Minh ra ở riêng với nhau. Chỉ còn Linh, cô ở lại để đợi Phong.

Đặt cô thật cẩn thận xuống giường, anh vừa định rời đi thì cô như con mèo nhận thấy được mình đang mất dần hơi ấm mà kéo anh ở lại, xà vào vòng tay anh.

Mỉm cười với điệu bộ đáng yêu của cô, Phong cũng ko có vẻ gì là ngần ngại mà nằm xuống bên cạnh cô, ôm cô vào lòng.

...

44. Chương 43 Khúc Giao Hưởng (Nốt Nhạc Thứ 6)

~~~~ Sáng hôm sau ~~~~

Linh tựa người tỉnh dậy, vươn người ra xem giờ. Bây giờ là 10:00, cô lười biếng ra khỏi giường và làm vsen.

Cô còn nhớ cảm giác mơ hồ, đêm qua, cô được ai đó ôm chặt vào lòng, hơi ấm và mùi hương nam tính quen thuộc bám dính lấy trí nhớ của cô.

Mở cánh cửa màu xám nhạt ra, đập vào mắt cô là Phong. Đứng hình trong chốc lát, cô mới nhận ra được bàn tay của anh đang phe phẩy trước mặt mình. Anh lên tiếng:

- Cô ngủ ngon ko?

Giật mình, cô đáp lại:

- Uhm. Cảm ơn.

Thấy anh vội quay đi, Linh gọi với theo:

- Này!..._ Cô ngộp ngủ.

- Có chuyện gì vậy?_ Anh cười hiền hỏi lại.

- Anh ko biết rằng mình bị mất một khoảng kí ức sao?

- đương nhiên là tôi biết._ Mặt anh trở nên tối sầm lại.

- Anh.. có muốn tìm lại mảng kí ức đó ko?

- Cô có thể?_ Phong hỏi vặn.

- Tôi ko biết nữa nhưng tôi sẽ thử._ Linh nói với giọng chắc nịch.

- Được. Tôi tin cô.

Cả hai cùng xuống ăn sáng. Trong bữa ăn, Phong hỏi Linh:

- Tôi biết cô sao?

Gật nhẹ đầu thay cho câu trả lời, Linh đáp.

- Tôi và cô có quan hệ gì vậy?_ Lại thêm một câu hỏi nữa trong trí tò mò của anh.

- Bạn bè, đồng nghiệp và ..._ Linh chần chừ về hai chữ " người yêu " thay thế cho dấu ba chấm kia.

- Còn nữa ak?_ Phong hỏi

Nhưng cô bối rối lắc đầu phủ nhận:

- Ko. Hết rồi.

Và cứ thế, Phong đặt cho Linh vô số câu hỏi khác mà cô vẫn kiên nhẫn trả lời từng tí một.

Vì công việc có phần bận rộn nên Linh bỏ lỡ hơn 2 tuần để có thể tìm lại trí nhớ cho Phong.

Quyết tâm gạt hết mọi thứ sang một bên, cô cùng Phong tới từng nơi có những mảnh kí ức thất lạc của anh.

- Trong vòng hơn hai tuần ở biệt thự đó, anh ko thấy có gì đặc biệt ak?_ Cô khẽ hỏi.

- Đầu tiên cảm thấy chút quen thuộc sau đó thì chả có gì hết.

Sau đó, cô dẫn anh tới trường JAM, dẫn anh tới lớp học, chỗ ngồi và cả canteen lúc cả lũ cùng nhau trêu đùa.

Cô còn dẫn anh tới một mảnh vườn sau trường, dưới tán cây cổ thụ mà anh và cô thường hay cúp học ra đây.

Nhưng những mảnh kí ức đó ko cho phép anh tìm lại được chúng.

Cô vẫn kiên trì đưa anh tới chiến trường ngày nào lúc anh 15, cô 14 tuổi. Cả bọn đã phải nỗ lực ra sao để có thể vượt qua được kì sát hạch.

Cô còn đưa anh tới cả văn phòng thầy Keijn lúc cả bọn hay đến nhận nhiệm vụ.

Nó cũng vẫn làm cô thất vọng như trc. Anh chẳng nhớ gì đến cô còn mọi thứ, như Minh nói, anh nhớ rất rõ.

Cái tên D.A, và cái con người mang tên Linh, cả cái trái tim nhỏ nhoi mà cô bé đó dành tặng cho anh, anh đều ko nhớ.

Nếu cứ như vậy, anh thà cứ bóp nát trái tim cô ra còn hơn. Liệu có nên nung nấu thêm hi vọng để rồi lại để tuyệt vọng lần áp ko?

Cô lấy lại quyết tâm, dẫn anh tới TTTM nơi cả bọn trêu đùa nhau ở đó. Cô đưa anh tới cả Royal Restaurant, nơi hai nhà thống nhất sẽ đính hôn cho cô và anh.

Thời gian cứ trôi qua thật nhanh. Còn hai ngày nữa cô sẽ phải đã kết hôn với một kẻ xa lạ, phải kết hôn với một người mà cô ko yêu.

Cô đã tự giao kèo với bản thân. Đến ngày cô phải kết hôn mà anh vẫn chưa nhớ ra cô thì cô sẽ làm theo lời cha mẹ mặc dù ko muốn.

Cô còn lại hai ngày để đưa anh tới Nha Trang, Hi vọng duy nhất của cô là ở đây. Tất cả những vui buồn trong truyện tình cảm của anh và cô đều gắn giữ ở đây.

Đưa anh đi khắp nơi, những nơi mà Tứ Quý hay đến. Cuối cùng, cô đưa anh đến công viên Lucky. Nơi là dấu ấn khi bắt đầu của tình yêu hai người họ. Cũng là nơi như địa ngục ko đây với Phong.

Nhưng anh ko nhớ. Nhiều khi, Linh chỉ muốn hét lên: " Sao anh lỡ quên em?" Cô chờ 7 năm và sau đó cô nhận được là gì? Ko có gì cả.

Chỉ là một Nguyễn Vũ Nam Phong thân thiện, nhiệt tình đối với cô nhưng anh ta lại ko nhớ về cô. Chẳng biết gì về cô.

Cô phải chấp nhận lấy người mà mình ko yêu đều là do anh. Tối ngày hôm sau sẽ là ngày cô ko thể yêu anh nữa.

...

45. Chương 44 Khúc Giao Hưởng (Nốt Nhạc Thứ 7)happy Ending

~~~~~ Lễ thành hôn~~~~~

Tại nhà thờ St. Quentin, tất cả các khách mời đều ăn mặc khá trang trọng. Hẳn là bữa tiệc của những người thượng lưu.

Ngồi trong căn phòng nguy nga, tráng lệ, Linh đang tự soi mình trong gương. Những giọt nước mắt chảy dài như viên pha lê mong manh dễ vỡ.

Cô thật sự quá đau! Ai hiểu cho cô? Ngoài kia có tiếng gõ cửa, vội vàng lau nước mắt, cô chạy ra mở cửa.

Là Hân. Cô tới để trang điểm cho Linh. Vừa trang điểm cho Linh, Hân vừa hỏi:

- Mà mày muốn tham gia lễ cưới này lắm hả?

- Mà nghĩ vậy thật hả? Tao đã nói rồi! Trái tim tao, con người tao, tất cả tao đã trao cho Phong. Nếu một khi anh ấy đã quên đi tao. Tao cũng sẽ đợi anh ấy. Nhưng tao ko thể mù quáng, chỉ vì anh ấy làm những người khác, những người tao yêu quý bị tổn thương. Sự thật rằng tao ko thể ko tham gia buổi lễ này. Nếu ko tham gia thì Phong bắt buộc phải nhớ lại tao.

- Tao xin lỗi. Linh ak! Là bạn mày mà tao chẳng làm được gì ày.

Mím cười nhẹ, cô đáp lại Hân:

- Ko sao đâu!

Nhạc đám cưới nổi lên, Linh khoác tay cha bước vào lễ đường. Chỉ gần đây thôi, sẽ là cậu ấm nhà họ Trịnh - người chuẩn bị kết hôn với cô.

Đứng đối diện anh ta, Linh cảm thấy thật khó chịu. Cha sứ đọc:

- Trịnh Hải Nam, con có đồng ý.v.v..

- Con đồng ý.

Và câu hỏi tương tự cũng được đặt cho Linh. Ngập ngừng một chút, cô khẽ liếc qua mẹ mình rồi nói:

- Con đồng ý.

Cha sứ lại tiếp tục đọc:

- Vậy còn có ai phản đối buổi lễ thành hôn này thì hãy đứng lên phản đối ngay bây giờ còn nếu ko sẽ phải im lặng suốt đời.

Ko khí im lặng trở nên bao trùm. Sau hai phút ko có chút động tĩnh gì, cha sứ nói:

- Nếu ko có ai phản đối thì...

Chưa kịp nói hết câu, cha sứ bị tiếng nói của Hân làm cắt đứt:

- Con phản đối.

Thấy vậy, Minh cũng đứng dậy và nói:

- Con cũng phản đối.

Những tiếng xì xào ko ngớt, bao nhiêu cặp mắt đều hướng về phía hai người họ. Còn Linh, trong đôi mắt cô bây giờ nước mắt lưng tròng.

Tình hình trở nên xấu đi, mẹ của Linh lên tiếng:

- Xin hỏi thiếu gia Hải Minh và tiểu thư Khánh Hân lấy cái gì để phản đối buổi lễ này của con gái tôi?

- Cháu..._ Hân đang ngập ngừng chưa biết nói ra sao thì một bóng ảnh lớn xuất hiện.

- Bởi vì cô ấy là của Nguyễn Vũ Nam Phong tôi._ Âm vực lạnh băng, câu nói chắc nịch của anh khiến tiếng xì xào trở nên ồn ào hơn. Pama của Linh đồng thời đứng bật dậy

- Phong!!!_ Nước mắt lại một lần nữa tuôn rơi, Linh chạy ồ vào lòng Phong mà ôm lấy anh.

Ôm thật chặt cô trong vòng tay mình, vỗ về thật nhẹ nhàng, thật yêu chiều rồi anh quay sang nói chuyện với pama Linh.

- Vậy đã đủ điều kiện để có thể huỷ buổi lễ này chưa?

- Cậu đã làm con gái tôi tổn thương quá nhiều..._ Pa Linh ngắt lại như cố tình ko nói hết câu.

Mọi thứ trầm mặc khác hẳn với ko khí tươi vui của các buổi lễ.

- Nhưng tôi tin chắc rằng nó sẽ hạnh phúc khi ở bên cậu._ Ông cười tươi chúc mừng.

Vòng tay qua cổ Phong, Linh khẽ hỏi thăm:

- Ngày! Sao anh lại có thể hồi phục được trí nhớ?

- Thật ra... Anh ko mất trí nhớ._ Phong gãi đầu.

- Cái gì? Cái tên ác ma này. Anh cứ xác định là về nhà thì chết với em đó!_ Vừa nói, Linh vừa lấy tay cấu mạnh Phong khiến anh la oai oái.

- Đau anh! Cả Hân và thằng Minh cũng tham gia thì sao lại xử mỗi anh?

- Mấy người xem thường Dark Angle này quá rồi!!!!_ Linh thét.

...

__~~ Căn biệt thự của Tứ Quý~~__

- Hân, Minh, Phong! Các người cứ đợi đó! Dám lừa tôi sao??_ Vừa nói, Linh vừa cầm một miếng bánh gatô to chạy quanh nhà đuổi Hân, Minh và Phong.

- Khoan đã nào! Nghe tao nói. Tất cả là tại hai người này. Chỉ vì hai người họ cứ lấy những cái việc như: ko shopping, ko bar, ko rượu, ko được mặc quần áo khi chưa qua kiểm duyệt của Minh,... Như thế sao tao chịu nổi?_ Hân bào chữa.

- Tao tạm tha ày. Còn anh. Minh, anh muốn chẳng trời gì ko?_ Gật nhẹ đầu phía Hân, Linh chuyển đối tượng sang Minh.

- Em nghe anh giải thích. Cũng tại Hân, em ấy cứ muốn tổ chức đám cưới cùng em. Mà tổ chức đám cưới cùng em là lại phải có Phong. Thằng Phong thì năn nỉ dài cổ nó mới chịu về. Khi về thì nó lại bắt làm cái vở kịch oái oăm này thì mới trở lại như cũ. Anh hỏi em, anh phải làm sao?

- Anh cũng nằm trong danh sách tạm thời tha thứ. Còn anh, Kyaaaaaaaa!!!!!!! Nguyễn Vũ Nam Phong. Anh chết chắc._ Vuốt cằm tốt vẻ tri thức, cô tha thứ cho Minh nhưng...

Khi cô quay sang định hỏi tội Phong thì từ bao giờ anh đã cầm nguyên chiếc bánh ụp thẳng vào mặt cô. Làm cả bọn đứng cười nghiêng ngả. Và chiến tranh lại một lần nữa nổ ra với chiếc bánh gatô ba tầng

__~~ THE END ~~__

Cảm ơn tất cả các bạn đã đón đọc từng chương thuộc bộ truyện Bản Giao Hưởng Của Sự Trả Thù. Đây cũng là bộ truyện lần đầu tiên của mình nên có khá nhiều sai sót mong các bạn bỏ qua. Xin lỗi vì mình ko thể đăng truyện nhanh được và cũng cảm ơn khi các bạn đã ủng hộ bộ truyện của mình.

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/ban-giao-huong-cua-su-tra-thu>